

ئانا ئورت

پەسىللىك | ئىلمىي - پىكرىي ژۇرنال ISSN:2147-8031

- ◀ ئابدۇۋەلى ئايۇپ: ئابدۇخالق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى يەڭگىلىكلەر
- ◀ مۇھەممەد ئەلى قاپار: مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى
- ◀ سۇگاۋارا چۈن: 1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر
- ◀ پروفېسسور دوكتور بەدرى گەنجەر: ئىسلام دۇنياسىنىڭ مودېرنىلىشىش ھادىسىسى بىلەن ئىمتىھانى

2014/4

يىل: 2 / سان: 8

ئانا يۇرت

(تور ژۇرنىلى)

ISSN:2147-8031

4 - سان
(ئىيۇل، ئاۋغۇست، سېنتەبىر)
2014
2 - يىل، ئومۇمىي 8 - سان

ساھىبى: د.نۇرئەھمەت قۇربان

باش تەھرىر: د.ئەركىن ئەكرەم

تەھرىر ھەيئىتى

- د.ئەسەت سۇلايمان
- ف.د.ئالمىجان ئىنايەت
- د.نۇرئەھمەت قۇربان
- د.ئەركىن ئەمەت

بەتچىك: ئىلياس

تور بەت ئادرېسى

www.anayurtjurnili.net

ئېلخەت ئادرېسى

info@anayurtjurnili.net

ئەسكەرتىش: ژۇرنىلىمىزدا ئېلان قىلىنغان ئەسەرلەرنىڭ مەزمۇنى ئاپتۇرلارغا ئائىت بولۇپ، ژۇرنال ھېچقانداق قانۇنىي جاۋابكارلىقنى ئۈستىگە ئالمايدۇ. شۇنداقلا ھەرتۈرلۈك نەشىر ھوقۇقىنىڭ ژۇرنالغا تەۋە ئىكەنلىكىنى كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە خاتىرىلىتىدۇ.

ئانا يۇرت

پەسىللىك ئىلمىي - پىكرىي ژۇرنال

بۇ ساندا

ئابدۇۋەلى ئايۇپ

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى يەتتىلىكلەر 3

پروفېسسور دوكتور مۇھەممەد ئەلى قاپار

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى 11

سۇ گاۋارا چۈن

1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر 35

پروفېسسور دوكتور بەدرى گەنجەر

ئىسلام دۇنياسىنىڭ مودېرنلىشىش ھادىسىسى بىلەن ئىمتىھانى 60

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى يەتتىلىكلەر

قىسقىچە مەزمۇنى: بۇ ماقالىدە ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھەققىدە يېزىلغان كىتابلارغا ۋە تەتقىقاتلارغا باھا بېرىلىپ، كۆرۈلگەن مەسىلە كۆرسىتىلىپ خاتالىقلار ئىزاھلىنىدۇ. ئىزدىنىشلەردىكى شائىرنىڭ تەرجىمىھالىنى توقۇلما قىلىش، ئەسەرلەرگە ئىدىيە يۈكلەش، مىسرالارنى ئۆزگەرتىۋېتىش، سۆزلەرنى قوشۇپ قويۇش ۋە پىكىرلەرنى زامانغا ماس قايتا قۇرۇش قاتارلىق نۇقتىلار ھەققىدە تەھلىللەر يۈرگۈزۈلدى.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر (1901-1933) شېھىت بولغاندىن كېيىن ئەسەرلىرى تۇنجى بولۇپ 1947-يىلى ئۈرۈمچىدە چىقىدىغان «شىنجاڭ گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان⁽¹⁾. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىدا چىقىدىغان ژۇرناللاردىن «شەرق يۇلتۇزى» غا ۋە تەيۋەندە نەشر قىلىنغان بىر ئۇيغۇرچە ژۇرنالغا شائىرنىڭ شېئىرلىرى ئېلان قىلىنغان⁽²⁾. 1970 - يىللاردا ئۆزبېكچە نەشر قىلىنغان «ئۇلۇغ ئۆكتەبىر ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى» دېگەن كىتابتا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ «بەر مەدەت»، «كۆرۈنگەن تاغ يىراق ئەمەس»، «كۆڭۈل خاھىشى»، «ئۈزۈلمەس ئۈمىد» ماۋزۇلۇق بىرنەچچە شېئىرى بېرىلگەن⁽³⁾. 1979-يىلدىن كېيىن ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرى «تارىم»، «تۇرپان»، «بۇلاق»، «شىنجاڭ گېزىتى» قاتارلىق نەشرى ئەپكارلاردا يورۇق كۆرۈشكە باشلىغان. ھازىرغىچە ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھەققىدە «بالدۇر ئويغانغان ئادەم»، «كەلگۈسىنىڭ شائىرى»، «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» قاتارلىق ئەسەرلەر ۋە بىر يىللار رەسمىلىك كىتابى نەشر قىلىنغان. مۇھەممەد شاھىنىياز يازغان «كەلگۈسىنىڭ شائىرى» ناملىق كىتابتا شائىرنىڭ بالىلىق ۋە ئۆسمۈرلۈك دەۋرى قەلەمگە ئېلىنغان. كىتابتىن ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ 8 يېشىدا «قۇرئان كەرىمنى»نى يادىلاپ بولغانلىقىنى، 1912-يىلىغىچە تۇرپاندىكى داڭلىق

(1) «ئاچىل» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008-يىلى 27-بەت.

(2) بۇ شېئىرنى شائىرنىڭ سىڭلىسى خەلىپىخان ئايلا (ھەدە) 1986 - يىلى ھەجگە بارغاندا، باھاۋىدىن ھاجى ئارقىلىق بىر كونا ژۇرنالدىن كۆچۈرۈۋالغان. مەزكۇر ژۇرنال خېلى بۇرۇن تەيۋەندە ئۇيغۇر يېزىقىدا نەشر قىلىنغان بولۇپ، بۇ ژۇرنالدا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ بىر تۈركۈم شېئىرلىرى ئېلان قىلىنغانىكەن. («ئاچىل» 97-بەت).

(3) يۇقارقى كىتاب 13-بەت.

ئۆلما ھەمدۇللاھ داموللامدا ئوقۇپ ئۇيغۇر دىۋان ئەدەبىياتىنى ۋە ئەرەب پارسچىنى پىششىق ئۆگەنگەنلىكىنى، ئاندىن قازاندىن تەكلىپ قىلىنغان ھەيدەر سايرانى ۋە ئەلى ئىبراھىموفلاردا پەندە ئوقۇغانلىقىنى بىلىمىز. خېۋىر تۆمۈر يازغان «ئابدۇر ئويغانغان ئادەم» ناملىق كىتاپ ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ ئويغىتىش ۋە ئاقارتىش بىلەن ئۆتكەن ياشلىق ھاياتىنى ۋە ئەقىدىسىگە ئۇيغۇن شەھىتلىك ماماتىنى ئوقۇرمەنلەرگە تەقدىم قىلغان. «ئابدۇخالق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» تەتقىقات كىتابى بولۇپ 27 پارچە ماقالە ۋە ئەسلىمىلەردىن تەركىپ تاپقان. ماقالىلارنىڭ كۆپىنچىسى ئاساسەن پەرقسىز بولۇپ، ئىچىدىكى ئابدۇخالق ئۇيغۇرنىڭ قېرىنداشلىرى ۋە دوستلىرىنىڭ ئەسلىمىسى بەكمۇ قىممەتلىك تارىخىي ھۆججەتلەردۇر.

مەلۇمكى، چاغداش ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تەتقىقاتىدا ئابدۇخالق ئۇيغۇر تېمىسى خېلى بۇرۇن قولغان ئېلىنغان ۋە مەخسۇس بىر ئىلمىي كىتاب نەشر قىلىنغان بولسىمۇ، نۇرغۇن توقۇلما بايانلار، خاتا مەلۇماتلار ۋە ئۆزگەرتىلگەن مەزمۇنلار كىشىنى بىئارام قىلىدۇ. ئالدى بىلەن شائىرنىڭ تەرجىمىھالىغا باققىنىمىزدا بەزى شۈبھىلىك نۇقتىلار دىققىتىمىزنى تارتىدۇ. مەسىلەن، «ئاچىل»دا ئابدۇخالق ئۇيغۇرنى سوۋېتتا ئوقۇش جەريانىدا سوۋېت سوتسىيالىستىك يازغۇچىسى ماكسىم گوركىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان، دېيىلگەن ۋە «ئابدۇخالق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» دېگەن كىتابتا ئۇنى ماركسىزىملىق ئەدەبىياتىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ كۆرسىتىشكە ئۇرۇنۇلغان. چۈنكى «1923-يىلى ئابدۇخالق ئۇيغۇر مەخسۇت مۇھىتى قاتارلىقلار بىلەن بىرگە ئىككىنچى قېتىم سوۋېت ئىتتىپاقىغا بېرىپ، يەنە ئۈچ يىل تۇرۇپ، بىلىم تەھسىل قىلدى، يەنى 1919-يىلى لېنىن رەھبەرلىكىدە موسكۋادا قۇرۇلغان «شەرق كوممۇنىستىك ئەمگەك ئۇنۋېرسىتېتى» نىڭ 1921-يىلى تەسىس قىلىنغان جۇڭگو سىنىپىدا ئوقۇدى»⁽⁴⁾ دېيىلگەن. ئىزدىنىش جەريانىدا بۇنىڭ توقۇلما ئىكەنلىكى ئايان بولدى. 1923-يىلىدىن 1926-يىلىغىچە شەرق كوممۇنىستىك ئەمگەك ئۇنۋېرسىتىغا ئۇيغۇر دىيارىدىن ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىنمىغان.⁽⁵⁾ ئۇ چاغلار ياكى زېڭشىننىڭ

(4) «ئاچىل» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 5-بەت.

(5) <http://uyghur-studies.com/wp-content/uploads/2015/10/Uyghur-papers-7-Sabine-Trebinjac.pdf>

سوۋېت بىلەن ئۆز ئارا بىخەتەرلىككە كاپالەتلىك قىلىش ۋە ھەر ئىككى تەرەپتىكى ئۆكتىپچىلىككە يول قويماسلىق ھەققىدە بېتىملەشكەن دەۋىر ئىدى. شۇڭا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئورتا ئاسىياغا سودىگەر سالاھىيىتىدە چىقىپ روسچە ئۆگەنگەنلىكى ئەمەلىيەتكە بىر قەدەر ئۇيغۇن، قالدسى رىۋايەت. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەسەرلىرىنىڭ سانى ھەققىدىمۇ ھەرخىل مەلۇماتلار بېرىلگەن. 70 پارچىدىن ئارتۇق دېگەنلەرمۇ 200 پارچىدىن ئارتۇق دېگەنلەرمۇ، ھەتتا 250 دىن ئارتۇق دېگەنلەرمۇ بار. ئەمەلىيەتتە «ئاچىل» غا كىرگۈزۈلگەن شىئېر 52 پارچە. نېمە ئۈچۈنكى شائىر 1923-يىلغا بىر پارچە ھېكايە بىرىنچى قېتىم نەشر قىلغان «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شىئېرلىرى» ۋە مەزكۇر كىتابنىڭ ئىككىنچى نەشرى بولغان «ئاچىل» غا كىرگۈزۈلمەي قالغان. شۇڭا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىلمىي بىر تەرجىمىھالىنى تۇرغۇزۇپ چىقىش تەتقىقاتىنىڭ بىرىنچى قەدىمى ھېسابلىنسا كېرەك.

ئۇيغۇرلاردا 80-يىللاردىن كېيىن باشلانغان ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھەققىدىكى تەتقىقاتلاردا شائىر ئەسەرلىرىگە ئىدىيە يۈكلەش خاھىشى ئېغىر بولغان. ئىزدىنىشلەردە كوممۇنىستىك جوڭگۇدا قوللىنىلغان ماركسىزىملىق ئەدەبىيات چۈشەنچىسى يېتەكچى قىلىنغان بولۇپ تەتقىقاتچىلار ماكان ۋە زامان چەكلىمىلىكى سەۋەبلىك ئەسەرلەرنى تەييار قىلىپلا قالماي، ياكى شۇنىڭغا مەجبۇر بولغان. مەسىلەن، «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت پائالىيەتلىرى ئارقىلىق ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا رېئاللىق ئىجادىيەت مېتودىنى ئەۋج ئالدۇرغان خەلقپەرۋەر، ۋەتەنپەرۋەر دېموكراتىك شائىر بولۇپ، يېڭى زامان دېموكراتىك ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ بايراقدارلىرىنىڭ بىرىدۇر»⁽⁶⁾. بۇ باھا جوڭگۇدا ئەدەبىياتىنىڭ كوممۇنىستىك ھاكىمىيەتتىن بۇرۇنقى ئەھۋالىغا بېرىلگەن قېلىپلاشقان باھانىڭ تەرجىمىسى بولۇپ، شائىر ئەسەرلىرى مۇشۇ باھاغا ئۇيغۇنلاشتۇرۇپ تەھلىل قىلىنغان. تەتقىقاتچىلار شائىرنى دېموكراتىك ئىدىيەنىڭ بايراقدارى دېيىش ئۈچۈن تۇرپاندا كاپىتالىزم بىخلىرى شەكىللەنگەن دېيىشكە مەجبۇر بولغان⁽⁷⁾. چۈنكى ماركسىزمچىلارچە دېموكراتىك ئىدىيە كاپىتالىستىك جەمئىيەتنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىدى.

(6) «ئاچىل»، 8-بەت.

(7) «ئا.ئۇيغۇرنىڭ ئورنى» 53-بەت.

ئابدۇخالق ئۇيغۇر ئەسەرلىرىنىڭ ئىدىيە مەنبەلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتلاردىمۇ شۇ زامانغا ماس كەلسىمۇ، ئەسەرلەرنىڭ ئەسلى مەزمۇنىغا زىت چۈشەنچىلەر قوشۇپ قويۇلغان. مەسىلەن، «...شىنخەي ئىنقىلابىنىڭ تەسىرى بىلەن سۇن جۇڭشەن ئەپەندىنىڭ «سەنمىنچۇيى (ئۈچ مەسلەك) ئىدىيەسى شىنجاڭغا يۈزلەنگەنلىكى، نەتىجىدە شىنجاڭدىكى دېموكراتىك پىكىر ئېقىمى تېخىمۇ كېڭىيىشكە باشلىغانلىقى. 1920 - يىللارنىڭ ئالدى-كەينىدە ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ تەسىرى شىنجاڭدىكى ئاز سانلىق مىللەت زىيالىيلىرىنىڭ ئېڭىنى ئويغىتىشتا بەلگىلىك رول ئوينىدى. تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالدا مەرىپەتچىلىك پائالىيەتلىرى ئالدى بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەت شەكلى ئارقىلىق مەيدانغا كەلدى»⁽⁸⁾. بۇ بايانلار ئەينى دەۋىر ئۇيغۇر رىيالىستىك ئۇيغۇنسىز بولۇپ پاكىت ئاساسى يوق بولغاننىڭ ئۈستىگە شائىر ئەسەرلىرىنىڭ روھىغا پەقەتلا ماس كەلمىگەن. شائىرنىڭ:

رۇسىيە ئاقچاسمۇ سەردىن ئوشۇق توختاپ ئىدى،
ئەمدى بۇ كۈنگە كېلىپ، داچەن گە بىرنى ئالمىدى⁽⁹⁾.

دەپ يازغىنىدىن مەلۇمكى ئەينى دەۋىردە ئۇيغۇرلار چار پادىشاھنىڭ غۇلاپ سوۋېتنىڭ قۇرۇلغانلىقى ۋە پۇلدا ئۆزگىرىش بولغىنىدىن بىخەۋەر قالغاچقا ساقلاپ يۈرگەن چار رۇس پۇلىنىڭ قۇرۇق قەغەزگە ئايلىنىپ قالغانلىقىنىمۇ بىلمىگەن. يېنىدىكى چار رۇسىيەدە ئىدىيەنىڭ ئۆزگەرگىنىدىن ئەمەس، پۇلنىڭ ئۆزگەرگەنلىكىدىنمۇ بىخەۋەر قالغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ تەسىر قىلغانلىقى ئەقىلگە سىغمايدۇ. ئۇيغۇرلار بىلەن قوشنا ياشاپ قويۇق مۇناسىۋەتتە ئۆتىدىغان، قېرىنداش ۋە دىنداش بولغان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قازاق، قىرغىز، ئۆزبېك قاتارلىق مىللەتلەر ھاياتىدىكى ئۆزگىرىشتىن بىخەۋەر قالغان ئۇيغۇرلارنى ئارىلىقنى قاتمۇ قات تاغ ۋە چۆللەر ئايرىپ تۇرغان ئىچكىرىدە يۈز بەرگەن شىنخەي ئىنقىلابىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان دېيىش تېخىمۇ ئەقىلگە سىغمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ چاغلادا ئىچكىرىدىكى بۇ ئۆزگىرىشلەردىن ئۇيغۇرلارنى خەۋەردار قىلىدىغان ھېچ قانداق بىر

(8) «ئاچىل» 8-بەت.

(9) «ئاچىل» 87-بەت.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى بەلگىلىمىلەر

ئۇيغۇرچە مەتبۇئات بولمىغانلىقىمۇ بىر پاكىت. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغاندا شىنخەي ئىنقىلابى مەغلۇپ بولۇپ ھاكىمىيەت شىمالىي مىلتارىستلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ بولغان ئىدى. شۇڭا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىدىيەسىنى شىنخەي ئىنقىلابى بىلەن باغلاشنىڭ نە ئىلمىي ئاساسى، نە تارىخىي ئاساسى يوق. ئۇندىن باشقا شائىرنىڭ شىئېرلىرىدىن شىنخەي ئىنقىلابى ئىدىيەسىنى ئەكس ئەتكۈزۈدىغان ياكى سۇنچۇشەن ئىدىيەسىنى يانستىدىغان بىرەر مىسرانى ئۇچراتمايمىز. ئەكسىچە شائىرنىڭ بايرىقى ئالماشسىمۇ ماھىيىتى ئۆزگەرمەي كېلىۋاتقان زالىملارغا بولغان نەپرىتىنى ئوچۇق كۆرمىز.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن ئىلھام ئالغانلىقىغا تۆۋەندىكى بىر كۈبلىتنى مىسال قىلىدىغانلار كۆپ،

ھەقىقەتنىڭ روھى قېچىپ كەتتى مېنىڭ دىيارىمدىن،
ئۇنىڭكى خۇش پۇراقى ھېچ كەتمىدى بۇ دىماغىمدىن.
ئىزدىدىم كۆپ، تاپمىدىم شەجەن-روجن سەھراسىدىن،
ئىزدىدىم تاپتىم- دە، ئالدىم لېنىننىڭ گۈلباغىدىن.

توغرا، بۇ بىر كۈبلىتتا لېنىن دېگەن بىر سۆز بار. ئەمما بۇ سۆزنى شائىر ئۆزى شۇنداق يازغانمۇ ياكى ساقلىغۇچىلار ئۆزگەرتىپ قويغانمۇ ياكى توپلاپ رەتلىگۈچىلەر قوشۇپ قويغانمۇ بىر نېمە دېمەك تەرس. نەشرگە تەييارلىغۇچىلارنىڭ ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ كوممۇنىستىك ئىدىيەگە ئىگەلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ موسكۇۋادا ئوقۇغانلىقىنى ئويدۇرۇپ چىقارغىنىدىن قارىغاندا ئەسەرلىرىگە بۇنداق بىرەر سۆنى قوشمايدۇمۇ دېيەلمەيمىز. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەگەر شائىرىمىز راستىنلا كوممۇنىستىك ئىدىيەنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولسا شىئېرلىرىدا «مېنەتكەش خەلق، ئىشچىلار سىنىپى، خەلق ئازادلىقى، ئىنقىلابى ئاڭ...» دېگەندەك سۆزلەر كۆزگە چېلىققان بولاتتى.

«ئا. ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» ناملىق كىتابتا شائىرنى سوتسىيالىستىك رېئالزمىچى ۋە كوممۇنىست قىلىۋېتىش ئىستىكى كۈچلۈك ئىزچىلىققا ئىگە⁽¹⁰⁾. ئۇندىن

(10) «ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» 211-بەت.

باشقا شائىرنىڭ:

ساڭا ھاجەتمەن بۇ ئۇيغۇر،
دەردىگە تاپسۇن فارىغ⁽¹¹⁾.
ئۈمىدىن قالدۇرما يەردە،
بەر مەدەت، بەرگىل شۇرا⁽¹²⁾.

دېگەن شىئېرىدىكى «شۇرا» سۆزىمۇ سوۋېت ئىتتىپاقىغا ئىشارەت دەپ چۈشىنىلىپ تەھلىل قىلىنغان ۋە شائىر ئىدىيەسىنى ئۆكتەبىر ئىنقىلابىغا باغلاشقا ئۇرۇنۇلغان. مەزكۇر شىئېرنىڭ ئومۇمى مەزمۇنىغا قارىغىنىمىزدا بۇنى توغرا دېيەلمەيمىز. چۈنكى شىئېرنىڭ باشتىكى قاپىيەلىرىدە «داۋا»، «شىپا»، «راۋا» كەلىمىلەرى قوللىنىلغانلىقىغا قارىغاندا بۇ كوپىلىتتا «شۇرا» سۆزىنىڭ مەنىسى «مەسلەھەت» دېگەنلىك بولۇپ باشقا مەنىنى چىقىرىش ئارتۇقچىدۇر.

شائىرنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەتتە كىملىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقى ھەققىدىمۇ تەتقىقاتلاردا ئاساسسىز بايانلار بار. دېيىلىشىچە جوڭگۇ ئىلغار يازغۇچىلىرى روس سوتسىيالىستىك ئەدەبىياتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانمىش، ئابدۇخالق ئۇيغۇرمۇ رۇسچە ۋە خەنچە بىلگەنلىكى ئۈچۈن ئوخشاش مەنبەدىن تەسىرلەنگەنلىكى⁽¹³⁾. بۇندىن باشقا تەتقىقاتلاردا شائىرنى «پىرولتارىيات يازغۇچىسى گوركىغا ئەگەشكەن»،⁽¹⁴⁾ قىلىپ بۇنىڭغا مىسال سۈپىتىدە شائىرنىڭ تۆۋەندىكى بىيىتىنى كۆرسىتىدۇ:

چىقار بوران تەرەپپال ئەگەر ھېچ ئويلىماي تۇرساڭ،
ئەگەر قاتتىق چىقىپ كەتسە، يېپىپ تۇڭلۇك ئالالىغايىمۇ.

بۇ مىسرانى ئىچىگە ئالغان شىئېرنىڭ ئومۇمى مەزمۇنىغا قارايدىغان بولساق «بوران» دېگەن سۆزنىڭ ماكسىم گوركىنىڭ «بوران قۇش قوشقى» دېگەن

(11) فارىغ - قۇتۇلماق.

(12) مەسلەھەت، كېڭەش.

(13) «ئاچىل» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008-يىلى 14-بەت.

(14) «ئابدۇخالق ئۇيغۇر ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» 1988-يىلى (184-بەت)

نەسرەننىڭ ماۋزۇسىغا ئوخشاپ قالغاندىن باشقا پۈتۈن ئەسەرنىڭ گوركىنىڭ ئىدىيەسى بىلەن ھېچ بىر ئالاقىسى يوقلىقى بىلىنىدۇ.

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىجادىيەتتە كىمىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن شائىر ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلەرگە باققىنىمىزدا ئۇنىڭ كىچىكىدە بوۋىسى مىجىت ھاجىغا نەۋائىنىڭ «سەددى ئىسكەندەر» ناملىق ئەسەرىنى دائىم ئوقۇپ بېرىدىغانلىقى مەلۇم بولىدۇ. ئۇنىڭسىزمۇ شائىر ئەسەرلىرىدە نەۋائى قەلىمىگە مەنسۇپ «پەرھات-شېرىن»، «لەيلى مەجنۇن» ئوبرازلىرىنى تىلغا ئالىدۇ. شائىرنىڭ نەۋائىدىن باشقا ئەزەربەيجان شائىرى فۇزۇلىنىڭ تەرىپىنى قىلغانلىقىنى دوستى ئېزىز نىيازنىڭ «مەرھۇم شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنى ئەسلەيمەن» دېگەن ئەسلىمىسىدىن بىلىمىز⁽¹⁵⁾. ئۇندىن باشقا تۆۋەندىكى

ھەقىقەت ھۆكۈمى بىر بولۇر، ئەسلا بۇنىڭ تەخىرى يوق.
ئاپىرىن شائىر فۇزۇلى، قۇددۇسۇللا ئاپىرىن.

دېگەن مىسرالاردىمۇ شائىر فۇزۇلىنىڭ نامىنى تىلغا ئالىدۇ. شائىرنىڭ «باردۇر» رادىپلىق غەزىلىنىڭ جەدىتچى تاتار شائىرى ئابدۇللا تۇقاي (1886-1913) نىڭ شۇ رادىپتىكى شىئېرىغا مەزمۇنەن يېقىندۇر. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بىلەن ئابدۇللا تۇقاينىڭ ئەسەرلىرىنى سېلىشتۇرغىنىمىزدا بۇنداق يېقىنلىقىنى تېخىمۇ كۆپ بايقايمىز. ئۇندىن باشقا ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ تاتارچە ئۆگىنىپ شىئېر يازغىدەك سەۋىيەگە يەتكەنلىكىمۇ ئۇنىڭ تۇقاي ئەسەرلىرىگە نەقەدەر مۇشتاق بولغانلىقىنى ئىسپاتلايدىغان ئامىلدۇر. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەسەرلىرىدە كىلاسسىك ئەدەبىي تىلنى ئەمەس ئۇقۇشلۇق خەلق تىلىنى قوللانغانلىقى، جەدىتچە مائارىپنى تەرغىپ قىلغانلىقى، پەندىن ئايرىلغان دىنى مائارىپقا شۇنداقلا خوراپات ۋە جاھالەتكە شىددەتلىك قارشى تۇرغانلىقى ئۇنىڭ ئابدۇللا تۇقاينىڭ جەدىتچىلىك پىكىرىنىڭ ۋارىسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

شائىرنىڭ دوستى ئېزىز نىيازنىڭ ئەسلىمىسىدە ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ

(15) يۇقارقى كىتاب 312-بەت

ئۇنىڭغا نامىق كامالنىڭ بىر بېيتىنى ئوقۇپ بەرگەنلىكىنى تىلغا ئالىدۇ⁽¹⁶⁾. نامىق كامال (1840-1888) تۈرك ئەدەبىيات تارىخىدىكى ئەڭ دەسلەپكى تىياتىر ۋە رومانلارنىڭ ئاپتورى. ئەسەرلىرىدە ۋەتەن، مىللەت ۋە ھۆرلۈك تېمىلىرىنى ئەڭ كۆپ يازغان، تۈرك ئەدەبىياتىنىڭ چاغداشلاشمىسىغا زور تۆھپە قوشقان ئەدىب. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر شېئىرلىرىنىڭ ئانا تېمىلىرىمۇ دەل يۇقارقىلاردىن ئىبارەت. دېمەك ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئىجادىيىتىگە تەسىر كۆرسەتكەن كىلاسسىك ئەدىبلەردىن نەۋائى ۋە فۇزۇلىنى سانساق، چاغداش ئەدىبلەردىن نامىق كەمال، ئابدۇللا تۇقايىنى كۆرسىتىمىز.

خۇلاسسىلىك، ئۇيغۇردىكى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدا تەرجىمىھالدىن تارتىپ ئەسەرلەرنىڭ تەھلىلىگىچە ئارتۇقچە سىياسىي رەڭلەر بىلەن بويالغانلىقى دىققەتنى تارتىدىغان مەسىلە. بۇ مەسىلە بىزگە شائىر ھەققىدىكى ئەستايىدىل ئىزدىنىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ئەسكەرتىدۇ. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر بۈگۈنكى ئۇيغۇر كىملىكىگە ئاساس سالغۇچىلاردىن بىرى. ئۇنىڭ ئۇيغۇر تەخەللۇسىنى قوللىنىشى تاشكەنتتە 1920-يىلى ئېچىلىپ ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي نامىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن يىغىن بىلەن ئالاقىدار بولۇشى ناتايىن. چۈنكى شائىر 1917-يىلى يازغان «ئۇيغۇر قىزى» مازۇلۇق شېئىرىدا ئۆز مىللىي نامىغا بولغان سۆيگۈسىنى ئىپادىلىگەن. ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ «ئويغان ئۇيغۇر» دېگەن شېئىرىمۇ قازاق شائىر مىرجاقىپ دوۋلەتوۋنىڭ «ئويغان قازاق»، تۈرك ۋە تەنپەرۋەر شائىرى مەھمەت ئاكىف ئەرسوینىڭ «ئويغان» دېگەن شېئىرلىرى بىلەن ئاھاڭداش بولۇپ تۈرك دۇنياسىدىكى ئورتاق ئويغىنىش ساداسىنىڭ ئۇيغۇرغا خاس ۋارىيانتىدىن ئىبارەت. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئەسەرلىرىدە تەشەببۇس قىلىنغان جەدىتچىلىك ھەرىكىتى ۋە ئىدىيەسى ئەينى دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ بىر مىللەت سۈپىتىدە ئويۇشىشىدا، ئورتاق مىللىي مەنپەئەتنى تونۇپ يېتىشى ۋە قوغدىشىدا، شۇنداقلا مىللەتنىڭ ئورتاق نىشان ۋە غايىگە قاراپ توغرىلىنىشىدا موھىم رول ئوينىغان. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ھېلىمۇ كۈنىمىزدە ئۇيغۇرلۇق ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ بايراقدارى دەپ قارىلىدۇ⁽¹⁷⁾. شۇڭا بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتنىڭ كۈچەيتىلىشى ۋە چوڭقۇرلاشتۇرۇلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ بۈگۈنكى ۋە ئەتىكى مەۋجۇدلىقى داۋام قىلىشتا ئەجەللىك ئەھمىيەتكە ئىگە. ■

(16) «ئابدۇخالىق ئۇيغۇرنىڭ ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى» 312-بەت.

(17) Justin Jon Rudelson: Oasis Identities: Uyghur Nationalism Along China's Silk Road.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەت دىنىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي، قانۇنىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردىن نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە بىر جەمئىيەتتۇر.

دىنى ئالاھىدىلىكلەر

(1) ئىتىقاد

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن باشلاپ، ئىنسانلارنىڭ ئىتىقادىنى پاكلاش ۋە ئۇلارنى چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىدىن يىراقلاشتۇرۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلىپ كەلگەن.⁽¹⁾ بۇتپەرەستلەر ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە، ئىلاھ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈۋالغان بۇتلىرىنى ئىبادىتىگە ۋە كۈندىلىك تۇرمۇشىغىچە سۆرەپ ئەكىرگەن.⁽²⁾ بۇ سەۋەبتىن، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىسلامىيەتنى قوبۇل قىلغان بارلىق ئىنسانلارنىڭ كەلىمە تەۋھىد ۋە كەلىمە شاھادەت كەلتۈرۈش ئارقىلىق شېرىكتىن يىراقلىشىشى،⁽³⁾ پەقەت ئاللاھتا ئالغىلا تائەت-ئىبادەت قىلىش، ئاللاھتا ئالغىلا تېۋىننىشى جاكارلىغان. پالچىلىق، سېھىرگەرلىكى، ئاللاھتىن غەيرى ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىشى، بەزى نەرسىلەرنى «شۇمۇقنىڭ بېشارىتى» دەپ قاراشنى، بۇتلار نامىدىن قەسەم ئىچىشىنى ۋە تەقدىر ھەققىدە دە-تالاش قىلىشى چەكلىگەن.⁽⁴⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنى ئاللاھقا ئىشىنىشكە ۋە ئاللاھتىن غەيرىدىن ياردەم تەلەپ قىلماسلىققا چاقىرغان.⁽⁵⁾ مەدىنىيەتگە ھىجرەت سەپىرىدە، ئىز قوغلاپ سۇر غارىغا كەلگەن مۇشرىكلاردىن ئەندىشە قىلىۋاتقان ئەبۇ بەكرىگە: «غەم

(1) سۇرە ئەنبىيا، 25/21؛ سۇرە نىسا، 48/4.

(2) مۇسلىم، ھەج، 22.

(3) ئىبنى ھىشام، ئەبۇ مۇھەممەد ئابدۇلمەلىك، ئەس-سىرەتۇن-نەبەۋىييە، 185، مىسىر-1936، 2-توم، 75.

(4) سۇرە بەقەرە، 102/2؛ سۇرە مائىدە، 3/5؛ سۇرە ئەئراف، 131/7؛ سۇرە نەھل، 47/27؛ مۇسلىم، ئەزاھىي، 45، ئەيمەن، 1:2؛ تىرمىزى، قەدەر، 1.

(5) سۇرە فاتىھە، 4/1.

قىلما! ئاللاھ بىز بىلەن بىللە»⁽⁶⁾ دەپ ئاللاھقا ئىشىنىشى ئەسلىھە تەكەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن باشقا يەنە، ئىمانلىق كىشىلەرنىڭ ئاللاھقا يېقىن تۇرۇشى كېرەكلىكىنى، «ئەگەر بەندە ئاللاھقا بىر غېرىچ يېقىنلاشسا، ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا بىر يېقىنلىشىدىغانلىقىنى، بەندە ئاللاھقا بىر گەز يېقىنلاشسا، ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا بىر غۇلاچ يېقىنلىشىدىغانلىقىنى، بەندە ئاللاھ تەرەپكە مېڭىپ بارسا، ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا يۈگۈرۈپ كېلىدىغانلىقىنى»⁽⁷⁾ بايان قىلغان. غەيب ھەققىدە كاهىنلار ۋە پال ئوقلىرى ئارقىلىق كەلگۈسى ھەققىدە ئالدىن خەۋەر بېرىشتىن توسقان. ئاللاھتىن باشقا ھېچكىمنىڭ غەيبىنى بىلمەيدىغانلىقىنى،⁽⁸⁾ ئۆزىنىڭمۇ پەقەت ئاللاھ بىلدۈرگەن غەيبىنىلا بىلەيدىغانلىقىنى بايان قىلغان.⁽⁹⁾ ئېتىقاد ھەققىدە بىر ئىنساننىڭ يەنە بىر ئىنساننى كافرغا چىقىرىۋەتمەسلىكىنى: «كىمكى بىر كىشىنى كافر ياكى ئاللاھنىڭ دۈشمىنى دەپ چاقىرسا، ۋەھالەنكى چاقىرىلغۇچى ئۇنداق بولمىسا، دېگۈچىنىڭ سۆزى ئۆزىگە يېنىپ قالىدۇ»⁽¹⁰⁾ دېگەن سۆزلىرىدە تىلغان ئېلىپ ئۆتكەن.

(2) ئىبادەت

ئىسلامىيەت ئېتىقاد بىلەن ئىبادەتكە تەڭ ئەھمىيەت بەرگەن بىر دىن. ئاللاھتائالا: «جىنلارنى، ئىنسانلارنى پەقەت ماڭا ئىبادەت قىلىش ئۈچۈنلا ياراتتىم»⁽¹¹⁾ دېيىش ئارقىلىق، ئىبادەتنىڭ ئىنسانلارنىڭ ھاياتىدىكى ئەھمىيەتكە ئىشارەت قىلغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «شۈبھىسىزكى، ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ تۇرىقىڭلارغا ۋە تاشقى كۆرۈنۈشىڭلارغا ئەمەس، بەلكى سىلەرنىڭ قەلبىڭلارغا ۋە ئەمەللىرىڭلارغا قارايدۇ»⁽¹²⁾ دەپ ئەمەل-ئىبادەتنىڭ ئاللاھقا ئىشەنگەن ئىنسان ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىملىقىنى بايان قىلغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتتىكى ئىبادەتتە، تۆۋەندىكىدەك

(6) سۈرە تەۋە، 40/9.

(7) بۇخارىي، تەۋھىد، 50؛ تەۋھىد، 1؛ مۇسلىم، زىكىر، 2.3.

(8) سۈرە نەمل، 65/27.

(9) سۈرە جىن، 28-26/72؛ ئىبنى ھەنبەل، 214/1، 224.

(10) مۇسلىم، ئىمان، 111؛ ئىبنى ھەنبەل، 23.60.142/2.

(11) سۈرە زارىيات، 56/51.

(12) مۇسلىم، بىر، 33، 34؛ ئىبنى ھەنبەل، 258/2.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ئىككى مۇھىم نۇقتا بار بولۇپ، ئۇنىڭ بىرىنچىسى؛ جامائەت. جامائەت نامىزى ۋە باشقا كۆلپىكتىپ شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىبادەتلەر، جامائەتنىڭ ئىشەنچىسىنى ئاشۇرۇپ، ئىنسانلارنىڭ چىن ئىشتىياقى بىلەن ئىبادەت قىلىشىغا سەۋەب بولىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدكە كەلمىگەن ۋە جامائەتكە ئارىلاشمىغانلارنىڭ ئۆيلىرىنى كۆيدۈرۈش⁽¹³⁾ مەنىسىدىكى بايانلىرىدا، بىرلىك ۋە باراۋەرلىكنىڭ بۇزۇلۇشىدىن ئەندىشە قىلغانلىقى ئىپادىلەنگەن.

ئىبادەتتىكى ئىككىنچى مۇھىم نۇقتا؛ ئىزچىللىق. بۇ ھەقتە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەمەللەرنىڭ ئەڭ قوبۇل بولىدىغىنى، ئاز بولسىمۇ ئىزچىل داۋاملىشىپ بەرگىنىدۇر»⁽¹⁴⁾ دېيىش ئارقىلىق ئىزچىللىقنىڭ مۇھىملىقىنى تىلغا ئالغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىبادەتتە، بولۇپمۇ، نەپلە ئىبادەتلەردە ئىنسانلارنىڭ ئۆيلەرنى قەبرىگە ئوخشىتىپ قويماستىكى،⁽¹⁵⁾ ئىبادەتلەرنى لايىق شەكىلدە قىلىشىنى، ئۆلچەملىك بولۇشىنى،⁽¹⁶⁾ دىندىكى قولايلىقلاردىن پايدىلىنىشىنى،⁽¹⁷⁾ ئىبادەتلەرنى پەقەت مەلۇم ۋاقىتقا باغلاپ قويماستىكى، نەپلە ئىبادەتلەرنى كېچە-كۈندۈز ۋە يىلنىڭ ھەرقانداق بىر ۋاقىتلىرىدا قىلىشىنى، ئىبادەتلەردە ئايرىمچىلىق قىلماستىكى تەلەپ قىلغان. چۈنكى شەخس ۋە كۆلپىكتىپنىڭ تۇرمۇشىدا ناماز، روزا، زىكات ۋە ھەجنىڭ ئايرىم-ئايرىم ھالدا پايدىلىق تەرەپلىرى بار بولۇپ، ئىبادەت شەخسنى ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن مۇكەممەللەشتۈرسە، كۆلپىكتىپ بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇلار ئارىسىدىكى بىرلىك-باراۋەرلىكنى، بىر-بىرىگە يار-يۆلەكتە بولۇشىنى، ھەمكارلىقنى ۋە پىداكارلىقنى كۈچەيتىدۇ.

3 مائارىپ

مائارىپ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئاللاھتائالانىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا

(13) كەيتاتى، ئابدۇلھەي، ئەت-تەرەتسىۋىل-ئىدارىيە. تۈركچىگە: ئەھمەد نۇزال تەرجىمىسى، ئىستانبۇل، 1990-1993، 1، 172.

(14) بۇخارىي، تەھەججۇت، 7.

(15) بۇخارىي، سالاتۇل-مۇسافىرىيىن، 208، 209؛ ئىبنى ھەنەل، 284/2.

(16) ئىبنى ھەنەل، 226/3.

(17) ئىبنى ماجە، ئىقامە، 73.

چۈشۈرگەن تۇنجى ۋەھىيسى «ئوقۇ» بىلەن باشلانغان.⁽¹⁸⁾ «بىلمىسەڭلار، ئىلىم ئەھلىلىرىدىن سوراڭلار»⁽¹⁹⁾، «ئېيتقىنكى،» بىلىدىغانلار بىلەن بىلمەيدىغانلار باراۋەر بولامدۇ»⁽²⁰⁾ دېگەن ئايەتلەر ئىسلام دىنىنىڭ ئىلىمگە، ئوقۇ-ئوقۇتۇش ئىشلىرى ۋە مائارىپقا زور دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە مائارىپ قۇرئان ۋە سۈننەت ئۆگىنىشتىن باشلانغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سىلەرنىڭ ياخشىلىرىڭلار قۇرئان ئۆگەنگەن ۋە قۇرئان ئۆگەتكەن ئادەملەردۇر»،⁽²¹⁾ «سۆزنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئاللاھ تائالانىڭ كىتابىدۇر. يولنىڭ ئەڭ ياخشىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىدۇر»⁽²²⁾ دېگەن تەلىماتىغا ئاساسەن، ساھابىلەر ۋەھىي كاتىپلىرى تەرىپىدىن خاتىرىلەنگەن قۇرئان كەرىم ئايەتلىرى ۋە بۇ دەۋردە قەلەمگە ئېلىنغان ھەدىس شەرىفلەرنى يادلاپ ماڭغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە قۇرئان ۋە سۈننەت بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىلمىگەن. بىرى يەنە بىرىنىڭ تولۇقلىغۇچىسى دەپ قارالغان. قۇرئان كەرىم ناماز قىلىشقا بۇيرۇغان، ئەمما ناماز ۋاقىتلىرى ۋە شەكلى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسلىرى ۋە ئەمەلىيىتىدە كۆرسىتىلگەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مائارىپ ۋە ئىلمىي ئىشلاردا ئەر-ئاياللارنىڭ ئوقۇ-ئوقۇتۇش، يېزىق ۋە ساۋات چىقىرىش ئىشلىرىغا تەڭ ئەھمىيەت بەرگەن. شىفا بىننى ئابدۇللاھ ئىسىملىك ئايالنى ئاياللارنىڭ ساۋاتىنى چىقىرىشقا تەيىنلىگەن. ھەتتا بەدر ئۇرۇشىدا ئەسىرگە چۈشكەن ساۋاتى بار مۇشرىكلەرنى قويۇۋېتىشتە، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئون مۇسۇلمان بالىنىڭ ساۋاتىنى چىقىرىپ قويۇشىنى شەرت قىلغان.⁽²³⁾ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، مۇئاز ئىبنى جەبەل، ئۇبەي ئىبنى كەئب، ئەبۇ دەردائى، ئۇمى ۋە رەقە، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر ئىبنى ئاس، ئەبۇ ھۇرەيرە قاتارلىق نۇرغۇن ساھابىلەر قۇرئان ۋە سۈننەتنى ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مائارىپ ئىشلىرىدا ھەر قانداق ئورۇن ۋە

(18) سۈرە ئەلەقى، 1/96.

(19) سۈرە نەھل، 43/16.

(20) سۈرە زۇمەر، 9/39.

(21) بۇخارىي، فەزائىلۇل-قۇرئان، 21؛ ئەبۇ داۋۇد، ۋىتر، 4.

(22) مۇسلىم، جۇمھۇ 43؛ ئەبۇ داۋۇد، سۈننەت 5.

(23) كەئبىتى، 131.1؛ ئىبنى ھەنەل، 247/1.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ۋاقتتىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. بۇ دەۋردە مەسجدلەر مەدرىس شەكلىنى ئالغان. ئوقۇ-ئوقۇتۇش ئىشلىرى مەخسۇس جايلار ياكى ساھابىلەرنىڭ ئۆيلىرىدىمۇ ئېلىپ بېرىلغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆز دەۋرىدە مۇسۇلمانلاردىن ئۆز-ئارا بىر-بىرىنى ئەر-ئايال، قېرى-ياش دەپ ئايرىماستىن ئىنسان تۇرمۇشىنىڭ ھەممە ساھەسىگە چېتىلىدىغان بارلىق ئىلىم بىلەن ئورتاق شۇغۇللىنىشنى تەلەپ قىلغان.⁽²⁴⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىلىم ۋە ئوقۇ-ئوقۇتۇش ئىشلىرىنى ساھەلەشتۈرۈشكە بۇيرۇغان. ئىلىملىك كىشىلەرنىڭ پەزىلەت ئىگىلىرى ئىكەنلىكىنى ئۇلارنىڭ تەكەببۇرلۇقتىن يىراق تۇرۇشىنى، ئىلىمنى يۇشۇرماستىن تىلغان ئالغان. قۇرئان كەرىم ھەققىدە ئىختىلاپ قىلىشماستىن بۇيرۇغان.⁽²⁵⁾ قۇرئان كەرىمنىڭ ئەمرى-پەرمانلىرىنى ئۆگىنىپ ۋە ئەمەلىيەتكە تەتبىقلاپ ۋە ئۇنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بەجا كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلغان.

4) جاھىلىيەت ئۆرپ-ئادەتلىرىدىن قول ئۈزۈش

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدىكى كىشىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىدىن يەنە بىرى؛ جاھىلىيەت دەۋرىدىكى خاتا ئۆرپ-ئادەت ۋە ئىش-ھەرىكەتلەردىن پۈتۈنلەي قول ئۈزۈش. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىنىي پىرىنسىپلار ئارقىلىق جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەقىدە، ئىبادەت قاراشلىرىغا خاتىمە بېرىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئېلىپ كەلگەن دىنىي پىرىنسىپلار ئىگىلىگەن. ئەلۋەتتە، جاھىلىيەت دەۋرىدە مەۋجۇت بولغان، ئاللاھتىن كەلگەن ۋەھىيگە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان ئۆرپ-ئادەت ۋە ئىش-ھەرىكەتلەرنى داۋاملاشتۇرۇشقا بولمايدۇ. چۈنكى مۇئمىن كىشى ئەقىدە، ئىبادەت ۋە ئەخلاققا ئىسلام پىرىنسىپىغا ئۇيغۇن ياشايدىغان كىشىدۇر. بۇ سەۋەبتىن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىسلامىي نۇقتىدىن باتىل دەپ قارالغان بارلىق ئىش-ھەرىكەتلەرنى يوقۇتۇش ئۈچۈن تىرىشقان. ئىنسانلارنى ئەقىدە ۋە ئىبادەتتە بۇتلاردىن يىراقلىشىپ ئاللاھقا يېقىنلىشىشنى، ۋە ئىسلامىي ئەخلاق بىلەن زىننەتلىنىشنى پىرىنسىپلاشتۇرغان.

(24) سۈرە رۇم، 9/30. سۈرە زارىيات 21/51.

(25) مۇسلىم، ئىلىم، 2؛ ئىبنى ھەنەل، 1/401-421.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قان تۆكۈش، ئوغرىلىق قىلىش، زىنا قىلىش، يەنى، ئىنسانلارنىڭ مال-مۈلكى، ھاياتى، يۈز-ئابرۇيى بىخەتەرلىكىگە دەخلى يەتكۈزۈدىغان ھەرىكەتلەرنى ئېلىپ بېرىش،⁽²⁶⁾ تۆھمەت چاپلاش، غەيۋەت قىلىش،⁽²⁷⁾ جازانخورلۇق ۋە ئۆسۈم مۇئامىلىسى قىلىش،⁽²⁸⁾ پارىخورلۇق ۋە سودىدا مونوپوللۇقنى مەنئى قىلغان. ئەزىز قەبىلىسىنىڭ زاكات ماللىرىنى يىغقان ئىبنى لۇتبىيە بۇ قەبىلە ئۇنىڭغا بەرگەن زاكات ماللىرىدىن بىر قىسمىنى ئۆزىگە ئايرىۋالغاندا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇ ئىشنى خوپ كۆرمىگەن، يەنى «ئانا- ئاناڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە ئولتۇرغان بولساڭلار، بۇ ماللار سىلەرگە بېرىلمىدى؟» دەپ ماللارنى قايتۇرۇۋالغان.⁽²⁹⁾ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام سودىدا مونوپوللۇققا لەنەت ئوقۇغان. سودىدا ئالدامچىلىقنى ۋە سودىگەرلەرنىڭ ساتقۇچىلارنىڭ يولىغا چىقىۋېلىپ سودا قىلىشنى چەكلىگەن.⁽³⁰⁾ بۇ دەۋردە ئائىلە ئىشلىرىغا دەخلى تەرۇز يەتكۈزۈدىغان ھەرىكەتلەردە بولۇش، گۇمانخورلۇق، مەسخىرە قىلىش، تارازا-ئۆلچەمدە ئادىل بولماسلىق، زۇلۇم قىلىش، يامانلىققا يول قويۇش، ھاكاۋۇرلۇق، پىتنە-پاسات تارقىتىش، سۆز-ھەرىكىتى، يۈرۈش-تۇرۇشى ئارقىلىق ئەتراپىدىكى ئىنسانلارنى بىئارام قىلىش، ئاداۋەت ساقلاش، ئىنتىقام ئېلىش قاتارلىق ھەرىكەتلەر جاھىلىيەتنىڭ ئۆرپ-ئادەتلىرى ھېسابلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇلارنى قەتئىي يوسۇندا مەنئى قىلغان.

5) ھەمكارلىق

ياردەملىشىش ۋە ھەمكارلىق مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى. مەككە ۋە مەدىنە دەۋرىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشكەنلەر ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن بىر-بىرىگە يار-يۆلەكتە بولاتتى. مەدىنەلىك مۇسۇلمانلار مۇھاجىرلارنىڭ ھەر تۈرلۈك ئېھتىياجلىرىدىن كۈچىنىڭ يېتىشىچە چىقاتتى. شۇڭا ئۇلار «ئەنسارىيە-ياردەمچىلەر» دېگەن نامغا

(26) سۈرە مائىدە، 37/5؛ بۇخارىي، ئەننىبا، 54؛ مۇسلىم، ھۇدۇد، 8.9.10.11؛ ئىبنى ماجە، فىئەن3.

(27) بۇخارىي، ئىستىزخان، 12؛ مۇسلىم، ئەيىان، 37؛ ئەبۇ داۋۇد، سۈننەت، 15.

(28) سۈرە بەقەرە، 276-275/2، 278-280.

(29) مۇسلىم، ئىجارەت، 26.

(30) بۇخارىي، بۇيۇئ، 49؛ مۇسلىم، بۇيۇئ، 11.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ئېرىشكەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پېقىر-مىسكىن، يوقسۇل ۋە يېتىملەرنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپ بېرىشنى ئۆزىگە ۋەزىپە ھېسابلىغان، يەنى: «ئۇھۇد تېغىدەك ئالتۇنۇم بولسا، ئۇنىڭدىن قەرزىمنى تۆلەشكە ئېلىپ قالغىنىمدىن باشقا بىر دىنارنىمۇ يېنىمدا قالدۇرۇش مېنى خۇشال قىلالمايدۇ»⁽³¹⁾ دېگەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يەنە: «سەلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆزى ياخشى كۆرگەن نەرسىنى مۇسۇلمان قېرىندىشىڭمۇ ياخشى كۆرمىگۈچە، كامىل مۇئىمىن بولالمايدۇ»⁽³²⁾ دېيىش ئارقىلىق ھەمكارلىشىشنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىشنىڭ ئەھمىيىتىنى تەكىتلىگەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام سېخىلىق قىلىشنى، بېخىللىقتىن يىراق تۇرۇشنى، يېتىمنىڭ مېلىنى قوغداشنى،⁽³³⁾ ياردەمنى ھالال رىزىقتىن قىلىشنى،⁽³⁴⁾ ياردەمنى دەسلەپ ئۆز يېقىنلىرىدىن باشلاشنى⁽³⁵⁾ ئۇقتۇرغان ھەمدە بۇلارنى ئۆز ئەمەلىيىتىدە كۆرسەتكەن.

سىياسىي ئالاھىدىلىكلەر

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەككە ۋە مەدىنە دەۋرىدىكى سىياسىي مۇناسىۋەتلەردە سۈلھى يولىنى تۇتۇپ كەلگەن. دەۋەت يولىدا توسالغۇلارغا ئۇچراپ سىياسىي جەھەتتىن بېسىمغا ئۇچرىغاندىلا ئاندىن ئالدىنى ئېلىش تەدبىرىنى قوللانغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەككىدە مۇشرىكلار بىلەن يارىشىپ قېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەن ھەمدە بۇ ئويىنى ئوتتۇرىغا قويغان. مەدىنەگە ھىجرەت قىلغاندا، ئەڭ ئاۋۋال قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى ئورنىتىپ كىشىلەرنى ئۆزلىرى بىنا قىلغان مەسجىدكە توپلىغان. ئاساسىي قانۇن چىقىرىپ پۈتۈن مەدىنە خەلقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دېموكراتىك جەمئىيەت ۋە دۆلەت تەشكىلاتى بەرپا قىلغان. ئاساسىي قانۇندا ھەر قايسى جەھەتلەردىن رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك سىياسىي ۋە قانۇنىي پىرىنسىپلار ئادىللىق، باراۋەرلىك ئاساسىدا نەزەرگە ئېلىنغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كېيىنكى دەۋرلەردە مەدىنە ئەتراپىدىكى قوشنىلىرى بىلەن سۈلھى تۈزۈشۈپ بىر تەرەپتىن

(31) بۇخارىي، رىئاق، 14؛ مۇسلىم، زاكات، 31.

(32) بۇخارىي، ئىمان، 7؛ مۇسلىم، ئىمان، 7؛ تىرمىزىي، قىيامە، 59.

(33) بەقەرە، 220/2.

(34) بۇخارىي، زاكات، 8؛ مۇسلىم، زاكات، 64.

(35) بەقەرە، 215/2.

قوشنىلىرىنى خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن قوشنىلىرىغا مەدەنىيەت قۇرۇلغان دۆلەتنىڭ سىياسىي كۈچىنى ئېتىراپ قىلدۇرغان. ھىجرىيە 6-يىلى قۇرۇلغان بىلەن ئىمزالانغان «ھۈدەيبىيە تىنچلىق سۈلھىسى» مەدەنىيەت دۆلىتىنى پۈتۈن ئەرەبىستاننىڭ قوبۇل قىلىشىغا يول ئېچىپ بەرگەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام تىنچلىق ۋە ئەمىنلىك ئۈستىگە قۇرۇپ چىققان بۇ جەمئىيەت سىياسىي نۇقتىدىن بىر قىسىم ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.

1) ئىشەنچ تۇيغۇسى

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدەنىيەت قۇرغان دۆلەت ھەرقانداق مەسىلىلەرنى ھەل قىلالايدىغان كۈچلۈك، قۇدرەتلىك دۆلەت ئىدى. مەسجىدنىڭ بىنا قىلىنىشى ۋە قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتى⁽³⁶⁾ مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى ئىناقلىقنى، سۆيگۈ-مۇھەببەت، ھەمكارلىق ۋە خاتىرجەملىكنى ساقلاپ قالدىغان ۋە ئۇنى مۇستەھكەملەيدىغان ئەھمىيەتلىك بىر قەدەم بولۇپ قالغان.

مەدەنىيەت بارلىققا كەلتۈرۈلگەن سىياسىي تۈزۈلمە دۆلەت بىلەن خەلقنىڭ مۇناسىۋىتىنى ۋە ئۆز-ئارا خاتىرجەملىكنى كاپالەتكە ئىگە قىلغان. جەمئىيەتتىكى يەھۇدىيلار، مۇشرىكلار ۋە مۇناپىقلار مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئورنىتىلغان بۇخىل ئىناقلىقنى، بىرلىك ۋە باراۋەرلىكنى بۇزالمىغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدەنىيەت ئىچى-سىرتىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ مەنپەئەتىنى ئاساس قىلىپ ئىمزالانغان «مەدەنىيەت سۈلھىسى» مۇسۇلمانلار بىلەن غەيرى مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى ئىشەنچنى ئاشۇرغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدەنىيەتنىڭ رەئىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن مۇسۇلمانلار ۋە غەيرى مۇسۇلمانلارغا قانۇن دائىرىسىدە ئادىل ۋە باراۋەر مۇئامىلە قىلغان. مەدەنىيەت دۆلىتىدە خاتىرجەملىك ئىشقا ئاشۇرۇلغان بولسىمۇ، يەھۇدىيلار ۋە مۇناپىقلار مۇسۇلمانلارغا ۋە بۇ دۆلەتكە قارشى چىققان. جەمئىيەتتە پىنتە-پاسات ئۇرۇقى تارقاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بۇ خىل رەزىل قىلمىشلىرى ئاخىرىدا ئۆزىنى ھالاك قىلغان.⁽³⁷⁾

ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام چىقارغان ھەر

(36) ئىبنى ھەبىب، كىتابۇل-مۇخەببە، بەيرۇت 1941، 71.

(37) ئىبنى ھەبىب، 2، 50-54، 244-246.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

بىر قارارىدا ئۆزىنىڭ، ئائىلىسىدىكىلەر ۋە ئەتراپىدىكى يېقىنلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلىمەستىن، ئەكسىچە خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇپ، كېڭىشىشنى ئاساس قىلىپ، جەمئىيەت ۋە دۆلەتنىڭ مەنپەئەتىنى چىقىش قىلغان. جاپا-مۇشەققەتتە ئالدىدا، راھەت-پاراغەتتە ئارقىدا تۇرغان. جەمئىيەتنىڭ مەنپەئەتىنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ خىل ئىش-ھەرىكەتلىرى جەمئىيەتنىڭ تىنچ-ئامانلىقىنى ئىلگىرى سۈرگەن.

(2) قەبىلىۋازلىق

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، پەيغەمبەرلىكنىڭ تۇنجى كۈنلىرىدىن باشلاپ جاھىلىيەت دەۋرىدە ساقلىنىپ قالغان قەبىلىۋازلىقنىڭ ئورنىغا «دىنىي قېرىنداشلىق» نى دەسسەتكەن. «مەدىنە سۈلھىسى» ئارقىلىق ئىرقى، تىلى ۋە دىننىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر «بىللە ياشاش» ئۆلچىمىنى يولغا قويغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام خەلق ئارىسىدىكى قەبىلىۋازلىقنى چەكلەش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە كىشىلەر ئارىسىدىكى يۇرتۋازلىققا ئالاقىدار مەسلىھەتچىلىككە ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلغان. ئەنسارىيلار بىلەن مۇھاجىرلار ئارىسىدىكى تەڭپۇڭ مۇناسىۋەتنى ساقلىغان. باشتىن باشلاپلا بۇ ئىككى گۇرۇھ ئارىسىدىكى قەبىلىۋازلىقنىڭ ئورنىغا دىنىي قېرىنداشلىقنى دەستىشكە تىرىشقان. مەسىلەن؛ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدىنىدىن سەپەرگە چىققان قوشۇنلارغا بەزىدە مۇھاجىرلاردىن بەزىدە ئەنسارىيلاردىن قوماندان تەيىنلىگەن. مەدىنىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئورنىغا ئورۇنباشار بولۇپ قالدىغان كىشىلەرمۇ شەرت-شارائىتىغا قاراپ، مۇھاجىر ياكى ئەنسارىيلاردىن بولغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ خىل ئادىل ئورۇنلاشتۇرۇشنى ۋالىي، تەھسىلدار⁽³⁸⁾ ۋە تەبلىغ ھەيئەتلىرى ئەۋەتىش قاتارلىقلاردىمۇ كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام خەلق ئارىسىدىكى قەبىلىۋازلىقنى سۇسلاشتۇرۇش ئۈچۈن قەبىلىلەرگە تەيىنلەنمەكچى بولغان ئەمەلدارلارنىمۇ ئوخشىمىغان جەمەتلەردىن تاللىغان. مەسىلەن؛ نەجران قەبىلىسىگە ئۇمارە ئىبنى ھەزم ئەلئەنسارىينى، سەنئارايونىنىڭ زاكات يىغقۇچىلىقىغا مۇھاجىر ئىبنى ئەبۇ ئۇمەييە ئەل مەخزۇمىينى تەيىنلىگەن. مەككە ۋالىيلىقىغا ئۇزۇندىن باشلاپ بۇ ۋەزىپىنى ئۆتەپ كېلىۋاتقان قۇرەيش

(38) ئۆشەرە-زاكات يىغقۇچى، يەنى، باج ۋە مالىيە خادىمى.

قەبىلىسىدىن بولغان ئەتتەب ئىبنى ئەسدىنى تەيىنلىگەن. ھەتتا كەئبىنىڭ مۇھاپىزەتچىلىك خىزمىتىنى بۇرۇنمۇ بۇ خىزمەتنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن تەلھە ئىبنى تەلھە ۋە ئوسمان ئىبنى تەلھەگە، سىقايە خىزمىتىنى بولسا ئابدۇلمۇتتەلب جەمەتىگە بەرگەن.⁽³⁹⁾

3) ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەشتىكى سەزگۈرلۈك

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ۋەزىپىگە تەيىنلىنىدىغان ئەمەلدارلار كەمتەر، ئېسىل مىجەزلىك، مېھرى - شەپقەتلىك، بارلىقنى ئىنسانلارغا بېغىشلىيالايدىغان، ئۆز ۋەزىپىسىگە سادىق، لايىقەتلىك كىشىلەر ئىدى. ئەمەلدارلىققا، قۇرئان ۋە سۈننەتكە ئەمەل قىلىشنى پىرىنسىپ دەپ بىلىدىغان، دۆلەت ۋە خەلقنىڭ بىرلىك-باراۋەرلىكىنى، شەخسنىڭ ھۇزۇر-ھالاۋىتىنى ئىشقا ئاشۇرالايدىغان، پىتنە-پاساتقا ئالدىنمايدىغان كىشىلەردىن سايلىناتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچى، سىلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچىلار توغرىلىق سوراق قىلىنسىلەر»⁽⁴⁰⁾ دېيىش ئارقىلىق، كىشىلەرنى مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ھوقۇق يۈرگۈزۈشكە ئاگاھلاندىرغان. بولۇپمۇ خەلق ئارىسىدىكى ئەمەلدارلارغا: «كىمكى مېنىڭ ئۈمىتىمگە قارشى چىقىپ، ياخشىلىرىنى ۋە يامانلىرىنى ئۇرسا، مۇئىنلەردىن تەپتارتىمسا، ۋەدە قىلغان كىشىنىڭ ۋەدىسىنى ئورۇندىمسا، ئۇنداق كىشى مېنىڭ قاتارىمدىن ئەمەس، مەنمۇ ئۇ كىشىنىڭ قاتارىدىن ئەمەس»⁽⁴¹⁾ دېيىش ئارقىلىق، ئۇلاردىن خەلق ئالدىدا ۋەدىگە ۋاپا قىلىشنى، زالىملىق ھەرىكەتلىرىدىن يىراق تۇرۇشنى تەلەپ قىلغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ، ئاللاھنىڭ كىتابى بويىچە ھوقۇق يۈرگۈزگەن ئەمەلدارلارغا ئىتائەت قىلىش كېرەكلىكىنى بايان قىلغان.⁽⁴²⁾ ئۈمىتلىرىنى باشقۇرۇش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان ئەمەلدارلاردىن خەلققە زورلۇق، زوراۋانلىق قىلماسلىقىنى، ئۇلارغا زۇلۇم سالماسلىقىنى، ھەقىقەت ۋە ھۆرلۈك بويىچە ئىش قىلىشنى تەلەپ قىلغان. «ئەي ئاللاھ! بىرەر كىشى

(39) كەينى، 1، 147، 148، 194، 197.

(40) بۇخارىي، جۈمە 11، جەنائىز 32؛ مۇسلىم، ئىمارات 20؛ ئەبۇ داۋۇت، ئىمارەت 1.

(41) مۇسلىم، ئىمارات 53، 54؛ نەسەئىي، تەھرىم 6؛ ئىبنى ھەنەل، 5/24.

(42) مۇسلىم، ھەج 311؛ تىرمىزى، جىھاد 28؛ ئىبنى ماجە، جىھاد 3.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ئۈمىتىم ئۈچۈن بىرەر ۋەزىپىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ ئۈمىتىمگە قىيىنچىلىق تۇغدۇرسا سەنمۇ ئۇ كىشىگە قىيىنچىلىق تۇغدۇرغىن! يۇمشاق مۇئامىلىدە بولسا سەنمۇ ئۇ كىشىگە يۇمشاق مۇئامىلىدە بول!»⁽⁴³⁾ دېيىش ئارقىلىق خەلققە ياخشى مۇئامىلىدە بولغان ئەمەلدارلارنىڭ قوللىغۇچىلىرىنىڭ ھەقىقەت ۋە خەلق ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىگەن. پەيغەمبىرىمىز يەنە: «مەندىن كېيىن قايغۇلۇق ۋە قوبۇل قىلالىمغۇدەك ئىشلار مەيدانغا كېلىدۇ.»⁽⁴⁴⁾ دەپ كېيىنكى دەۋرلەردە يۈز بېرىدىغان پايدىسىز ئىشلاردىن بىزنى خەۋەرلەندۈرگەن.

ئىقتىسادىي ئالاھىدىلىكلەر

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام جاھىلىيەت دەۋرى ۋە ئىسلامىيەتنىڭ تۇنجى يىللىرىدا، سودا-تىجارەت ئىشلىرى جانلانغان مەككە شەھىرىدە ياشايتتى. قۇرەيشلەر تىجارەت قىلىش ئۈچۈن ياز، قىش پەسلىدە⁽⁴⁵⁾ ئىككى قېتىم سۈرىيە ۋە يەمەنگە بارايتتى. كەئبە مەككىدە بولغاچقا مەككىگە ھەج قىلىش ئۈچۈن كەلگەنلەر ئۇكار، مەجەننە ۋە زۇلمەجاز قاتارلىق بازار-يەرمەنكىلەرگە كېلەتتى. مانا بۇلار مەككە رايونىدىكى سودا-سېتىقنى جانلاندۇرىدىغان ئامىللارنىڭ بىرى ھېسابلىناتتى.

1) مەدىنە شەھىرىنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى

مۇسۇلمانلارنىڭ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشى بىلەن مەدىنىدە بىر قاتار ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلگەن. مەدىنىدىكى خەلق ئاساسلىقى دېھقانچىلىققا تايىنىپ تۇرمۇش كەچۈرەتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ مەدىنە شەھىرىگە كەلگەن ئەبۇ بەكەر، ئۆمەر، ئوسمان ئىبنى ئەففان، تەلھە ئىبنى ئوبەيدۇللاھ، ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۇق، زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام قاتارلىق كىشىلەر بۇ يەردە سودا-سېتىق ئىشلىرى بىلەنمۇ شۇغۇللىنىپ بۇ جاينىڭ سودا ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرغان.

مەدىنە بازارلىرىدا بۇغداي، زەيتۇن يېغى، تېرە، كىيىم-كېچەك، رەخت، جەڭ قوراللىرى، ئات، تۆگە، قوي، كالا قاتارلىقلار ۋە تېببىي دورا سېتىلاتتى.⁽⁴⁶⁾

(43) بۇخارىي، سالات، 33؛ مۇسلىم، ئىمارات، 19؛ ئەبۇ داۋۇت نىكە، 8.

(44) بۇخارىي، مەناقىب؛ مۇسلىم، ئىمارات؛ تىرمىزىي، فىتىھ.

(45) سۈرە قۇرەيش/1-4.

(46) كەيتانى، 270/2.

بۇ مەھسۇلاتلارنىڭ بىر قىسمى ھىجاز ۋە يېقىن ئەتراپتىكى رايونلاردا ئىشلەپ چىقىرىلاتتى. يەنە بىر قىسمى قوشنا ئەللەردىن كىرگۈزۈلەتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ياشىغان دەۋردە دىنار (ئالتۇن تەڭگە) ۋە دىرھەم (كۈمۈش تەڭگە) قاتارلىق پۇللار ئىشلىتىلەتتى. بۇ پۇللار ۋىزانتىيە بىلەن ئىرانغا تەۋە بولۇپ پۇل ئۈستىگە ۋىزانتىيە ئىمپېراتورى ۋە ئىران خىسرەۋنىڭ رەسىملىرى ئويۇلغان ئىدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇ پۇللارنى ھېچقانداق ئۆزگەرتىمىگەن. ئۇنىڭدىن باشقا بۇرۇن ئىشلەتكەن تارازا-ئۆلچەم بىرلىكلىرىنىمۇ ھېچقانداق ئۆزگەرتىمەي ئىشلەتكەن.⁽⁴⁷⁾

مۇھاجىرلار، مەدىنەگە ھىجرەت قىلغان دەسلەپكى يىللاردا ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقلارغا ئۇچرىغان بولۇپ، ئۇلار بۇ قىيىنچىلىقنى ئەنئىنىي قېرىنداشلىرىنىڭ ياردىمى ئارقىلىق يەڭگەن. كېيىنكى كۈنلەردە، مۇھاجىرلەر تىرىشش ئارقىلىق ئىقتىسادىي ئەھۋالنى ياخشىلىغان. مۇسۇلمانلارنىڭ ئىقتىسادىي قىيىنچىلىقى خەندەك ئۇرۇشىغىچە داۋاملاشقان بولۇپ بۇ دەۋردە، مۇسۇلمانلار پېقىرلەرگە زاكات بېرىش ئارقىلىق جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي تەڭپۇڭلۇقىنى تەڭشەپ تۇرغان.

بۇ دەۋردە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بىر قىسىم مۇسۇلمانلار پات-پات كېلىپ تۇراتتى ۋە ماددىي جەھەتتىن قىيىنچىلىققا ئۇچرىغانلىقىنى ئېيتىشاتتى.⁽⁴⁸⁾ «ھۇدەيبىيە سۈلھىسى» بىلەن «خەيبەرنىڭ فەتىھى»دىن كېيىن ئىقتىساد تەرەققىي قىلىپ⁽⁴⁹⁾ بىر قىسىم ساھابىلەر ۋارىسلىرىغا مال-مۈلۈك مىراس قالدۇرۇلغۇدەك دەرىجىدە بېيىغان.⁽⁵⁰⁾

مەدىنە شەھىرىنىڭ ئىقتىسادىي يېزا ئىگىلىك كەسپىگە تايىناتتى. خورما، ئۈزۈم، ئارپا، بۇغداي ئاساسلىق مەھسۇلات ھېسابلىناتتى. ھىجرەتتىن كېيىن جىھاد قىلىش سەۋەبلىك يېزا ئىگىلىك كەسپىنىڭ چېكىنىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئائىلە ئەزالىرى نۆۋەت بىلەن جىھادقا چىقاتتى. مەسىلەن؛ سەئىد ئىبنى ئۇبادە بىر يىل جىھادقا چىقسا، يەنە بىر يىلدا جىھادقا ئوغلىنى ئەۋەتكەن.⁽⁵¹⁾

(47) كەيتىلى. 173.186/2.

(48) ئىبنى ھەجر ئەل-ئەسقىلانى، ئەل-ئىسبائى، بەيرۇت، 1328-يىل. 231/2.

(49) بۇخارىي، ۋاكالەت3؛ ئىبنى ئىدرىس، ئابدۇللاھ ئابدۇل-ئەزىز، مۇجتەمەئۇل-مەدىنىيە، رىياد1992-يىل.

(50) ئىبنى سەئىد، 115-114/3.

(51) ئىبنى ئىدرىس، ئابدۇللاھ ئابدۇل-ئەزىز، مۇجتەمەئۇل-مەدىنىيە، رىياد1992-يىل. 196-بەت.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

مۇھاجىرلار مەدىنىگە كەلگەن دەسلەپكى مەزگىللەردە ئەنسىرىلارنىڭ يەرلىرىدە ئىشلەمچىلىك قىلىش، بازاردا سودا-تىجارەت قىلىش ئارقىلىق تۇرمۇشىنى قامدىغان.⁽⁵²⁾ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام «كىمنىڭ يېرى بولسا تېرىسۇن، ئۆزى تېرىمسا ئۇنى دىن قېرىندىشىغا تېرىتقۇزسۇن»⁽⁵³⁾ دەپ تېرىلغۇ يەرلەرنى بوش قويغۇزىمىغان. ساھابىلەرمۇ بۇنىڭغا ئەمەل قىلغان. مەسىلەن؛ ھەزرىتى ئەلىمۇ دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. بىر قىسىم ساھابىلەر تېرىلغۇ يەرلىرىدىن شېرىكچىلىك شەكلىدە پايدىلانغان.⁽⁵⁴⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دۆلەتنىڭ بوز يەرلىرىنى ئاچقۇزۇپ، يەرلەرنى تېرىقچىلىق قىلغۇدەك ھالەتكە كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈچ چىقارغان. بىر قىسىم يەرلەرنى ساھابىلەرنىڭ ئېچىشى ئۈچۈن بەرگەن.⁽⁵⁵⁾

2) سودا ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن قوللانغان تەدبىرلەر

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھىجرەتتىن كېيىن ئىقتىسادنى جانلاندۇرۇپ، سودا قەدىمىنى تىزلىتىش ئۈچۈن جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەسلىدە بار بولغان بازار يېرىگە يېڭىدىن يەر قوشۇپ بازارنىڭ ئورنىنى كېڭەيتكەن.⁽⁵⁶⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە «راستچىل ۋە ئىشەنچلىك سودىگەر پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار ۋە شەھىدلەر بىلەن باراۋەردۇر.»⁽⁵⁷⁾ دېيىش ئارقىلىق، ئۇلارنى سودا-سېتىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشقا دەۋەت قىلغان.⁽⁵⁸⁾ ئاياللارنىڭ سودا-سېتىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشتىن توسمىغان. مەسىلەن؛ كەيلا ئەل-ئەنمارىيە، ئەسما بىنتى مۇھاربە مۇلەيكە شۇ دەۋىردىكى ئايال تىجارەتچىلەردىن ئىدى. مىقدام ئىبنى مەئدىكەربىنىڭ جارىيەسى سۈت ساتاتتى، مىقدام ساتقان سۈتنىڭ پۇلىنى يىغاتتى.⁽⁵⁹⁾

(52) كەيتانى، 323/2.

(53) مۇسلىم، بۇيۇق 88.

(54) كەيتانى، 324/2.

(55) ئىبنى ئىدىرىس، ئابدۇللاھ ئابدۇل-ئەزىز، مۇجتەمەئۇل-مەدىنىيە، رىياد 1992-يىل. 204-205-بەتلەر.

(56) ئىبنى ماجە، تىجارەت 40؛ كەيتانى، 378/2.

(57) تىرمىزى، بۇيۇق 4.

(58) ئىبنى ھەجەر ئەل-ئەسقىلانى، ئەل-ئىسبە، بەرۇت، 1328-يىل. 29/2.

(59) كەيتانى، 270/2-271-298.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پايدىنىڭ ئوندا توققۇزىنىڭ سودا-تجارەتتە ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان. سودا-تجارەتنى ئەتىگەندە باشلاشنى (60) تەۋسىيە قىلغان. جۈمە نامىزى ۋاقتىدا سودا قىلىشنى چەكلىگەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يەنە «كىمكى بىر ئۆي ئېلىپ ياكى سېتىپ، ئۇنىڭ پۇلىنى شۇنىڭغا ئوخشاش بىرەر ئىشقا خەجلىمىسە ئۇ كىشى بۇ پۇلىنىڭ بەرىكىتىنى كۆرۈشكە لايىق بولالمايدۇ.» (61) دېيىش ئارقىلىق، نەق پۇلنى مەبلەغ سېلىپ ئىشلىتىشكە رىغبەتلەندۈرگەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام تاپاۋەتنىڭ ھالالدىن بولۇشىنى تەۋسىيە قىلغان. (62) ھارام نەرسىلەرنى ئېلىپ سېتىشنى، (63) تىجارەتتە ئالدامچىلىق قىلىشنى مەنئى قىلغان. بازاردا ئۈستىگە قۇرۇق، ئاستىغا ھۆل بۇغداي قاچىلانغان تاغارنى كۆرگەندە، خېرىدارلارنى ئالدىغانلارنىڭ، مۇسۇلمانلار قاتارىدىن ئەمەسلىكىنى ئېيتقان. (64) پەيغەمبىرىمىز سودا-سېتىقتا قەسەم ئىچمەسلىككە، ۋە نېسى سودىدا گۇۋاھچىلارنىڭ شاھىدلىقى بىلەن ھۆججەت پۈتۈۋېلىشكە بۇيرۇغان. (65) سودىدا ئىككى تەرەپ پۈتۈشۈپ بولۇپ پۈتۈشكەن جايدىن ئايرىلمىغان شارائىتتا، بۇ سودىدىن يېنىۋالسا بولىدىغانلىقىنى، (66) ئۆز مېلىنى باشقۇرۇش ئىقتىدارى يوق كىشىلەرگە پۇل-مېلىنى تۇتقۇزۇپ قويۇشقا بولمايدىغانلىقىنى (67) بايان قىلغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام باشقىلارنىڭ مېلىغا تاجاۋۇز قىلماسلىققا بۇيرۇغان. ئۆز ئەمگىكى ئارقىلىق تاپقان پۇلدىن باشقا پارا (68)، ئۆسۈم (69) ۋە قاراڭغۇ بازارچىلىق (70) يولى ئارقىلىق دۇنياغا ئېرىشىشتىن قاتتىق مەنئى قىلغان.

ئىسلام دىنىدا يېتىمنىڭ مېلىغا چېقىلماسلىققا ئەمىر قىلىنغان. (71) مىراس

(60) كەيتىنى، 254/2

(61) ئىبنى ماجە، رۇھن 24.

(62) سۈرە بەقەرە، 275/2.

(63) مۇسلىم، مۇسافات 68؛ ئەسائىي، بۇيۇق 90.

(64) مۇسلىم، ئىمان 99؛ ئەبۇ داۋۇت. بۇيۇق 1.

(65) سۈرە بەقەرە، 282/2؛ ئەبۇ داۋۇت، بۇيۇق.

(66) بۇخارىي، بۇيۇق 19.

(67) سۈرە نىسا، 5/4-6.

(68) مۇسلىم، ئىمارات 26.

(69) سۈرە بەقەرە، 275/2-276.

(70) ئىبنى ماجە، تىجارەت 6.

(71) سۈرە نىسا، 7/4-8، 137.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ئىشلىرىدا ئەر-ئايال ئوتتۇرىسىدىكى تەڭپۇڭلۇقنىڭ ساقلىنىشى ئۈچۈن ھەر ئىككى تەرەپتىن دىندا بېكىتىلگەن بەلگىلىمىلەرگە رىئايە قىلىنىشى تەلەپ قىلىنغان.⁽⁷²⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام سودا-سېتىق ئىشلىرىنىڭ راستچىللىق بىلەن ئېلىپ بېرىلىشىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن دىنىي ئىشلارنى بىلىدىغان، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىدىغان، شېرىن سۆزلۈك، ئۇچۇق يۈزلۈك، پاك-دىيانەتلىك ۋە ئەل ئارىسىدا نوپۇزى بار كىشىلەرنى مۇھتەسبلىك (بازار باشقۇرۇش) ۋەزىپىسىگە تەيىنلىگەن. ھەمدە ئۇلاردىن بازاردا يۈز بەرگەن ھەر خىل قىلمىشلارنىڭ ئالدىنى ئېلىشنى تەلەپ قىلغان.⁽⁷³⁾

شېرىكچىلىك شەكلىدىكى سودا-سېتىق ئىشلىرىدا بىر شېرىكنىڭ يەنە بىر شېرىكنىڭ خەۋىرىسىز مال ساتسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتقان.⁽⁷⁴⁾ سودا-سېتىق ۋە يەر-زېمىن سودىسىدا غەيرى مۇسۇلمانلار بىلەن شېرىكچىلىك قىلسا بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغان.⁽⁷⁵⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام خەلق ئارىسىدىكى سودا ئىشلىرىنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ ھەر تۈرلۈك ھۈنەر - كەسىپكە ئېھتىياجلىق بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغان. بېدىكىلىك، تىككۈچىلىك، تۆمۈرچىلىك، ياغاچچىلىق، تامچىلىق، قاسساپلىق، تېرەچىلىكتىن باشلاپ ساتىراشلىق، تۇغۇت ئانىسى بولۇش، ھەمشىرىلىك، تېۋىپلىق، سۈننەتچىلىك ۋە ناۋايلىققىچە⁽⁷⁶⁾ بولغان نۇرغۇن كەسىپلەرنىڭ خەلق ئارىسىدا داۋاملىشىپ، ئەمەلى خىزمەت قىلىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن مەمنۇنلۇق ھېس قىلغان. جاھىلىيەت دەۋرىدە ساقلىنىپ قالغان ئىنسانلارغا پايدىلىق بولغان ھۈنەر - كەسىپنىڭ بىرىنىمۇ چەكلىمىگەن. پەقەت كىشىلەرنى ھەر قانداق ئىش قىلىشتا ساختىلىق قىلىشتىن ئاگاھلاندۇرغان.⁽⁷⁷⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئاياللارنىڭ بازارلاردا سودا-تىجارەت ۋە ھۈنەر - كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىشى چەكلەنمىگەن. مەسىلەن؛ بۇ دەۋردە ئاياللار رەخت

(72) سۈرە نسا، 11.12.176/4.

(73) ئابدۇرراھمان ئىسا ئەس-سەلىم، ھىسبەتۈن-نەبىي، بەيرۇت، 1993-يىل، 109-110-بەتلەر.

(74) مۇسلىم، مۇسافات 133؛ تىرمىزى، بۇيۇق 69.

(75) مۇسلىم، مۇسافات 2.4.6.

(76) كەپتائى، 330-256.325/2، 332، 333، 339.

(77) ئەبۇ داۋۇت، دىيەت 23.

توقۇيتتى، كىيىم تىكەتتى، سۈت مەھسۇلاتلىرىدىن يېمەك-ئىچمەك تەييارلايتتى. بۇنىڭدىن باشقا تېرە ئاشلاش، باغ-ۋاران ئىشلىرىنى قىلىش، نۇغۇت ئانىسى بولۇش، ھەمشىرىلىك، تېۋىپلىق قاتارلىق ھۈنەر - كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ قابىلىيىتىنى نامايان قىلغان، شۇنداقلا جەمئىيەت ۋە ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىغا ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك ھەسسسىنى قوشقان.⁽⁷⁸⁾

بۇ دەۋردە، بالىلاردىن ھۈنەر - كەسىپ ئىگىلەپ ، شۇ ئارقىلىق جەمئىيەت ئىقتىسادىغا ھەسسە قوشۇش تەلەپ قىلىنغان. مەسىلەن؛ ھەزرىتى ئۆمەرگە بىرەر كىچىك بالا ئۇچرىسا بالىدىن ئۇنىڭ نېمە ئىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقىنى سورايتتى، ئەگەر بالىدىن «ھۈنۈرىم يوق» دېگەن جاۋابنى ئاڭلىسا ئۇ بالىنىڭ ئۆز نەزىرىدىن چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ، بۇ ئەھۋالدىن خوش بولمىغانلىقىنى ئىپادىلەيتتى.⁽⁷⁹⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام جەمئىيەتتىكى ئىقتىسادىي مەسىلىلەرنى نازىل بولۇۋاتقان ئايەتلەر ۋە شۇ دەۋرنىڭ شارائىتىغا قاراپ ھەل قىلغان. جەمئىيەتنىڭ ئىقتىسادىي تەڭپۇڭلىقىنى تەڭشەش ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ ئىسراپخورلۇق ۋە پىخىللىق قىلىشتىن ساقلىنىشىنى، يېتىم، يوقسۇل، مۇساپىر ۋە باشقا كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى قامداشقا ياردەملىشىشىنى، مال-مۈلكى بار ھەر قانداق كىشىنىڭ مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئىش كۆرۈشىنى تەلەپ قىلغان.⁽⁸⁰⁾

قانۇنىي ئالاھىدىلىكلەر

ئىسلامىيەت زېمىنىدا ئادالەتنىڭ بەرپا بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. جەمئىيەتتە ئەمەلدارلار ۋە خەلقنىڭ زىممىسىدىكى ۋەزىپە، ئۇلار ئارىسىدا پەيدا بولغان ئىختىلاپنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە كەلگۈسىدە پەيدا بولۇش ئېھتىماللىقى بار بولغان ئىختىلاپلارنى ھەل قىلىشتا قۇرئان-سۈننەتنىڭ بەلگىلىمىسىگە رازى بولۇشتۇرۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام جەمئىيەتتە ئادالەتنى ياقىلىغان. بۇ جەرياندا ئۆزى سورايدىغان دەۋا-دەستۇرلاردا تەرەپدارلارنىڭ ئالدىماسلىقىنى ئالاھىدە ئەسكەرتىپ: «مەنمۇ بىر ئىنسان، مېنىڭ ئالدىمغا دەۋالاشىدىغانلار كېلىدۇ، بىرىڭلار بىرىڭلاردىن

(78) ئىبنى ئىدىرىس، مۇجتەمەئ، 223-225.

(79) كەپتائى، 256/2.

(80) ئەبۇ داۋۇت، ئىمارات، 35.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

گەپكە ئۇستا بولۇپ، مەن ئۇنى راست دەۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ قېلىپ ئۇنىڭ پايدىسىغا ھۆكۈم قىلىپ سېلىشىم مۇمكىن.»⁽⁸¹⁾ دېگەن. ناھەقلىق بىلەن قولغا كەلتۈرگەن پايدىنىڭ ئوتتىن بىر پارچە⁽⁸²⁾ ئىكەنلىكىنى ئېيتقان.

ئىسلام دىنىدا نىكاھلىق تۇرۇپ زىنا قىلغان، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرگەن ۋە مۇرتەدە (دىندىن يېنىۋالغان) بولغان كىشىلەرنىڭ قېنىنى تۈكۈش ھالال قىلغان.⁽⁸³⁾ باشقىلارنىڭ ھاياتى، مال-مۈلكى ۋە يۈز ئابرويىغا دەخلى قىلغانلارغا، ۋەتەنگە قارشى جىنايەت سادىر قىلغانلارغا، ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشى ئۇرۇش ئاچقانلارغا ئەڭ ئېغىر جازا بېرىلگەن.⁽⁸⁴⁾

بۇلاردىن باشقا ھاراق-شاراب ئىچىش قاتارلىق جەمئىيەتنىڭ تىنچ-ئامانلىقىنى بۇزىدىغان ھەر قانداق ئىش-ھەرىكەتلەر قانۇنىي جەھەتتىن تېگىشلىك جازاسىنى تارتقان.⁽⁸⁵⁾ مۇشۇنداق بىر قاتار مۇستەھكەم قانۇن-نۇزۇملەر نەتىجىسىدە، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە جىنايى ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى كۈنسېرى ئازىغان.

بۇ دەۋردىكى دەۋا-دەستۇرلارنى پەيغەمبىرىمىز ئۆزى بىۋاسىتە سورايتتى. بەزى چاغلاردا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋا-دەستۇر سوراشتا مۇناسىپ دەپ قارالغان كىشىلەر سورايتتى.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋا-دەستۇر سورايدىغان كىشىلەر (قازىلار)گە بەزى پىرىنسىپلارنى تەۋسىيە قىلغان. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ئالدىڭدا ئىككى دەۋاگەر بولسا بىرىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالغانغا ئوخشاش يەنە بىرىنىڭ سۆزىگىمۇ قۇلاق سالمىغۇچە ھۆكۈم چىقارما»⁽⁸⁶⁾ دېگەن يوليورۇقنى بەرگەن.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، دەۋا-دەستۇرلاردا گۇۋاھچىلارنىڭ سۆزلىرىگىمۇ قۇلاق سېلىشنى،⁽⁸⁷⁾ قانۇن ئالدىدىكى باراۋەرلىكنى، قانۇن ئىجرا قىلىشنى كېچىكتۈرمەسلىكىنى، ھەر بىر ئىنساننىڭ پەقەت ئۆزىنىڭ جىنايىتىدىنلا جاۋابكار

(81) بۇخارىي، مەزالم 16.

(82) مۇسلىم، ئەقىدىيە، 4-5.

(83) بۇخارىي، دىيەت 22؛ مۇسلىم، قاسامە 6.

(84) قازالىيۇن سۈرە مائىدە 33/5-34، 38-39؛ بۇخارىي، ئەھكام 19؛ مۇسلىم، ھۇدۇد 16، 22.

(85) مۇسلىم، ئەشرىيە، 68-70.

(86) كەپتائى، 2/21، 16.

(87) مۇسلىم، لىئان 11، 12.

بولدىغانلىقىنى، قانۇن ئالدىدا ئىمتىيازنىڭ يوقلىقىنى، دەۋاگەرنىڭ خەۋىرى ۋە رازىلىقىسىز ھېچقانداق كىشىدە جىنايەتچىنى ئەپۇ قىلىدىغان ھوقۇقىنىڭ بولمايدىغانلىقىنى، پەقەت ئەقلى-ھوشى جايىدا كىشىلەرنىلا جازالاشقا بولىدىغانلىقىنى، ئادالەتنى بەرپا قىلىشتىكى پىرىنسىپنىڭ پەقەت «ئاللاھتىن قورقۇش»⁽⁸⁸⁾ ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئېنىق بايان قىلغان ۋە بۇلارنى ئۆز ئەمەلىيىتىدە تولۇق ئىپادىلىگەن

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام جازا ئىجرا قىلىشتا جىنايەتچىلەرنىڭ فىزىيولوگىيەلىك بەدەن تۈزۈلۈشىگىمۇ ئېتىبار بەرگەن. زۆرۈرىيەت بولغاندا جازا ئىجرا قىلىش ۋاقتىنى كېچىكتۈرگەن. مەسىلەن؛ زىنا قىلغان بولسىمۇ لېكىن ھامىلىدار بولغان ئايالغا بۇيرۇلغان رېجىم جازاسىنى بۇ ئايال بالىنى يەڭگىپ، بالىسىنى سۈتتىن ئايرىپ بولغۇچە كېچىكتۈرگەن.⁽⁸⁹⁾ بىر ئايالنىڭ نىكاھتىن ئاجرىشىشى ئۈچۈن ئادەت ۋاقتىنىڭ توڭشىنى ساقلاشقا بۇيرۇغان.⁽⁹⁰⁾

ئىجتىمائىي ئالاھىدىلىكلەر

(1) ئۆيلەر

ئىسلامىيەتتىن بۇرۇنقى دەۋرلەردە ئۆيلەر مېمارچىلىقنىڭ ھەر خىل ئۇسلۇبىدا سېلىناتتى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن بىنا قىلىنغان ئۆيلەرگە يۇقىرىقى ئۇسلۇب ئۆرنەك قىلىنغان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئاياللىرى ئۈچۈن بىنا قىلغان مەسجىدنىڭ يېنىدىكى ھۇجرىلىرى تۆت چاسا شەكىللىك، كېسەك تامدىن قويۇرۇلغان ئادەتتىكى ئۆيلەر ئىدى.

كەيتانى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەر بىر ئۆيىدە ھاجەتخانا، ئاشلىق ئامبىرى، ئاشخانا ۋە كىشىلەر بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن سېلىنغان ئايرىم خانە، ئارام ئېلىش ئۆيى قاتارلىق ئايرىم-ئايرىم ئۆيلەرنىڭ بارلىقىنى نەقىل قىلغان.⁽⁹¹⁾ بۇ دەۋردە شەھەردىكى ئۆيلەر ئىككى ياكى ئۈچ ئېغىزلىق قىلىپ سېلىناتتى. ئۆينىڭ ئۈستى خورما شاخلىرى بىلەن يېپىلاتتى. ئىشىك-دېرىزىلەر ياغاچ ۋە بۆزدىن ياسىلاتتى.

(88) قازالىقۇن سۈرە يەقەرە، 185/2؛ سۈرە ئەنئام، 164/6؛ بۇخارىي، ھۇدۇد 12؛ ئىبنى ماجە، ھۇدۇد 6.

(89) ئىبنى ھەنبەل، 348/5.

(90) مۇسلىم، تالاق 10؛ نەسەئىي، تالاق 64.

(91) كاتتانى، 303/2.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

كىشىلەر ھويلىسىغا كولانغان قۇدۇقتىن ياكى مەھەللىدىكى ئوپچە قۇدۇقتىن سۇ چىقىرىپ ئىچەتتى.

يېزا-قىشلاقلاردا تۇرمۇش كەچۈرىدىغانلار ئاساسەن چىدىر ئۆيلەردە تۇراتتى. چىدىر ئۆيلەر ئاساسەن راۋاق، ئەر- ئاياللار ۋە بالىلار كىرىش ئېغىزىدىن ئىبارەت ئۈچ ئىشىكتىن تەركىب تاپقان. چىدىر ئىچىگە سۇ كىرىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ئەتراپىغا ئېرىق ئېلىنغانىدى.⁽⁹²⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆي سالغاندا ئۆيلەرنى ئالاھىدە ھەشەمەتلىك سالماسلىقى، رەتلىك، كۆركەم سېلىشنى، يولنى تارلاشتۇرۇۋەتمەسلىكىنى⁽⁹³⁾ ۋە ئۆتۈشۈش ئېغىزلىرىنى توسۇۋالماستىقىنى تەلەپ قىلىش بىلەن بىرگە يەنە ئۆيىنى پاكىز تۇتۇشنى تاپىلغان.⁽⁹⁴⁾

بۇ دەۋردە ئۆيلەر چىراغ نۇرى بىلەن يورۇتۇلۇپ، ئۆيگە بورا ۋە چىغدىن سېلىنچا سېلىناتتى. سۇپىغا تېرىدىن تىكىلگەن ياستۇقلار قويۇلۇپ كۆرپە سېلىناتتى. ئۆيدە تۆمۈر، شېشە، تېرە، ھېجىر، خۇمرا، لېگەن، تورسۇق، سۇ تۇلۇمى، خالتا، ياغاچ كۇب، داستىخان، تاۋا ۋە قازان-قۇمۇش قاتارلىقلار ئىشلىتىلەتتى.⁽⁹⁵⁾

2 نىكاھ ۋە ئائىلە

جەمئىيەتتە ئالاھىدە ئۇرۇننى ئىگىلەيدىغان ئائىلىنىڭ قورۇلۇشىدا نىكاھ ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام جاھىلىيەت دەۋرىدە قوللىنىلغان نىكاھلىنىش ئادەتلىرىدىن چاي ئىچكۈزۈش ئارقىلىق ئۆيلىنىشنى قوللانغان. بۇ خىل ئۇسۇل قوللىنىلغان نىكاھ ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ئۆز-ئارا كۆرۈشۈشى، ئۆز-ئارا قوشۇلۇشى ئارقىلىق رويپا چىقىدىغان نىكاھلىنىش ئۇسۇلىدۇر. ئىسلام دىنىدا يىگىتنىڭ رازىلىقى ئېلىنغىنىدەك، قىزنىڭمۇ رازىلىقى ئېلىنغاندىن كېيىن، ئاندىن نىكاھلىنىدۇ. مەسىلەن؛ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمەنى ئۆيلىگەندە، دەسلەپ قىزىنىڭ رازىلىقىنى ئالغاندىن كېيىن، ئاندىن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن نىكاھلاندىغان.⁽⁹⁶⁾

(92) نەبى بوزكۆرت، «ئەسىرى سائادەتتە ئۆيلەر ۋە ئائىلە ھاياتى»، ئەسىرى سائادەتتە ئىسلام، 42-5/30.

(93) بۇخارىي، مەزالىم 29؛ مۇسلىم، مۇسافات 143.

(94) ئەبۇ داۋۇت، جىھاد 97، كەيتانى، 41/2.

(95) كاتتانى، 188/1؛ نەبى بوزكۆرت، «ئەسىرى سائادەتتە ئۆيلەر ۋە ئائىلە ھاياتى»، ئەسىرى سائادەتتە ئىسلام، 5-34/57.

(96) نەسائىي، نىكاھ 7؛ ئىبنى جەۋزىي، مۇنتەزەم، 85/3.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە نازىل بولۇۋاتقان ئايەتلەر ۋە بۇ ئايەتلەرنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئەمەلىيەتكە تەتبىقلاش ئارقىلىق ئەر-ئاياللارنىڭ تۆۋەندىكى كىشىلەر بىلەن نىكاھلىنىشى چەكلەنگەن - ئانىسى، قىزى، قىز قېرىندىشى، قىز ۋە ئەركەك قېرىندىشىنىڭ قىزلىرى، ئىنىكئانىسى، ئېمىلداش تۇغقىنى، قېيىن ئانىسى، ئۆگەي قىزلىرى، ئۆز ئوغلىنىڭ ئايالى قاتارلىقلار. ئۇنىڭدىن باشقا ئىككى قېرىنداش ئايالىنى بىر ۋاقىتتا نىكاھقا ئېلىش، ئانىسىنىڭ ۋە دادىسىنىڭ بىر تۇغقانلىرى بىلەن ۋە بۇنىپەرەس ئايال بىلەن نىكاھلىنىشىمۇ چەكلەنگەن. مۇسۇلمان ئايالنىڭ پەقەت مۇسۇلمان ئەر بىلەنلا ئۆيلىنىشى بەلگىلەنگەن. يۇقىرىقىدەك ھۆكۈملەر ئارقىلىق، مۇسۇلمان ئاياللارنىڭ ئىپپەت-نومۇسى ۋە ئەركىنلىكى قوغدىلانغان.⁽⁹⁷⁾

ئىسلامىيەتتە، دادىنىڭ ئۆز قىزىغا لايىق يىگىت ئىزدىشى ئەجەبلىنەرلىك ھېسابلانمايدۇ.⁽⁹⁸⁾ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۇل قالغان قىزى نەفسەنى ئەبۇبەكر ۋە ئوسمانغا سايە قىلغان. ئەمما ئۇلار بۇنى رەت قىلغان. لېكىن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام نەفسەنى ئۆز ئەمرىگە ئېلىپ ئۆمەرنى خۇشال قىلغان.⁽⁹⁹⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قىز تاللاشتا ئۇنىڭ ئىقتىسادى ئەھۋالى، نەسەبى، چىرايى ۋە دىنىغا قاراڭلار دەپ كۆرسەتكەن ۋە دىندارلىقىنى ئالاھىدە تەۋسىيە قىلغان.⁽¹⁰⁰⁾ مەھر (تويۇق) بەرمەي ئۆيلىنىشى، تويۇقتا مەلۇم ئۆلچەم بېكىتىۋېلىشى،⁽¹⁰¹⁾ باشقىلارنىڭ سۆز ئاچقان لايىقىغا سۆز ئېچىشىنى⁽¹⁰²⁾ توسقان. تويدا مېھمانلارغا زىياپەت بېرىشكە رىغبەتلەندۈرگەن.⁽¹⁰³⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۆيلەنمەكچى بولغان ھەر ئىككى تەرەپ ھەممە جەھەتتىن تەڭ، باراۋەر بولۇشى، بويتاقلارنى ئۆيلەندۈرۈپ قويۇشى، ئەر-ئاياللارنىڭ ئائىلە تۇرمۇشىدىكى گۈزەل ئىش-ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق باشقىلارغا ئۆرنەك بولۇشى، ھەر ئىككى تەرەپنىڭ بىر-بىرىنىڭ ھەق ۋە ھوقۇقلىرىغا رىئايە قىلىشىنى، بالىلار

(97) سۇرە بەقەرە، 221/2؛ سۇرە نىسا، 23/4؛ سۇرە نەھل، 72/16؛ مۇسلىم، نىكاھ 39-40.

(98) بۇخارىي، نىكاھ 36.

(99) ئىبنى سەئۇد، 81-82.

(100) نەسەئىي، نىكاھ 13.

(101) سۇرە نىسا 20/4.

(102) بۇخارىي، نىكاھ 45؛ مۇسلىم، نىكاھ 38.75.

(103) بۇخارىي، نىكاھ 55؛ مۇسلىم، نىكاھ 89. 90-91.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

ئالدىدىكى مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىشنى ئالاھىدە تەۋسىيە قىلغان. ⁽¹⁰⁴⁾ ئائىلىنى ساغلام، مۇستەھكەم تۈۋرۈك ئۈستىگە قۇرۇشنى، ئىپادىلەپ ۋاقتلىق نىكاھلىنىش (نىكاھى مۇئەتە) نى كەسكىن مەنىسى قىلغان. ⁽¹⁰⁵⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئائىلىدىن ئىبارەت بۇ مۇقەددەس قورغاننىڭ مەڭگۈلۈك داۋاملىشىشى ئۈچۈن ئەرنىڭ يات ئايال بىلەن، ئايالنىڭ يات ئەر بىلەن يالغۇز بىر يەردە قالماسلىقىنى، نىكاھلانغان ئەر ياكى ئايالنىڭ ئۆيلەنمىگەن ياكى بويتاق ئەر-ئاياللار بىلەن بولغان ئالاقىدە ئالاھىدە دىققەت قىلىشىنى، باشقىلاردا يامان تەسىر ياكى گۇمان پەيدا قىلىدىغان ئىش-ھەرىكەتلەردىن ئۆزىنى تارتىشىنى، ئەر ياكى ئايالنىڭ رۇخسەتسىز ئۆز ئۆيىدىن باشقا ئۆيلەرگە كىرىپ چىقماستىقىنى تەۋسىيە قىلغان. ⁽¹⁰⁶⁾ ئائىلىدە يۈز بېرىدىغان ھەر خىل كۆڭۈلسىزلىكلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن تۈرلۈك چارە-تەدبىرلەرنى قوللىنىشقا بولىدىغانلىقىنى، ⁽¹⁰⁷⁾ ئاجرىشىشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھەل قىلىش چارىسى ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن. ⁽¹⁰⁸⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كىشىلەرگە باشقىلارنىڭ ئائىلىسىدىكى ئىشلارغا، ئۇلارنىڭ مەخپىيەتلىكىگە ئارىلاشماستىقىنى، ئائىلە ئەزالىرىنىڭ بىر-بىرىگە كۆيۈنۈپ، مېھرى-مۇھەببەت يەتكۈزۈپ، ئۆز-ئارا ھۆرمەتلىشىشىنى تەۋسىيە قىلغان. ⁽¹⁰⁹⁾ ئەلۋەتتە بۇ خىل ھەرىكەتلەر ئائىلە ئەزالىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ كۈچەيتىپ ئۇلارنىڭ بىر-بىرىگە بولغان ئىشەنچىنى ئاشۇرىدۇ.

3) كۆڭۈل ئېچىش

ئىسلامىيەت كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىدە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزلىرى ياشاۋاتقان رېئال ئىجتىمائىي مۇھىتنى نەزەرگە ئالغان. يوللۇق شەكىلدىكى ھەر خىل ئويۇنلار ۋە كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىنىڭ ئېلىپ بېرىلىشىغا رۇخسەت قىلغان. ⁽¹¹⁰⁾ نۆۋىتى

(104) سۈرە بەقەرە، 233/2؛ سۈرە نىسا 34/4؛ بۇخارىي لىباس 106؛ مۇسلىم، لىباس 127؛ ئەبۇ داۋۇت، نىكاھ 34.

(105) بۇخارىي، ھەج 34، مەغازىي 38؛ مۇسلىم، نىكاھ 11، 13، 16، 18، 19.

(106) بۇخارىي، سەيد 26؛ مۇسلىم، ھەج 413، 418، سالام 19.

(107) سۈرە نىسا، 128/4-130.

(108) سۈرە بەقەرە، 228/2؛ تالاق 1/65.

(109) سۈرە تەھرىم، 3/66، ئىبنى ماجە، نىكاھ 4.

(110) كەينانى، 373/2، 162/3.

كەلگەندە يەنە كىشىلەرنىڭ كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىنى ئۇيۇشتۇرۇشنى تەرغىب قىلغان. كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىگە قاتتىق چەكلىمە قويىمىغان. توي بولغان كېچىدە داپ چېلىش، ناخشا ئېيتىش قاتارلىق كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىنى ئۆتكۈزۈشنى تەۋسىيە قىلغان.⁽¹¹¹⁾ خۇشاللىق كۈن ياكى مۇراسىم كۈنلىرىدە كىشىلەرنىڭ شېئىر دېكلاماتسىيە قىلىش، ناخشا ئېيتىش ۋە داپ چېلىش قاتارلىق پائالىيەتلەرنى ئۇيۇشتۇرۇش ئارقىلىق كۆڭۈل ئېچىشنى خوپ كۆرگەن.⁽¹¹²⁾

4) كىيىم-كېچەك

ئىسلام دىنىدا كىيىم-كېچەك كىيىشتە ئىسراپچىلىق قىلىشقا ۋە ھەشەمەتچىلىك قوغلىشىشقا بولمايدۇ. ئىسلام دىنى ئەزلەرنىڭ يىپەكتىن تىكىلگەن كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىشنى ۋە ئالتۇن ئىشلىتىشنى ھارام قىلغان.⁽¹¹³⁾ ئەزلەرنى ۋە ئاياللارنى ئورنىشقا بۇيرۇغان.⁽¹¹⁴⁾ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئەۋرىتىنى ئوچۇق قويغان بىر كىشىگە: «كىيىمىڭنى كەي ۋە يالىڭاچ يۈرمە»⁽¹¹⁵⁾ دېگەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئەۋرەتنى يېپىشقا رىئايە قىلىش ھەققىدە: «ئاللاھ ئورنىشنى ۋە ھاياتى ياخشى كۆرىدۇ»، «كىشى يۇيۇنغاندا ئۆزىنى دالدىغا ئالسۇن»⁽¹¹⁶⁾ دېگەن. ئىنسانلارنى كىيىم-كېچىكىنى پاكىزە تۇتۇشقا، ئەر-ئاياللارنىڭ كىيىنىشتە بىر-بىرىگە ئوخشىۋالماسلىقىنى ۋە ئىنسانلارنى يەردە سۆرۈلۈپ قالغۇدەك دەرىجىدە ئۇزۇن كىيىم-كىيىمەسلىكىنى تەۋسىيە قىلغان.⁽¹¹⁷⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئەر-ئاياللار ئەزەبلەرنىڭ كىيىنىش ئادىتى بويىچە كىيىنەتتى. ئەزلەر بېشىغا سەللە يۆگەيتتى، تون-رىدا ۋە تامبال قاتارلىق كىيىملەرنى كىيەتتى. ئاياللار بېشىغا ياغلىق چىگەتتى، ئۇزۇن ئىشتاننىڭ ئۈستىگە كۆپىنەك كىيەتتى.⁽¹¹⁸⁾ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كۆپ ھاللاردا قارا رەڭلىك سەللىسىنى ۋە ئاق رەڭلىك كۆپىنكىنى كىيىۋالاتتى. بۇ ھەقتە شەمائىلى نەبىي

(111) بۇخارىي، نىكەھ: 63؛ كەيتانى، 356.372/2.

(112) بۇخارىي، نىكەھ: 63؛ كەيتانى، 356.372/2.

(113) مۇسلىم، لىباس، 52، 59، 60، 61.

(114) سۈرە ئەھزاب، 59/33.

(115) مۇسلىم، ھەيز: 78؛ ئەبۇ داۋۇت، ھەمىم: 2.

(116) ئەبۇ داۋۇت، ھەمىم: 2.

(117) بۇخارىي، لىباس: 68؛ مۇسلىم، لىباس: 47؛ ئىبنى ھەنەبەل، 264/5.

(118) ئىبنى سەئۇد، 478/1، 103/2.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى

پەيغەمبەرنىڭ مېجەز-خاراكتېرى ۋە گۈزەل ئەخلاقى) گە ئالاقىدار كىتابلاردا تەپسىلىي مەلۇماتلار بېرىلگەن

5) يېمەك-ئىچمەك

ئىسلام دىنىدا پاكىزلىققا ئەھمىيەت بېرىلگەنلىكى ئۈچۈن، غىزالىنىشتىن بۇرۇن ۋە غىزالىنىپ بولغاندىن كېيىن قول يۇيۇلىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام غىزالانغاندا كۆپ گەپ قىلماسلىقىنى، غىزانى ئاز-ئازدىن ئېلىپ يېيىشنى، بەك تويۇنۇپ يېمەسلىكىنى، چاقىرىلغان زىياپەتكە بېرىش لازىملىقىنى بايان قىلغان.⁽¹¹⁹⁾ غىزالىنىشتا ھەشەمەتچىلىك قىلىشتىن ۋە كۈمۈشتىن ياسالغان لېگەن - تەخسىلەردە تاماق يېيىشتىن ساقلىنىغان. ئارپا نېنى، خورما، ھەسەل، زەيتۇن، قوغۇن، تاۋۇز، كاۋا، سۈتتىن ياسالغان ھەرخىل يېمەكلىكلەر، مېۋە-چېۋىلەر ۋە ھەرخىل كۆكتاتلارنى ئىستىمال قىلغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام سۇ، سۈت، ھەسەل شەربىتى قاتارلىق ئىچىملىكلەرنى ئىچكەن. ئىچىملىكلەرنى ئۆرە تۇرۇپ ئىچمەسلىكىنى، ئىچىملىك ئىچكەندە بىرلا كۆتۈرۈپ گۈپۈلدىتىپ ئىچمەستىن، ئالدىنماي تىنىپ ئىچىشنى تەۋسىيە قىلغان.⁽¹²⁰⁾ ئىسلام دىنىدا بۇتقا ئاتاپ قۇربانلىق قىلىنغان ھايۋانلارنىڭ گۆشلىرى، چوشقا گۆشى، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋانلارنىڭ گۆشلىرى ۋە ھاراق-شاراب قاتارلىق يېمەك-ئىچمەكلەر ھازام قىلىنغان يېمەك-ئىچمەكلەردۇر.⁽¹²¹⁾

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتتە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارغا ئۈلگە قىلىنغان، قەبىلىۋازلىق ۋە مىللەتچىلىك يوقىتىلغان، بىرلىك ۋە باراۋەرلىك كەڭ ئومۇملاشقان، ئاللاھ ئالدىدىكى ۋە ئىنسانلار ئارىسىدىكى مەجبۇرىيەتلەر ئادا قىلىنغان، ئۆزى ۋە باشقىلىرىنىڭ ھوقۇقىغا رىئايە قىلىدىغان، كىشىلەرنىڭ مال-مۈلكى، ھاياتى ۋە يۈز-ئابروى قوغدىغان، ۋەدىگە ۋاپا قىلىنغان بولۇپ، ئىنسانلار كىبىردىن يىراقلىشىپ، قىمار ئويناشتىن، جازانىخورلۇقتىن، يالغانچىلىقتىن، غەيۋەت شىكايەت قىلىشتىن، تۆھمەت قىلىشتىن قول ئۈزۈپ، بىر-

(119) بۇخارىي، نىكەھ 71؛ مۇسلىم، نىكەھ 96-98، 106.

(120) مۇسلىم، ئەشربە 105، 116، 117؛ ئەبۇ داۋۇت، ئەشربە 19.

(121) سۇرە مائىدە، 90/5.

بىرىگە زۇلۇم قىلمىغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتتە ياخشى ئىش-ھەرىكەتلەر ئومۇملىشىپ، يامان ئىش-ھەرىكەتلەر چەكلەنگەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان بۇ جەمئىيەت باراۋەرلىك، ھەققانىيلىق، ئادالەت ۋە ئەركىنلىك پىرىنسىپلىرى ئۈستىگە قۇرۇلغان جەمئىيەتتۇر. بۇ جەمئىيەتتە قېرىنداشلىق، ئىتتىپاقلىق، تىنچلىق ھۆكۈم سۈرگەن. ئۆچمەنلىك، پىتنە-پاسات، كىن-ئاداۋەت، دۈشمەنلىشىشنىڭ باش كۆتۈرۈشىگە يول قۇيۇلمىغان. ئىنسانلار ئىمان، ئىبادەت، ۋە ئەخلاق دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتمەي «ئاللاھتىن قورقۇش»نى ئاساسىي نىشانغا ئايلاندۇرغان. مۇئمىنلەر بىر-بىرىگە مېھرى-شەپقەتلىك بولۇپ، ئۆز-ئارا كىن ئاداۋەت ساقلىماي، ئىناق-ئىتتىپاق ئۆتكەن.⁽¹²²⁾ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام شەخسلەر بىلەن دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى كۈچەيتكەن. بارلىق قەبىلىلەرنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇپ ئۇلارنى بىر بايراق ئاستىغا يىغقان. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان بۇ جەمئىيەت ئەخلاق-پەزىلەت بىلەن زىننەتلەنگەن، جاھىلىيەتنىڭ ئېتىقاد، ئىبادەت ۋە ناچار ئۆرپ-ئادەتلىرى تۈگىتىلگەن، ئىنسانلار ئارىسىدا ھەمكارلىق ۋە دوستلۇق ھۆكۈم سۈرگەن بىر جەمئىيەتتۇر. يىغىنچاقلاپ ئېيتقاندا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلىك ھاياتىدا دىنىي، سىياسىي، ئىقتىسادىي، قانۇنىي، ئىجتىمائىي جەھەتلەردىن ئىسلامىي پىرىنسىپلارغا تايانغان، مەسئۇلىيەتچانلىققا تولغان مۇكەممەل بىر جەمئىيەت بەرپا قىلغان.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشۇنداق ھەممە جەھەتتىن مۇكەممەل بولغان بىر جەمئىيەتنى بەرپا قىلىشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ غەلىبىسى، نۇرغۇنلىغان تەتقىقاتچىلارنى ھەيران قالدۇرغان. مۇئىز: «تارىخ سەھىپىسى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن باشقا قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە روھلارنى ئويغاتقان، ئەخلاق بەرپا قىلغان ۋە پەزىلەتنىڭ شەنىنى ئۈستۈن قىلغان يەنە بىر ئىسلاھاتچى كۆرگىنى يوق»⁽¹²³⁾ دېيىش ئارقىلىق، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۈيۈك ئىسلاھاتى ۋە غايەت زور غەلىبىسىنى تولۇق مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، قايىللىق بىلەن تىلغا ئالماي تۇرالمىغان. ■

(بۇ ماقالە تۈركىيە «دىيانەت ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2003- يىللىق ئالاھىدە سانىدا ئېلان قىلىنغان)

(122) بۇخارىي، سالات 88، ئەدەب 27، نىكاھ 45؛ مۇسلىم، بىرر 31، 66؛ ئىبنى ھەبەل، 270/4.

(123) ھەسەن ئىبراھىم ھەسەن، تارىخۇل-ئىسلام، قاھىرە، 1964، 202/1.

1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر

ئۆمەرجان نۇرى تەرجىمىسى

كىرىش سۆز

1864 - يىلى ئۇيغۇرلار 6 - ئايدا كۇچادا، 7 - ئايدا يەركەنت قەشقەردە، 8 - ئايدا خوتەن قاتارلىق شەھەرلەردە قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، چىيەنلۇڭخان شىنجاڭنى ئىستېلا قىلغاندىن بۇيانقى يۈز نەچچە يىلدىن بىرى تۇنجى قېتىم مانجۇر ھاكىمىيىتىنى يوقىتىپ غەلبىنى قولغا كەلتۈردى. شۇنداقلا ھەرقايسى جايلاردىكى مۇسۇلمانلار ئۆز ئالدىغا ھاكىمىيەت تىكلەشتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ داڭدار بولغىنى، كۇچادا قۇرۇلغان راشىدىن خوجا رەھبەرلىكىدىكى ھاكىمىيەت (كۇچا خوجا ھاكىمىيىتى دېيىلىدۇ)دۇر. راشىدىن خوجا كۇچانىڭ شەرق-غەرب تەرىپىگە لەشكەر ئەۋەتىپ تەسىر دائىرىسىنى كېڭەيتتى. ئۇنىڭ تەسىر دائىرىسى شەرقتە قۇمۇل، غەربتە خوتەن ئەتراپىغىچە بولغان كەڭ رايونلارغا كېڭەيدى. بىراق، 1865 - يىلى يازدا قەشقەر ئەتراپىدىكى خان ئېرىقتا قوقەندىن كەلگەن ياقۇپبەگنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن بولغان ئۇرۇشتا يېڭىلىگەندىن كېيىن زاۋاللىققا يۈزلەندى.

كۇچا خوجا ھاكىمىيىتى لەشكەرلىرىنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرى ھەققىدىكى مەلومات تىخىنوف⁽¹⁾، جى داچۈن⁽²⁾، داۋۇد ئىسبېق⁽³⁾، كىم خۇدۇڭ⁽⁴⁾ قاتارلىقلارنىڭ تەتقىقاتىدا تىلغا ئېلىنغان. بىراق ئۇلار ھەربىي يۈرۈشلەرنى ئاساسەن 1864 - يىلىدىكى قوزغىلاڭ ۋە ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى دېگەن ئىككى تېمىغا كىرىشتۈرگەن ھەمدە شۇ مەزگىلدىكى ۋەقەلەرنىڭ ئومۇمىي بايانغا قوشۇمچە قىلىپ، ھەربىي يۈرۈشنىڭ

(1) د. تىخىنوف: 1864 - يىلى شىنجاڭدا كۆتۈرۈلگەن قوزغىلاڭلار، سوۋېت شەرقشۇناسلىقى، 1948 - يىلى.

(2) 纪大椿: 试论一八六四年新疆农民起义，民族研究，1979-2.

(3) داۋۇد ئىسبېق: «يەتتە شەھەر ئۇيغۇر دۆلىتى»، 1990 - يىلى، ئالمۇتۇ.

(4) Kim Hodong, Holy War in China: The Muslim Rebellion and State in Chinese Central Asia, 1864-1877. (Stanford: Stanford University Press, 2004) 295p.

خاراكتېرىگە مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەرنى نەزەردىن ساقىت قىلىپ قويغان. بۇ ماقالەمدە ئاساسلىق قىلىپ، كۇچالىقلارنىڭ غەربىي تەرەپتىكى ھەربىي يۈرۈشىنى مۇھاكىمە قىلىش بىلەن بىرگە، كۇچا خوجا ھاكىمىيىتىنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرىنىڭ خاراكتېرىنى شەرھىلەشنى مەقسەت قىلىدۇ. كونكرېت قىلىپ ئاۋال ھەربىي يۈرۈش قىلغۇچى قوشۇننىڭ دەسلەپكى ئەھۋالى ۋە ھەربىي يۈرۈشكە ئاتلانغان چاغدىكى يارلىقنى تەھلىل قىلىپ، كۇچا خوجا ھاكىمىيىتى قوزغىغان بۇ ھەربىي يۈرۈشنىڭ مەقسىدى ھەققىدە توختىلىمەن. ئارقىدىن ھەربىي يۈرۈشنىڭ قېتىم سانىنى، كونكرېت ۋەزىيەت بويىچە ھەربىي يۈرۈش قىلغۇچى كونكرېت تەدبىرلىرى ۋە باشقا جايلاردىكى قوزغىلاڭچىلار بىلەن تىركىشىش ئەھۋالىنى مۇھاكىمە قىلىمەن. ئاخىرىدا، بۇ ھاسىلاتلارنى چۆرىدەپ، ھەربىي يۈرۈشنىڭ خاراكتېرى توغرىسىدا توختىلىمەن. تارىخىي ماتېرىيال سۈپىتىدە ئاساسلىق تارىخىي ماتېرىيال بولمىش موللا مۇسا بىن موللا ئەيسا سايرامنىڭ «تارىخى ئەمىنىيە»⁽⁵⁾دىن پايدىلىنىش بىلەن بىرگە، يەرلىك خەلقلەر يازغان تارىخىي ماتېرىياللىرىدىنمۇ پايدىلاندىم.

1- «غازات»قا ئاتىلىش ۋە «غازات»نىڭ كېڭىيىشى

كۇچا قوزغىلىنىش سەۋەبى، كۇچا خوجا ھاكىمىيىتىنىڭ قۇرۇلۇش جەريانى ھەققىدە داۋۇد ئىسىيىق قاتارلىق بىر نەچچە يىلەننىڭ تەتقىقاتىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە بولىدۇ. شۇڭا بۇ يەردە ئۇ ۋەقەلەر ھەققىدە تەپسىلىي بايان قىلمايمەن. ئەمما، ھەربىي يۈرۈشكە مۇناسىۋەتلىك ۋەقەلەرنى قىسقىچە مۇھاكىمە قىلىمەن. ھەمدە كۇچا قوزغىلىشىدا راشىدىن خوجىنىڭ مەيدانغا چىقىشىنى، ھەربىي يۈرۈشلەرنىڭ تەرتىپىنى سۈرۈشتۈرۈپ، ئاخىرىدا غەربىي تەرەپكە ھەربىي يۈرۈش قىلغاندا، راشىدىن خوجا چىقارغان «يارلىقنى» مۇھاكىمە قىلىمەن. شۇنداقلا، ئۇچتۇرپانغا ھۇجۇم قىلىشتىكى جەريانى مۇھاكىمە قىلىش ئاساسىدا بۇ باسقۇچتا ھەر قايسى جايلاردىكى قوزغىلاڭچىلارنىڭ كۇچالىقلارغا تۇتقان مۇئامىلىسى ھەققىدە توختىلىمەن.

(1) قوزغىلاڭدىن ھەربىي يۈرۈشكەچە:

چىڭ سۇلالىسىنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىدىن قارىغاندا، كۇچا قوزغىلىشىنىڭ

(5) پانتسوق قازاندا نەشر قىلدۇرغان «تارىخى ئەمىنىيە» بىلەن شىنجاڭدا نەشر قىلغان «تارىخى ئەمىنىيە» ئوتتۇرىسىدا پەرق مەۋجۇت، شۇڭا قازان نۇسخىسىنى ئاساس قىلىپ پايدىلاندىم.

1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر

پارتلىغان ۋاقتى توغجى سەلتەنەت دەۋرىنىڭ 3- يىلى 5- ئاينىڭ 1- كۈنى (مىلادىي 1864- يىلى 6- ئاينىڭ 4- كۈنى) كېچىدە، مالوك، ما سەنباۋ، سۇ سەنگى باشچىلىقىدىكى تۇنگانلار قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن ۋاقىتتا كۇچا ئۇيغۇرلىرى قوزغىلاڭغا ئاۋاز قوشۇپ قاتنىشىپ، زور بىپ، بىر كېچە ئىچىدە ھۆكۈمران مانجۇرلارنى يوقاتقان.

كۇچا قوزغىلىڭى تۇيۇقسىز قوزغالغانلىقتىن، قوزغىلاڭ غەلبە قىلغاندىن كېيىن، كۇچا شەھەر ئىچى قالايمىقان ھالەتتە ئىدى. قوزغىلاڭغا باش بولغانلار ئاساسلىقى تۇنگان بىلەن ئۇيغۇرلار بولسىمۇ، يەنە تېڭى قەشقەر قاتارلىق يۇرتلاردىن بولغان ئۇيغۇرلار، قوقەند خانلىقىدىن كەلگەن «ئەندجانلىق» لارمۇ قوزغىلاڭغا قاتناشقان.⁽⁶⁾ يۈسۈپ خوجا بۇلار ھەر جايدىن كەلگەن مۇسۇلمانلار جۇغلانغان «ئىسلام قوشۇنىدا ئىناقسىزلىق بىخلىنىپ پۇت تېپىشلەر مەۋجۇت» بولۇشتەك ئەھۋاللارنى، كاپىرلارنى يوقاتقاندىن كېيىن مۇسۇلمانلار ئىچىدە ئۆز ئارا پۇت تېپىشىنىڭ ئۆتكۈرلىشىپ قالغانلىقىنى ئېيتقان.⁽⁷⁾ كۇچالىقلاردا بۇنداق ۋەزىيەتنى يىغىشتۇرۇپ، باشقا كۈچلەرنىمۇ بىرلىككە كەلتۈرەلەيدىغان قۇدرەتلىك رەھبەرنىڭ مەيدانغا كېلىش زۆرۈرىتىنى تۇغۇلغان ئىدى. بىر بۆلۈك كۇچالىقلار توپتىن ئايرىلىپ ئەھمەد ۋاڭ بەگنى ئاتامان قىلىپ تىكلىمەكچى بولغاندا، ئەھمەد ۋاڭ رەت قىلىپ تۇرۇۋالغانلىقتىن بۆلىنىش ئەمەلگە ئاشمىغان.⁽⁸⁾ ئاخىرى راشىدىن خوجىنى رەھبەر قىلىپ تىكلىگەن. راشىدىن خوجىنى موغۇلىستان خانلىقىنىڭ خانى بولمىش تۇغلۇق تۆمۈر خاننى ئىسلام دىنىغا كىرگۈزگەن دېگەن رىۋايەتتىكى مەۋلانە ئەرشىدىننىڭ پۇشتى دېيىلگەن. ئۇ كۇچادىكى مازارلاردا شەيخلىق قىلىپ جان باققان. شۇڭا ئۇيغۇرلار ئۇنى «پەيغەمبەر ئەۋلادى دەپ بىلىپ، ئۇلۇغلاپ» ئاق كىگىزگە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۆتمۈشتىكى خانلارنىڭ ئەنئەنىسى بويىچە خان قىلىپ تىكلىگەن.

ھامادا ماسامى ئەپەندى راشىدىن خوجىنىڭ رەھبەر بولۇش خاراكتېرىنى تەھلىل

(6) «ئەندجانلىق» دېگەن ئاتالغۇ قوقەند خانلىقىدىن كەلگەنلەرنى كۆرسىتىدۇ.

(7) داۋۇد ئىسبېق بۇ يەرنى ھاجى يۈسۈپنىڭ «جامئوتتەۋارىخ» دېگەن كىتابىنىڭ 60- بېتىدىن نەقىل ئالغان.

(8) ئەھمەد ۋاڭ بەگ مانجۇر خانداڭلىقىنىڭ تارىخى ماتېرىياللىرىدىنمۇ ئۇچرايدۇ. بۇ كىشى چىيەنلوڭ خان دەۋرىدە ئۇيغۇرلار ماكاننى ئىسپلا قىلىشتا تۆھپە كۆرسەتكەن. كۇچا بېگى ھۇدۇپنىڭ 5- ئەۋلادى. يەركەننىڭ ھاكىمى بولغان. «ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى بەگلەردىن بولۇپ ئىگىلىك ھوقۇقىنى نامايەن قىلغان شەخسلەرنىڭ ۋەكىلى بولۇشى بىلەن مەشھۇر».

قىلىپ يازغان ماقالىسىدە، راشىدىن خوجا بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەۋلىيالار بىلەن ئادەملەر ئوتتۇرىسىدا ۋاستىچىلىق رول ئوينىدىغانلىقىنى كۆرسەتكەن. قوزغىلاڭدىن كېيىنكى ئەھۋاللارنى نەزەرگە ئالغاندىمۇ ھامادا ئەپەندىنىڭ بۇ كۆز قارىشىنىڭ تولىمۇ مۇۋاپىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. شۇڭا مۇرەسسەسى بولغان راشىدىن خوجىدا كۆرۈلگەن كونكرېت ھەرىكەتلەر بولۇپمۇ ئۇ خانلىققا ئولتۇرغاندا، تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ، شەرق-غەرب تەرەپكە «غازات» قوزغىغان دەپ ھېسابلاشقا بولىدۇ.

(2) ھەربىي يۈرۈش قوزغاشقا چۈشۈرگەن «يارلىقى»:

كۇچالىقلارنىڭ ھەربىي يۈرۈشكە لەشكەر ئەۋەتىش ئەھۋالىنى ھەققىدە سايرامنىڭ بايانىغا قارىغاندا، قوزغىلاڭدىن ئىككى كۈن كېيىن، يەنى 1864- يىلى 6- ئاينىڭ 6- كۈنى راشىدىن خوجا تۆۋەندىكىدەك يارلىق جاكارلىغان:

«بىر قانچە ئون يىلدىن بېرى مۇسۇلمانلار دىنىسىز كاپىرلار ۋە ئەزگۈچى زالىم بەگلەرنىڭ قولىدا خار-زار بولۇپ ئەرلەر خوتۇنلىرىدىن، بالىلار ئاتا-ئانىسىدىن ئايرىلىپ، قۇل ئورنىدا جاپا چەكتى. ئۇلار خاھى يىمەك -ئىچمەكنىڭ لەززىتىنى، خاھى كىيىم- كېچەكنىڭ راھىتىنى كۆرمەي ئالۋانكەشلىك بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزدى. رەھىم-شەپقەتلىك تەڭرى بىز مۇسۇلمانلارغا يار-يۆلەك بولۇپ، ئورنىمىزدىن دەس تۇرۇشقا كۈچ-قۇۋۋەت بەردى. كاپىرلارنىڭ بېشىدا قىلىچ ئوينىتىپ نۇرغۇنلىرىنى دوزاخقا ئۇزاتتۇق. <كاپىرغا ياردەم بەرگەن كىشىمۇ كاپىر بولىدۇ> دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن زالىم بەگلەرنىمۇ يوقاتتۇق. بۇنىڭ شۇكرانىسى ئۈچۈن جېنىمىز چىقىپ كەتكۈچە، قالغان ئۆمرىمىزنى غازات يولىغا سەرپ قىلىشىمىز زۆرۈر. ئەھمىيەتلىك غازاتلارنى قىلىش پەرزىدۇر. شۇنداقلا پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتىدۇر.

خۇداۋەندەكەرىم ئۆزىگە خاس ھېكمىتى بىلەن بىر مەزگىل مۇسۇلمانلارنى كاپىرلارنىڭ قول ئاستىدا مەھكۇم قىلغان بولسا، ھازىر يەنە ئۆز قۇدرىتى بىلەن مۇسۇلمانلارنى ئەزىز قىلىپ، دىنىسىز كاپىرلارنى يەر بىلەن يەكسەن قىلدى. ئۇلۇغ تەڭرىم «پادىشاھلىقنى خالىسا بىراۋغا بېرىدۇ، خالىسا بىراۋدىن ئالىدۇ» دېگەن ھېكمەتلىك سۈپىتىنى ئەمەلىيەتتە كۆرسەتكەن بولۇشى مۇمكىن. گەپنىڭ قىسقىسى، سايرام ۋە باينى ئېلىپ، بىر مۇنچە ئەسكەر توپلاپ ئاقسۇغا بېرىڭلار. ئۇ تەرەپتە مۇسۇلمان تولا، كاپىر ئاز، سىلەر بارغىچە (يەرلىك) مۇسۇلمانلار بىلەن تۇنگانلار ئۇ

تەرەپتە بىرلىشىپ، كاپىرلارنى يوقىتىپ ئالدىنقىلارغا چىقىدۇ. مۇبادا كاپىرلار قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا جەڭ-ئۇرۇش بولۇپ قالسا، «ئۇلارنى قەيەردە بولسا شۇ يەردە ئۆلتۈرۈڭلار» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا لايىق ئىككىلەنمەي تىغ تارتىپ يوقىتىڭلار. چۈنكى «جەننەت قىلىچىنىڭ ئاستىدا». بۇ ھەدىسنىڭ مەزمۇنى جارى بولسۇن. ئاقسۇ، قەشقەر، يەكەن، خوتەنلەرنى قولغا كىرگۈزۈش ئىشىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، قوقەند ۋە بۇخارانىڭ پادىشاھلىرىنى دوستلۇق رەسىم-يوسۇنىنى بەجا كەلتۈرۈپ، بىزگە تەۋە بولغانلىق ئىشەنچىنى بىلدۈرسە ناھايىتى ياخشى. ئۇنداق قىلمىسا دەرھال ياردەم ئەۋەتىمىز. بارلىق كۈچۈڭلار بىلەن غەرب تەرەپتىكى يۇرتلارنى بويسۇندۇرۇڭلار! مەملىكەت ۋە ھۆكۈمرانلىق ئىشىنىڭ پۈتۈن ئىختىيارىنى سىلەرگە بەردىم⁽⁹⁾.

بۇ يارلىقنىڭ مەزمۇنى ئىككىگە بۆلىنىدۇ. ئالدىنقى يېرىمىدا كۇچا قوزغىلىڭىنىڭ ئەھمىيىتى بىلەن ھەربىي يۈرۈشكە قاتنىشىشنىڭ زۆرۈرلىكى سۆزلەنگەن. بۇنىڭدىن قارىغاندا، ئىلگىرى جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىق دەۋرىغىچە بولغان كاپىرلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلغان. ئۇيغۇرلارنى ئەزگەن كاپىرلار بىلەن زالىملارنى كۆرسىتىپ بەرگەن. بۇ يەردىكى كاپىر بولسا خەنزۇ، مانجۇرنى كۆرسىتىدۇ. زالىم بولسا-ھەدىستىن نەقىل كەلتۈرۈلگەن سۆزدىن قارىغاندا، كاپىرلارغا ياردەم قىلغان، ئۇيغۇرلارنى ئەزگەن بەگلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئەينى چاغدىكى ئۇيغۇر بەگلەرنىڭ زۈلمەتلىك كۈنگە قويغانلىقى بۇرۇنقىلارنىڭ تەتقىقاتىدا كۆرسىتىلگەن⁽¹⁰⁾. كۇچا قوزغىلىڭى پارتلاپ بىر كېچىدىلا كۇچادىكى كاپىرلارنى يوقىتىش بىلەن بىرگە، ئەھمەد ۋاڭ بەگنى قوشۇپ، كۇچاننىڭ ھاكىمى مۇھەممەد قۇربان بەگ باشچىلىقىدىكى سەككىز بەگ قەتلى قىلىنغان. راشىدىن خوجىنىڭ بۇيرىقى، ئاشۇلارنىڭ داۋامى قىلىنىپ، غازاتنىڭ ئوبىيكتى كاپىرلار بىلەن بەگلەر بولغانلىقى كۆرسىتىلگەن. شۇڭا ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن تۇسالغۇلارنى سۈپۈرۈپ تاشلاپ، ئاللاھقا تەشەككۈر ئۈچۈن ھەربىي يۈرۈشكە قاتنىشىشنىڭ «پەرز»لىكى چۈشەندۈرۈلگەن. كېيىنكى يېرىمىدا بولسا ھەربىي يۈرۈشنىڭ مەقسىدى كونكرېت كۆرسىتىلگەن. چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى باي، سايرام، ئاقسۇ، خوتەنلەردىن كاپىرلارنى قوغلاپ چىقىرىش مەقسىتىدە قىلىنغانلىقى كۆرسىتىلگەن.

(9) «تارىخى ئەمىنە»، 47- بەت.

(10) ساگوچى تورىنىڭ «19-18- ئەسىرلەردىكى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائى تارىخى ھەققىدە تەتقىقات»، 3- بابقا قاراڭ.

يەنە قوقەند، بۇخارا قاتارلىق چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولمىغان جايلارغىمۇ كۆز تىككەنلىكى باشتىكى مەزمۇنلار بىلەن قىلچە باغلىنىشى يوق ھالدا ئەپچىللىك بىلەن كۆرسىتىلگەن ھەم ئۇيغۇرلارنىڭ تېررىتورىيە تۇيغۇسىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. بۇنداق غەربتىكى قوقەند خانلىقىنىڭ سەلتەنتىنى تۇنۇماسلىقى ھەمدە قۇرۇلغان قەشقەر، خوتەندىكى ھاكىمىيەتلەرنىڭ قوقەندكە ئەلچى ئەۋەتىپ، دوسلۇق مۇناسىۋىتى ئورنىتىشى دىققەت نەزىرىمىزنى تارتىدۇ.

(3) «غازات» نىڭ كېڭىيىشى - «ئازاد قىلغۇچى» بولمىش كۇچا خوجىلىرى:

سايرامنىڭ خاتىرىسىدىن قارىغاندا، كۇچا خوجىلىرىنىڭ غەربكە ھەربىي يۈرۈش قىلىشقا ماڭدۇرغان لەشكەرلىرى 150 كىشى، 40 نەپەر تۇنگان، 8 زەمبىرەك بولۇپ قوماندانلىققا راشىدىن خوجا جەمەتتىن بۇرھاندىن خوجا (يەنە بىر ئىسمى خاتىپ خوجا) نى، بايلىق موللا ئوسمان ئاخۇنى قازى ئەسكەرلىككە تەيىنلىگەن. يەنە بۇرھاندىن خوجىنىڭ ئوغلى مۇھەممەددىن خوجىنى قوشۇپ قويغان. كۇچا خوجىلىرىنىڭ قوشۇنى تېزلىك بىلەن ئەتراپتىكى شەھەرلەرنى ئىگىلىگەن، قوشۇن قىزىلدىن ئۆتۈپ سايرامغا كەلگەندە، شەھەرنى تەسلىكتە ئىگىلىگەن، بۇ خەۋەر تېزلا بايغا تارقالغان. قوشۇن بايغا يېقىنلاشقاندا، باي خەلقى قارشى ئېلىشقا چىقىپ، ئولارغا ئىتائەت قىلغان. باي، سايرام ئۇيغۇرلىرى قوشۇلغان كۇچا قوشۇنى داۋاملىق ئىلگىرلەپ، قارا يۇلغۇنغا بارگاھ تىكىلگەندە، ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سەئىد بەگ باشلاپ چىققان جاملىق لەشكەرلەر بىلەن چىڭ سۇلالىسى قوشۇنىنىڭ تۇيۇقسىز ھۇجۇمىغا ئۇچراپ 2800 كىشى شەھىد بولغان، مەغلۇپ بولغان لەشكەرلەر پىتىراپ كەتكەن. ئەمما راشىدىن خوجا ئاكىسى جامالىدىن خوجىنى لەشكەرلەرگە قوشۇپ، قوشۇننى تەرتىپكە سېلىپ، بىر ئايدىن كېيىن يەنى 7 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئاقسۇنى، ئۇندىن بىر ھەپتە كېيىن ئۈچتۇرپاننى ئىگىلىگەن. كۇچا قوشۇنى ھەر قايسى شەھەرلەردە كۇچا قوزغىلىڭىدىكىدەك كاپىرلارنى يوقاتقان. كاپىرلارنىڭ كەتمىنى «چېپىپ» زۇلۇم سالغان «قەبھەلىكتە ئۇچچىغا چىققان ئۇسۇللارنى قوللانغان» بەگلەرنى جازالىغان. سايرام، بايدىكى مانجۇر، خەنزۇلارنى قەتلىئام قىلغان. يەنە بەگلەردىن سايرامدا تۆت كىشىنى، بايدا ئالتە كىشىنى قەتلى قىلىۋەتكەن. ئاقسۇدا ئامبال باشچىلىغىدىكى بارلىق ئەمەلدارلار خوتۇن-بالىلىرىنى قوشۇپ ئۆزلىرىنى كۆيدۈرۈپ ئۆلىۋالغان. يەنە ھاكىم، توڭچى، دورغا قاتارلىق ئۇيغۇرلارنىڭ نەپىتى

كۈچلۈك بەگلەر قېچىپ كەتكەن ياكى كۇچا قوشۇنلىرى بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئۆلگەن⁽¹¹⁾. ئۇچتۇرپاندا ھاكىم باشچىلىغىدىكى بەگلەر ئاكتىپلىق بىلەن كۇچا قوشۇنىغا ماسلىشىپ، غەلبە قىلىشقا يول باشلاپ بەرگەچكە جامالىدىن خوجا ئۇلارنى كەچۈرۈم قىلغان. شۇنداقتىمۇ كاپىرلارنىڭ جەمەتى، قەبىھلىكتە ئۇچچىغا چىققان داڭقى بار بىر نەچچە كىشى قەتلى قىلىنغان. يەنە بىر تەرەپتىن بوش قالغان ئەمەلدارلىق ئورنىغا ئاساسلىق قىلىپ دىنىي رەھبەرلەر تەيىنلەنگەن. شەھەرنىڭ مەمۇرىي ئەمەلدارلىقىغا بولسا سايرامغا ئەكرەمشاھ ئاخۇنى، بايغا موللا ئافاق ئەلەمنى تەيىنلىگەن. ئاقسۇنى جامالىدىن خوجا ئىدارە قىلغان. كۇچالىق ئابدۇرەھمان دۆبە بەگنى دادخا، ئاقسۇلۇق قاسم قازى بەگنى ئەمىر لەشكەرلىككە تەيىنلىگەن. ئۇچتۇرپاننى بۇرھانىدىن خوجا ئىدارە قىلغان. توختا بەگ ھاكىملىقىدا قالدۇرغاندىن باشقا، قوشۇمچە دادخالىققا تەيىنلەنگەن. موللا ئاناتۇللا ئاخۇن ئەلەملىكىدە قالدۇرۇلغان. ئۇ يەردىكى بىر قانچە بەگنىڭ ئەمەلدارلىققا ئىرىشىشى دىققەت قىلىشقا ئەرزىدۇ. ئۇچتۇرپاندىكى ۋەقەدىكىدەك ھاكىمدەك يۇقىرى دەرىجىلىك بەگلەر بولسىمۇ غازاتقا ھەمدەملەشكەن بولسا، ئۇنىڭ بەگلىك قىلغان ۋاقتىدىكى گۇناھى كەچۈرۈم قىلىنىپ «ئەمىلىنى ساقلاپ قالغان، بەگلەرنى» زالىم دەپ قاراش، ئاقبۇتتە غازاتقا قاتناشقانمۇ- يوق؟ دېگەن نۇقتا بىلەن مۇئامىلە قىلىنغانلىقىنى چۈشىنىۋالغىلى بولىدۇ.

كۇچا قوشۇنلىرىنىڭ بۇنداق سىياسەتكە قارىتا جايلاردىكى ئاھالىلەر قانداق پوزىتسىيە تۇتقان؟ ھۆكۈمران كاپىرلاردىن تەلتۈكۈس قۇتۇلغان ئۇيغۇرلار خۇشال ھالدا، كۇچا قوشۇنلىرىنى قارشى ئېلىپ تېخىمۇ ئاكتىپلىق بىلەن قوشۇنغا قوشۇلغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەندىم. سايرام، بايدىكى خەلقلەر بىلەن تاغلىقلاردىن 700 كىشى «ئاللاھ، ئاللاھ!» دەپ تەكبىر ئېيتقىنچە «خوجامنىڭ تۇغىنى كۆتىرىپ ئاقسۇغا بېرىپ، زالىم-كاپىرلارغا ئۆچمەنلىكىمىزنى بىلدۈرۈپ، تىرىك قالساق غازىلىق ئورنىغا ئىرىشىپ، ئۆلۈپ كەتسەك شەھىدلىك شارابىنى ئىچىپ جەننەتكە بارىمىز» دېيىشىپ قوشۇنغا قاتناشقانلىقى سۆزلەنگەن. يەنە مۇھەممەد ئەلى خان كەشمىر دېگەن كىشى يازغان نەزمىي تارىخىي ماتېرىياللارنىمۇ بۇگۈر، كورلادىكى

(11) «دورغا» ساقچىغا باراۋەر تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمەل. «توڭجى» تەرجىمان بولۇپ، ئەمەلگە سودا باھاسى بېكىتىلگەن، ئەمەل ئاشكارە سېتىلغان.

دولانلىقلارمۇ بۇ چاغدا كۇچا قوشۇنىغا قاتناشقانلىقى سۆزلەنگەن.⁽¹²⁾ كۇچا قوشۇنلىرىنى ئۇيغۇرلار پۈتۈن كۈچى بىلەن قوللىغان. ھېچبولمىغاندا، ئۇچتۇرپانغا ھۇجۇم قىلىش جەريانىغا نەزەر سالساق، كۇچادىكى خوجىلار نۇرغۇن زىددىيەت ۋە ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىغان بولسىمۇ ئاساسەن دەسلەپكى «يارلىق» نىڭ مەزمۇنىدا كۆرسىتىلگەندەك كاپىرلارنى قوغلاپ چىقىرىپ يەنە «زالملار» دەپ قارالغان بەگلەرنى يوقىتىپ، «ئىسلام ئېچىپ» غەلبە قىلغان. بۇلارغا قارىتا جايلاردىكى ئۇيغۇرلار «زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇرغۇچى» قوشۇنىنى قارشى ئالغان.

2 - كۇچالىقلارنىڭ يېتىپ كېلىشى ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر - «غازات» ماھىيىتىنىڭ ئۆزگىرىشى

1865- يىلىغا كەلگەندە، كۇچا قوشۇنلىرى قەشقەر، يەركەن ۋە خوتەنگە يۈرۈش قىلغان. ئۇلارنىڭ بۇ يۈرۈشىدىكى ئىككى نۇقتىنىڭ يۇقىرىدا بايان قىلغان بەگلەر بىلەن ماھىيەت جەھەتتە ئوخشىمايدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەندىم.

1- كۇچالىقلارنىڭ مەيدانى ئۆزگەرگەن، جەنۇبتىكى شەھەرلەر كۇچالىقلار ئورۇشقىمۇ كېڭەيتىۋاتقان مەزگىلدە قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن. كۇچالىقلار شۇنچە ئورۇش قىلىپمۇ «زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇرغۇچى» دېگەن مەنىدىكى ۋەزىپىنى ئورۇندىيالمىغان.

2- كۇچالىقلار تىركەشكەن «مۇسۇلمانلار» بىلەن ماھىيەتلىك پەرقكە ئىگە كۇچالىقلار دەسلەپكى ئورۇشلاردا «ئازاد قىلىش» بايرىقى بىلەن مۇسۇلمانلار كۇچاغا يېقىن رايونلاردىكى ئوخشاش ماھىيەتتىكى مەدەنىيەت ئورتاقلىقىغا ئىگە ئۇيغۇرلارغا قارىتا ئاساسەن ئوخشاش تۇرمۇش شەكلى، تىل پەرقى بىلەن تىركەشكەن.

بۇنداق ئەھۋالدا كۇچا قوشۇنلىرى ھەر قانچە غازات قىلسىمۇ، باشقا جايلاردىكى ئۇيغۇرلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىلغانمۇ؟ ئەمدى سىدىقەگ، ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجى ۋە ياقۇپبەگلەر مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەرنى مۇھاكىمە قىلىمەن.

(1) سىدىقەگ (قىرغىز كۈچلىرى) ۋە كۇچا خوجىلىرى:

قەشقەردىكى قوزغىلاڭ 7- ئاينىڭ 30- كۈنى پارتلىغان. بۇ قوزغىلاڭمۇ كۇچاردىكى قوزغىلاڭ ئوخشاش، ئاۋال تۇنگانلار قوزغىلاڭ كۆتەرگەن. ئارقىدىن پەيزاۋاتقا توپلانغان

(12) «زەفرانامە» نىڭ مۇئەللىمى «چۆلدىكى ياۋا ئات» دەپ تەسۋىرلىگەن دولانلىقلار مارالبېشىنى مەركەز قىلىپ يەركەن دەرياسى ۋادىسىغا تارقالغان، چارۋىچىلىق، ئوۋچىلىق، بىلىقچىلىق ۋە دېھقانچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىغان تۈركىي خەلق سايرامى مۇشۇ ۋاقىتتا سايراملىق نەچچە يۈز كىشىنى باشلاپ كۇچا خوجىلىرىغا قاتناشقانكەن.

2000 ئۇيغۇر قوشۇلۇپ، قەشقەر كونا شەھەر ۋە يېڭى شەھەرنى قورشىۋالغان. ئۈچ كۈندىن كېيىن، سىدىق بەگ 3000 كىشىنى باشلاپ كېلىپ قورشىۋالغانغا قوشۇلۇپ، رەھبەرلىك ھوقۇقىنى ئىگىلىۋالغان⁽¹³⁾. كۇچالىقلار قەشقەرگە يېتىپ كەلگەندە قوزغىلاڭچىلارنىڭ مۇھاسىرە ئۇرۇشى ئەۋجىگە چىققاندى.

1 - كۇچالىقلارنىڭ قەشقەرگە يۈرۈش قىلىشى:

قەشقەرگە ھەربىي يۈرۈش قىلىش ھەققىدا موللا مۇسا سايرامى مۇنداق خاتىرىلىگەن: «خەتپ خوجام (بۇرھاندىن خوجا) ئۈچتۈرپاندا ئۈچ ئاي ئىستىقامەت قىلدى. بۇچاغدا قەشقەردە سىدىق بەگ قىپچاق باش كۆتىرىپ ئىستېلا قىلىپتۇ دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ، قەشقەرگە يۈرۈش قىلىشنى قارار قىلدى.⁽¹⁴⁾ سىدىق بەگنىڭ قەشقەردە باش كۆتۈرگەنلىكى خەۋىرىنىڭ كۇچالىقلارغا يېتىپ كېلىشى، قەشقەرگە يۈرۈش قىلىشنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبى بولۇپ قالغانىكەن. بۇ ئىش ھەققىدە تالىپ ئاخۇن، قەشقەر قوزغىلىڭىدىن كېيىن قىرغىزلار بىلەن بولغان ئۇرۇشتا يېتىلگەن ئاتۇشلۇق بەگلەر كۇچاغا كېلىپ كۇچالىقلارنى ھەركەتلەندۈرگەنمىش دەپ خەۋەر بەرگەن.⁽¹⁵⁾ دەيدۇ. بۇرھاندىن خوجا بىلەن ھەممىدىن خوجا باشچىلىقىدىكى كۇچالىقلار قەشقەرگە ئاتلانغان.

ۋاقىتنى موللا مۇسا سايرام ھىجرىيىنىڭ 1281 - يىلى بۇ جەمادىئە ئاخىرىنىڭ 12 - كۈنى (1864-11-12) دېگەن. كۇچالىقلار ئۈچتۈرپاننىڭ غەربىدىكى ئوتباشتا قارارگاھ تىكىلىگەن. ئاۋال ھامىدىن خوجا 1500 لەشكەرنى باشلاپ ئالدىن ئاتلانغان. ئارقىدىن بۇرھاندىن خوجا 1000 لەشكەرنى باشلاپ ئاتلانغان. كۇچالىقلار قەشقەر يولىدا تاغدىكى قىرغىزلار بىلەن ئۇرۇشۇپ، ئۇلارنى مەغلۇپ قىلغان ھەم ئاقسۇنىڭ ھاكىمى بېگى سايت بەگنى تۇتۇۋالغان. سايت بەگ ئاقسۇ قوزغىلاڭچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەندىن كېيىن قەشقەرگە كېلىپ ئاكىسى ھاكىم قۇتلۇغ بەگنىڭ ھۇزۇرىدا پاناھلانغان، قەشقەر ئامبىلىنىڭ پەرمانىغا بىنائەن ئىلى جاڭجۇندىن ياردەمچى قوشۇن ئەكىلىشى ئۈچۈن ماڭغاندا تاغدىكى قىرغىزلار تۇتۇۋالغانىكەن. بۇلارنى موللا مۇسا سايرامى مۇنداق خاتىرىلىگەن: «ھامىدىن خوجام

(13) داۋۇد ئىسىپنىڭ «بەتتە شەھەر ئۇيغۇر دۆلىتى»، 67-بەت.

(14) «تارىخى ئەمىنىيە»، 62-بەت.

(15) تالىپ ئاخۇننىڭ ماۋزۇسىز ئەسىرى بولمىش ياقۇپ بەگنىڭ تەرجىمىھالى خاراكتېرلىق تارىخىي ماتېرىيال، بۇ ئەسەردە قەشقەردىكى قوزغىلاڭ پارتلىغاندىن ياقۇپ بەگنىڭ ھاكىمىيەتنى قولىغا ئالغانغا قەدەر ۋەقەلەر بايان قىلىنغان. قەشقەرنىڭ ئەتراپىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ پائالىيىتى ھەققىدەمۇ بايان قىلغان.

ئۇنىڭ ئىلگىرىدىكى ئەسكىلىكلىرىنى كەچۈرۈۋەتتى. خانلىقتىن بەرگەن ئەمىلىنى بەردى. سايىتتەگىنىڭ تۇڭچىسى ئىسمايىل كاتاۋۇلنى قەتلى قىلىپ قەشقەرگە ئاتلاندى. ئۇلار ئۈستۈن ئاتۇشقا بارغاندا: قەشقەرگە ئەتە كىرەيلى، قۇتلۇغبەگ يۇرتدېشىم ھەم مۇسۇلمان. قۇتلۇغبەگ ئۇ تەرەپتىن، بىز بۇ تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ سىدىقەبەگ قىپچاقنى يوقىتىمىز⁽¹⁶⁾ دېگەن. كۇچالىقلار ئۆزى ئۇيغۇر بولسىمۇ، قارا يۇلغۇندىكى تالاپەتتىن بىرى، دۈشمەن بىلىپ كەلگەن سايىتتەگىنىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈم قىلىش، قەشقەردە مۆكۈپ يۈرگەن بەگلەر ئارقىلىق قىرغىزلارنى قىستاپ زەربە بەرگۈزۈش پىلانىنى ئاشكارا لايدۇ.

كۇچالىقلار قاقشالتاغ يولىدىن ئۆتۈپ قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىشنى مەقسەت قىلغان بولسىمۇ، ئۈستۈن ئاتۇش ئەتراپىدىكى قۇماتاغدا سىدىقەبەگنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ، ئاخىرى يېڭىلىپ قالغان. بۇرھاندىن خوجا باشچىلىقىدىكى كۆپ سانلىق كۇچالىقلار قەشقەردە تۇتۇلۇپ قالغان. قەشقەرلىكلەرنىڭ كېلىشتۈرۈشى بىلەن ئۆز-ئارا چېقىلماسلىق كېلىشىمى پۈتۈپ، ئاران قۇتۇلغان، رەجەپ ئېيىنىڭ 28- كۈنى (27-12) ئۈچتۇرپانغا قايتقان⁽¹⁷⁾.

2- ئەنئەنىۋى قارشىلىق مۇناسىۋىتى بىلەن «غازات»:

قەشقەرگە ھەربىي يۈرۈش قىلىشتا دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك بولغىنى شۇكى، كۇچالىقلار بىلەن قىرغىزلارنىڭ ئەينى چاغدىكى مەيداندىۇر. يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەندەك كۇچالىقلار ئەسلى قىرغىزلار بىلەن دۈشمەن ئەمەس، قەشقەردىكى بەگلەر ئارقىلىق قىرغىزلارغا قىستاپ زەربە بىرىش پىلانى بولغان بولسىمۇ، ئارىدا «غازات» قىلىش زىددىيىتى يوق. غازات بولسا كاپىرلار، زالىملاردىن مۇسۇلمانلارنى ئازاد قىلىش ئۈچۈن كەلگەن كۇچارلىقلار نەزىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ دۈشمىنى قىرغىز، زالىملار بولسا قەشقەر بەگلىرىدىن ئىبارەت ئىدى.

بۇ زىددىيەتنىڭ سەۋەبى قىلىپ، قەشقەر قوزغىلىشى دەسلەپ كاپىرلار ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى مەقسەت قىلغان بولسا قىرغىزلارنىڭ ئارىغا كىرىۋېلىشى يەرلىك ئاھالە بىلەن چارۋىچى خەلقنىڭ قارشىلىشىدەك يىڭى

(16) «تارىخى ئەمىنىيە»، 63- بەت.

(17) «تارىخى ئەمىنىيە»، 64-63- بەتلەر؛ كىم خۇدۇڭ ئەپەندى كۇچالىقلارنىڭ قاراگاھىنى «ئارتۇش» دەيدۇ؛ گۇننار يارىڭ ساقلىغان «تارىخى ھەمىدى» دە «كۇچالىقلار قەشقەر شەھىرىگە كەلگەندە بولغان ۋەقە» دىيىلگەن.

بىر ئەندىزىنى شەكىللەندۈرگەنلىكىنى كۆرسىتىپ بىرىدۇ. قازى ئابدۇباقىنى ئېلىپ ئىتساق، قەشقەر كونا شەھرىدە تۇرۇۋاتقان ھاكىم قوتلۇغبەگ قاتارلىقلار سىدىقەگە قارشى «پەيغەمبەر ئەۋلادى ئەمەس، خان-پادىشاھ ئاۋلادىمۇ ئەمەس» دەپ ئەۋەتكەن مەكتۇپنى ئىلىك ئالماي، تەسلىم بولۇشنى رەت قىلغان. تالىپ ئاخۇننىڭ خاتىرىلىشىچە ئۈستۈن ئاتۇش، ئارغۇ، ئاستىن ئاتۇش خەلقى «سەنۇق بۇغراخاننىڭ ناغرىسىنى چېلىپ» دەرۋەقە سىدىقەگە قارشى تۇرماقچى بولغان. يەنى قەشقەردىكى بەگلەردىن نازىربەگ: قىپچاق، قىرغىزغا شەھەرنى تاشلاپ بەرمەيلى، سەئىدلەرگە دەرۋازىنى ئېچىش كېرەك. بەلكىم بۇرھاندىن خوجىنىڭ سىياسىتى بۇنداق قەشقەر ئاھالىلىرى بىلەن ئوخشاش پىكىردە بولسا كېرەك. قوزغىلاڭنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە كۇچا ھاكىمىيىتى ھەققە تەن ھەر قايسى مىللىي ھاكىمىيەتلەرنىڭ مۇرەسسەچىسى سۈپىتىدە رەشىدىن خوجىنى رەھبەر تىكلەپ غازاتنى تەشەببۇس قىلغان. ئەمما بۇرھاندىن خوجا مۇسۇلمان چارۋىچىلار ئاسىيلىقى بىلەن باغلىنىشى بولۇشى بىلەن كاپىرلارنىڭ كونتروللىقىدىكى زالىملار، كۇچالىق بەگلەر ئىلتىجاسىنىڭ مەقبۇل بولۇشىدەك نۇقتىلار غازاتنىڭ بىر چەكلىمىلىكلىكى غازاتنىڭ تەرەققىي قىلىۋاتقاندا قىرغىزلار بىلەن تىرىكشىش مۇناسىۋىتىنىڭ شەكىللەنگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەينى چاغدا ئۇچتۇرپاندا كۇچالىقلارنىڭ يېتىپ كېلىشىنى مەدھىيەلەپ قەسەدە يازغان. موللا شاكىر «زەفەرنامە» داستانىنىڭ بىر باپنى سېخىيلىق بىلەن ئاجرىتىپ قىرغىزلارنى تىللاپ- قارغاشقا سەرپ قىلغان. موللا شاكىر قىرغىزلارنى «بىكارچى، يالغانچى، ھالال ۋە ھارامنى ئايرىمايدۇ. مۇسۇلمان دەپ ئاتاشقا شەرتى توشمايدۇ»⁽¹⁸⁾ دېگەن ھەم سىدىقەگە مۇنداق تىللىغان:

بۇ قىپچاق سىدىق دېگەن ئەبلەخ،
ئاتاسىمۇ شۇنداق، ئاللاھ يار.
بۇۋاسىنىڭ ئاتى تۇردى گاه
زىيائىدىن ئاخۇن ئاشناسى ئەردىلەر
تۇردى گاه قىزىل چوڭسۇلۇق ئەردى.

(18) «زەفەرنامە» داستانى «ئاقسۇ خەلقىنىڭ مانجۇرلارنىڭ زۇلۇمىغا قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرگەنلىكى تەسۋىرلەنگەن» نەزمىي تارىخىي ماتېرىيال.

مەنەسەپ ئارزۇسىدىلا يۈرەتتى.
 ھەر كۈنلىرى قۇربان ھېيىت قىلاتتى.
 تاشلىماققا قاراۋۇلۇق قىلاتتى.
 تۇردى خەلقى بىلەن قاراۋۇلۇققا كېلىپ،
 ئەتراپتىكى خىتايىنىڭ بېشىنى كىسىپ،
 بۇزىيا ئاخۇننىڭ تۇرالغۇسىغا كېلىپ،
 ئىككىسىنىڭ بېشىنى دەرۋازىغا ئېسىپ.
 زىيائىدىن ئاخۇن تايانچىسىز قىلىپ،
 بۇ ۋەھىمدىن نادامەت چېكىپ.
 بۇ قىرغىز ئامبالغا چىقىپ.
 خىتايلار ئوتتۇرغا چىقىپ.
 زىيائىدىن ئۇلۇغ خانغا ياغى بولۇپ،
 بىردەمدە ئىشنى يالغان ئىش قىلدى،
 زىيائىدىننى شەھىد قىلدى.
 سەۋەبى شۇكى، تۇدى گاھ ئەبلەخلىق قىلدى.

زىيائىدىن ۋەقەسى جىياچىڭ سەلتەنەت دەۋرىنىڭ 20- يىلى (1815- يىلى) يۈز بەرگەچكە، چىڭ خانىدانىنىڭ تارىخى ماتېرىياللىرىدىمۇ خاتىرلەنگەن. بۇ ۋەقەدىكى ئەمەلىي مۇناسىۋەتلەرنىڭ بىردەك ئەمەسلىكى، سىدىقەگىنىڭ ھەقىقەتەن تۇردى گاھنىڭ تەۋەسىمۇ- ئەمەسمۇ دېگەن مۇلاھىزىنى بىر ياققا قويۇپ تۇرغاندىمۇ، موللا شاكىرنىڭ بۇ خاتىرىسى ئەينى چاغدا ئۇيغۇرلار بىلەن قىرغىزلارنىڭ قارمۇ- قارشىلىق مۇناسىۋىتىنىڭ يىلتىزىنىڭ چوڭقۇرلىقىنى تارىخىي تونۇش ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ بەرگەن.

(2) ھېسبىبۇللا مۇپتى ھاجى (خوتەن ھاكىمىيىتى) بىلەن كۇچا خوجىلىرى:

كۇچالىقلارنىڭ خوتەن تەۋەسىدە پەيدا بولغان ۋاقتى 1864- يىلنىڭ ئاخىرى، 1865- يىلنىڭ بېشىدا دەپ پەرز قىلىنىدۇ⁽¹⁹⁾. خوتەندە 1864- يىلى 8- ئايدا

(19) كۇچالىقلارنىڭ خوتەنگە كەلگەن ۋاقتىنى كىم خۇدۇڭ ئەپەندى 4- ئاي دەپ ئىسپات كۆرسەتكەن، پېقىر مۇھەممەد ئەلەمنىڭ بايانىدىكى قوقەندىگە بارغان ئىبراھىمخان سۇدۇرنىڭ ئىشىدىن قاراپ، بۇ ۋاقىتقا ئىبراھىمخان قايتىپ كەلمىگەن يەنى ياقۇپبەگ دەسلەپ يەركەنگە كەلگەن 1865- يىلى 2- ئايدىن ئىلگىرىكى ئىش، دەپ ئويلايمەن. ماقالەمنىڭ

قوزغىلاڭ پارتلاپ ھېسبىيۇللا مۇپتى ھاجى باشچىلىقىدىكى ھاكىمىيەت تىكلەنگەن. كۇچالىقلارنىڭ خوتەنگە يۈرۈش قىلىشى ھەققىدە موللا مۇسا سايرامنىڭ بايانى توغرا ئەمەس دەپ قارىلىدۇ. سايرامى بۇ قېتىملىق ھەربىي يۈرۈشنى خاتىرلەپ قويغان بولسىمۇ، خوتەن تەرەپنىڭ تارىخى ماتېرىيالى بولمىش مۇھەممەد ئەئلەمنىڭ بايانىدا كۇچالىقلارنىڭ خوتەنگە كېلىشى ئىككىچى قېتىم ئىكەنلىكىنى يەنى كۇچالىقلارنىڭ قوشۇنىدا بىر قانچە ئوخشىماسلىق بارلىقى خاتىرلەنگەن. ئەمدى شۇ بايانلارغا قاراپ باقايلى:

1 - كۇچالىقلارنىڭ 1 - قېتىم خوتەنگە كېلىشى:

كۇچا خوجىلىرىنىڭ تۇنجى قېتىم خوتەنگە كېلىشىنى مۇھەممەد ئەئلەم مۇنداق خاتىرىلىگەن:

«شۇل ئەسنادە ياركەند تەرەپىدىن «پارسا ساھىبزا دەم دېگەن ئابدۇلرەھمان ھەزرەتنىڭ ئوغلى، فەخرىددىن خاجە كۇچارى، ھاجى مىراب كۇچارى باشلىق بەشىيۇز ئاتلىق كىشى بىلەن زەنگۇيەغە كېلىپ تۇشۇپدۇر»- دەپ خەبەر كەلدى. بۇ يەردىن ئەبدۇلرەھمان فادىشاھ، جەلالىددىن خاجە دېگەننى ئىككى ئادەم قوشۇپ ئالدىغا ئەۋەتكىم: «نەمە ئۇچۇن كېلىپدۇر؟ مەقسەدى نەمە ئىشى؟» بارىپ ئۇچۇرىنى ئوقۇپ كېلىڭلار»- دەپ. بۇ يەردىن بۇلار بارىپ كۆرۈشۈپ سورادىكىم: «ھەر بىرىلەرنىڭ مەتلەبلەرى نېمە؟، نە ئىش توغراسىدىن كەلدىلەر؟»- دەپ ئېدى. بۇلار ئەيدىكىم: «بىزىلەرنىڭ مەقسەدىمىز شۇكى، بۇ بىزنى ئەيرىشىپ كەلگەن ئادەملەرنىڭ تولاسى خوتەنلىكلەردۇر، كوھنە خىتاي زامانىسىدە ئالبان، زۇلۇم-سىتەمگە چىدىيالماي قاچىپ، ئاقسۇ، كۇچار تەرەپكە بارىپ تۇرۇپ قالغان ئادەم ئىكەن. شۇبۇ توغرىدىن بۇ ئادەملەرنى ئۆز يۇرتىغا يەتكۈزۈپ يە-سۇيى بولسە تاپىپ، قولىغا بېرىپ، ئەدالەت بىلەن سوراپ فادىشاھ بولامىز، ياخشىلىق بىلەن ھاجىم، ئابدۇلرەھمان فادىشاھ شەھەرنى بىكار قىلىپ بەرسۇن، يا بۇكىم، قاراقاشنى بىزگە بەرسۇن، بولمىسە ئۇرۇشۇپ ئالۇرمىز»- دەپ ئۇچۇر بەردى».

يەركەندىن كەلگەنلەرگە قاراپ، كۇچالىق خوجىلار بىلەن يەركەندىنىڭ

ئاخىرىدىكى «ئەتە بامدادتا ھاجىمنى ئىككى ئوغلىنى تۇتۇۋاللى» دېگەن بەگلەرنىڭ گېپىدىن، كېچىككەندىمۇ كۇچالىقلار 1 - قېتىم خوتەنگە كەلگەندىن كېيىن خوتەندە ھېسبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ ئۇچ ئوغلىنىڭ ئىككىسى (ئابدۇرەھمان بىلەن مەسۇمخان)لا خوتەندە بارلىقى كۆرسىتىلدى.

رەھبىرىنى باش قىلىپ كەلگەنلىكىنى بىلىۋالسىمىز. پارسا ساھىبزادەم بولسا ئابدۇرەھماننىڭ ئوغلى ئاتا ئاللا ياكى ۋەزىرخان بولسا كېرەك. پەخرىدىن خوجا كۇچارى بولسا، راشىدىن خوجىنىڭ ئىنىسى، ھاجى مىرابەگ كۇچارى بولسا، سايرامنىڭ كىتابىدىكى ھاجى غەزىنىچى بەگ ئىكەنلىكىنى ھامادا ئەپەندى كۆرسىتىپ ئۆتكەن. چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە ئاقسۇ، كۇچاغا قېچىپ كەتكەن خوتەنلىكلەرنىڭ قايتىپ كېلىش سەۋەبى كۆرسىتىلگەن بولسىمۇ، باشقا تارىخىي ماتېرىياللاردا بۇنداق بايان يوق. سايرامى يەركەندىن كەلگەن ئەسكەرلەر تاپشۇرغان نامىدىكى ئەدەپسىز مەزمۇنلار ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ غەزىبىنى قوزغاپ قويغان دەيدۇ.

بۇ قېتىملىق تۇنجى ئۇرۇشتا كۇچالىقلار بىلەن خوتەنلىكلەر قاراقاشتا تۇتۇشۇپ، ئاقسۇت كۇچالىقلاردىن 17 ئادەم ئۆلگەن، 7 ئادەم يارلانغان، 30 كىشىنى ئەسەرلىككە تاشلاپ بىرىپ چىكىنگەن. خوتەنلىكلەردىن 8 كىشى ئۆلۈپ، 7 كىشى يارلانغان.

2 - كۇچالىقلارنىڭ 2-قېتىم خوتەنگە كېلىشى:

كۇچالىقلارنىڭ 1- قېتىملىق ھۇجۇمىنى چىكىندۈرگەن خوتەن ھاكىمىيىتىنى ئۇزۇن ئۆتمەي زاۋالىق زەكەرىيا ئىشان ئاغدۇرۇپ تاشلىماقچى بولغان: بۇ ئىشنى مۇھەممەد ئەلەم مۇنداق خاتىرىلىگەن:

«بۇ كۈنلەردە زاۋا قورغاننىڭ قاشىدا ئولتۇرۇلۇق زەكەرىيا ئىشان دەپ بىر كىشى بار ئىدى. بۇ كىشى ئىبن يەمىن ئاقساقال، شەربەتدار باشلىغ بەگلەرگە ۋە تۇنگانلەرگە كىشى ئىبەردىكىم: «ئەگەر سىزلەر ھەمەڭلەر مەسلەھەتنى بىر قىلىپ، قۇرئان تۇتۇشۇپ، ئەرتە سالامغە كىرگەندە ھاجىنى، ئابدۇرەھمان فادىشاھنى تۇتۇپ ئالىپ، مەھكۇم قىلساڭلەر ۋە مېنى فادىشاھ قىلساڭلەر، ھەر بىرىڭلەرگە ئايدا بىر يامبۇ بېرەي، ھەر مەقسەدىڭلەر بولسە، راۋا قىلاي»- دەپ كىشى ئىبەردى. شۇ كۈنى يىگىرمە يەتتە كىشى ۋەئەدە قىلىشىپ، قۇرئان تۇتۇشۇپ ئەيدىلەر كىم: «ئەرتە بىلەن سالامغا كىرگەن زامان ھاجىنى، ئىكى ئوغلى بىلەن تۇتۇپ باغلاپ مەھكۇم قىلىپ ئالامىز، قالغان ئادەملەرنىڭ كارى سەھل»- دەپ ۋەئەدە قىلىشىپ ئىدى». سوفييلەرنىڭ رەھبىرى مەنسىدىكى ئىشان ئاتىقى ئالغان بۇ كىشى مەرغىنانلىق بەگلەردىن بولمىش ئىبن يەمىن قاتارلىقلار ۋە تۇنگانلار بىلەن بىرلىشىپ ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجى

يوقاتماقچى بولغانلىقى، بۇ چاغدىكى خوتەن ھاكىمىيىتى ھۇلىنىڭ مۇستەھكەم ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىپ بىرىدۇ. ئاقىۋەت، زەكەرىيا ئىشاننىڭ سۇيىقەستى غۇلامخان ھەزرەت قاتارلىق كىشىلەرنىڭ خەۋەر بىرىشى بىلەن ئاشكارلىنىپ قىلىپ، خوتەندە بىر سائەتتەك جەڭدىن كېيىن زەكەرىيا ئىشان قاتارلىق يەركەندە قېچىپ كەتكەن، كۇچالىقلار ئۇ ئىشتىن بىر ئايدەك ۋاقىتتىن كېيىن يەركەندىن خوتەنگە كەلگەن قوشۇننىڭ كۆلىمى 30000 لەشكەر. 6000 تۇنگان، 2000 يىڭى مۇسۇلماندىن تەركىپ تاپقان. 1-قېتىم كەلگەنلەردىن ھاجى بەگ، يەركەنلىك نىياز بەگ، زاۋالىق سۇيىقەستچى زەكەرىيا ئىشان. ئىبن يەمىن شەربەتداردىن باشقا يەنە يەركەنلىك، ئەندجانلىق ۋە بەدەخشانلىقلارمۇ قاتناشقان. كۇچا قوشۇنى پىيالىمغا كەلگەندە، خوتەنلىكلەرنىڭ قاراۋۇللىرىنى تۇتۇۋىلىپ، 11 كىشىنىڭ بۇرۇن - قۇلاقلىرىنى كىسىپ خوتەنگە ئەۋەتىپ بەرگەن. خوتەنلىكلەر بۇلارغا قارشى پۈتۈن خەلقنى سەپەرۋەر قىلىپ، 3 كۈن ئەتراپىدا پىيالىمغا ئۇرۇش قىلغان. ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ ئوغلى، خوتەنلىكلەرنىڭ قوماندانى ئابدۇرەھمان پادىشاھ جەڭدە ئۆلگەن. (20) ئىككى تەرەپ ھېچقانداق غەلبىگە ئېرىشەلمىگەن.

3 - خوتەنلىكلەر نەزىرىدىكى كۇچالىقلارنىڭ «غازىتى»:

پىيالىما ئۇرۇشىدا ئۆلگەن ئابدۇرەھمان پادىشاھنىڭ ۋاپاتى خوتەنلىكلەر ئۈچۈن تولىمۇ بەختسىزلىك بولۇپ، بۇ ۋەقە خوتەنلىكلەرنىڭ خاتىرىسىگە ئورناپ كەتكەچكە، قوشاق قىلىپ ھازىرغىچە ئوقۇپ كېلىۋاتىدۇ. X1X ئەسىرنىڭ ئاخىرى بۇ يەرنى زىيارەت قىلغان گىرنارد ئابدۇرەھمانخان داستانىنى تەرجىمە قىلىپ، بىر قىسمىنى تۇنۇشتۇرغان.

يېقىندا خوتەن ۋىلايىتىنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر قەدىمىي ئەسەرلىرىنى رەتلەش ئىشخانىسى بۇ قوشاق (توغرىسى داستان)لارنى يىغىپ نەشر قىلغان. بۇ قوشاق خوتەننىڭ دىنى مەدەنىيىتىنى ئانالىز قىلىشقا پايدىلىق ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلىسىمۇ، ئۆزگەرتىۋىتىلگەن داستاندا پىيالىما ئۇرۇشىغا مۇناسىۋەتلىك باشقا تارىخىي ماتېرىياللاردا ئۇچرىمايدىغان ھەقىقەتلەرمۇ ھېكايە قىلىنغان. مەسىلەن:

(20) ئەنۋەر بايتۇرنىڭ كۆرسىتىشىچە، سايرامى بۇ يەردە ئابدۇرەھماننى ئەمەس، ئىبراھىم سۇدۇرنى ئۆلگەن دېگەن، بۇ خاتادەك قىلىدۇ.

پىيالما ئۇرۇشىدا ئابدۇرەھماننى ئۆلتۈرگەن مەھرەم ئىسمايىل كۇچا تەرەپتىكىلەر بىلەن بىرلىشىپ ئۆلتۈرگەن دېيىلگەن:

مارەك بولسۇن ھوي مەرەم،
ئابدان چاغدا كەلدىڭيا.
خۇش سائەتتە كەلدىڭيا
بىر تۇغقان ئەمەسمىدۇك،
قېرىنداش ئەمەسمىدۇك،
ئابدۇراھمان پاششاغا
سەن نىمچىدىڭ ئىسمايىل،
ئابدۇراھمان پادىشا
سېنىڭ كىچىك ۋاقتىڭدا
ئاناڭ-داداڭنى ئۆلتۈرۈپ،
سېنى ئولجىغا ئالغان
جانغا جان ئالغىن
بىزنىڭ مەزھىبىمىز
ئىمامى شاپىنىڭ مەزھىبى
ئابدۇراھمان پاششانىڭ مەزھىبى
ئىمامى ئەزەمنىڭ مەزھىبى.
بىزنىڭ مەزھىبىمىز بۆلەك.
ئابدۇراھمان پاششاغا
مەرەم بوپتۇ دەپ ئاڭلاپ.
ئاچچىقىم يامان كېپتى.
ئابدان چاغدا كەپسەن.
ئابدۇراھمان پاششانىڭ
بېشىنى كىسىپ بەرگىن.

بۇ يەردە ئىسمايىلنى كۈشكۈرتۈپ ئابدۇرەھماننى ئۆلتۈرگەن كۇچالىقلار، خوتەنلىكلەرنىڭ قوشقىدىكى تارىخى ماتېرىيالدا خاراكتېر جەھەتتىن ئاخىرىغىچە

خوتەنلىكلەرنىڭ يەرلىك كۆز قارىشىنى ئىپادىلەپ بەرگەنلىكى شۈبھىسىز دۇر. بۇ يەردە دېيىلگەن ئىمامى شاپى بولسا شافىئى مەزھىبىنىڭ پىرىنى، ئۇنىڭ قارىشىغا قويۇلغان ئىمامى ئەزەم بولسا ئەھلى سۈننىيلاردىكى ھەنەفىي مەزھىبىنىڭ پىرىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ خوتەنلىكلەرنىڭ ئۆزىنى ئەھلى سۈننىي دەپ قاراپ، كۇچالىقلارنى ئوخشاش بولمىغان مەزھەپتىكى مۇسۇلمان دېگەن قارشى ئىپادىلەنگەن. بىراق، كۇچا خوجىلىرى بىلەن خوتەن ھاكىمىيىتى ئىلمى فىقھىدە مۇخالپ پىكىردە بولۇشى تولىمۇ گۇمانلىق. سايرامى خوتەن خەلقى قوزغىلاڭدا تۇنگانلارنى كاپىرلارغا قوشۇپ يوقاتقان دەپ، خوتەنلىكلەرنىڭ تۇنگانلىقلارغا قارشى تۇرۇش كەيپىياتىنى كۆرسىتىپ بەرگەن. جامائەتكە مەلۇم بولغۇدەك، كۇچالىقلار بۇرۇندىن باشلاپ تۇنگانلار بىلەن ئورتاق كۆرەش قىلىش مۇناسىۋىتىنى ئورناتقان. يۇقىرىدا بايان قىلغاندەك كۇچادىن خوتەنگە كەلگەنلەر ئىچىدە تۇنگانلارمۇ ئاز ئەمەس. تۇنگانلارنىڭ شافىئى مەزھىبىدە دېگەن قاراشنىڭ ئەينى چاغدا مەۋجۇت ئىكەنلىكى بېلبۇننىڭ دوكلاتىدىنمۇ مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن، بۇ قوشاقنى توقۇغانلارنىڭ نەزىرىدە، تۇنگانلار بىلەن بىرلەشكەن كۇچالىقلارنى تۇنگانلار ئوخشاش خەق دېيىشى، كۇچالىقلارنىڭ «غازات»نى مازاق قىلغانلىقى مۇقەررەر. يەنە سايرامى خوتەندىكى ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ جاھىللىق قىلىپ كۇچالىقلارغا ئىتائەت قىلىشىنى رەت قىلغانلىق سەۋەبىنىڭ بىرى بولسا بۇچاغدىكى كۇچالىقلارنىڭ ئاتامانى ھاجى غەزىنچى بەگ، دەپ كۆرسىتىلگەن. ھاجى غەزىنچى بەگ ھەققىدە ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ مۇنداق تەنقىد قىلغانلىقىنى بايان قىلغان: «خوجاملاردىن بىرىنى ئەۋەتمەي، مېنىڭ ئۈستۈمگە ھاجى غەزىنچى بەگدەك خىتاي ئەۋەتكىنى نىمىسى؟ ھېچبولمىغاندا، ئىسلام شەرئىتى ئىچىدە مۇسۇلمان كىيىمى بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزگەن، دىندار مۇسۇلمان تېپىلمىدىمۇ؟⁽²¹⁾ بۇنىڭدىكى سەۋەب شۇ ئىدىكى، خەزىنچىبەگ كۇچادىكى خوجىلارغا ئانا جەمەت تۇققانچىلىقى بار، خىتاي مەنەسپدارلىرىغا توغچى بولۇپ كەلگەن قەدىمىي بەگزادىلەردىن ئىدى. ئۇ يەركەندە تۇرۇشلۇق خان ئامبالغا توغچى بولۇپ مەنەسپ تۇتقان، خىتايچە سۆزنى ياخشى سۆزلەيدىغان، خىتايچە كىيىم-كېچەك كىيىشكە ئادەتلەنگەن كىشى ئىدى. يۇقىرىدا بايان قىلغاندەك بەگلەر غازاتقا قاتناشقان بولسا، مانجۇر، خىتايچە كىيىنگەن توغچىلارغىچە كۇچالىقلار قوشۇنىدا مۇھىم ئورۇن ئىگىلىگەنلىكىنى

(21) «تارىخىي ئەسەر»، 88-بەت.

ھېچبولمىغاندا مۇشۇنىڭدىن مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە بولىدۇ. ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ بۇگېپى كۇچالىقلارنىڭ «غازات» تا ئىپادىلىگەن شۇئارى بىلەن ئەمەلىيىتى ئوتتۇرىسىدا كەسكىن زىددىيەت بارلىقىنى كۆرسىتىپ بىرىدۇ.

خوتەن خەلقى ئۈچۈن ئېيتقاندا، كاپىرلار بىلەن تۇنگانلار ياغ بىلەن گۆشتەك بولۇپ ئۆتكەن، يەنە كىلىپ كاپىرلارنىڭ كىيىمىنى كېيگەن تۇڭچىنى يولباشچى قىلغان كۇچا قوشۇنى، بۇنداق ئۇلۇغ قوزغىلىشتا «غازاتچى» بولۇشقا تولىمۇ مۇناسىپ كەلمەيدىكەن دەپ ئويلىنىدۇرۇپ قويىدۇ. ھەج قىلغان، مۇپتىلىق قىلغان ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجى ئۈچۈن ئىيتقاندا، ئەقىلغا سىغمايدىغان ئىش قىلىپ يۈرگەن تۇڭچىغا تىز پۈكۈش ئاقىۋەتتە تازا قاملاشمىغان ئىش. خوتەنلىكلەرنىڭ كۇچالىقلارغا زەربە بىرىشى زىددىيەتلىك «غازات» ھالىتىدە كەسكىن قارشىلىشىش ھالىتىگە ئۆتۈۋالغانلىقىنى ئېيتىپ بىرىدۇ.

(3) ياقۇپبەگنىڭ ئەندىجانلىق تەسىر كۈچلىرى ۋە كۇچالىق خوجىلار

قەشقەرنى ئىگىلىگەن سىدىقبەگنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن قوقەند خانلىقىنىڭ سەركەردىسى ياقۇپبەگ قەشقەرلىك خوجىلار پۇشتىدىن بولمىش بوزرۇكخان تۆرىنى ئېلىپ قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. بۇ 1865- يىلى 1- ئايدىكى ئىش. ياقۇپبەگنى ئاساس قىلغان قوقەندلىك ئاتالمىش «ئەندىجانلىق» لار بوزرۇكخان تۆرىنىڭ نۇپۇزى بىلەن قىرغىزلارنى قەشقەردىن قوغلاپ چىقىرىپ، قەشقەرنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىنى ئىگىلىككە ئالغان.

1 - ياقۇپبەگنىڭ يەركەنگە كېلىشى:

ياقۇپبەگ بىلەن كۇچالىقلارنىڭ تۇنجى ھەربىي ئۇچرىشىشىنى كۇچالىقلارنىڭ يەركەنگە يۈرۈش قىلىشىدا بولغان ئىش، كۇچالىقلارنىڭ يەركەنگە يۈرۈش قىلىشى ھەققىدىكى تارىخىي ماتېرىيال ناھايىتى كەمچىل، يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى تولۇق يۇرۇتۇش قىيىنراق. كۇچالىقلار كېچىككەندىمۇ 1865- يىلىنىڭ بېشىدا يەركەنگە يېتىپ كەلگەن.⁽²²⁾ بۇ قوشۇنغا شەيخ نەزىردىن خوجا باشچىلىقىدىكى 4000 لەشكەر، ئۈچتۈرپاندىن بۇرھاندىن خوجىنىڭ ئوغلى ھامىدىن خوجا باشچىلىقىدىكى

(22) كىم خۇدۇڭنىڭ كۆرسىتىشىچە، ئاساسلىق تارىخى ماتېرىيال بولمىش سايرامنىڭ بۇ بايانىدا بۇرھاندىن خوجا بىلەن ئوغۇللىرىنىڭ پائالىيىتى مەركەزلىك بايان قىلىشقا بىرىلىپ كېتىپ، باشقا جايلارغا ئەھمىيەت بەرمىگەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

1500 لەشكەر ۋە ئاقسۇلۇق 1500 لەشكەرنى قوشقاندا جەمئى 7000 كىشى بولغان. سايرامى، كۇچالىقلارنىڭ يەركەنگە كەلگەندىن كېيىنكى ئەھۋالى ھەققىدە مۇنداق خاتىرىلىگەن: «يەركەننىڭ بىر تەرەپىدە ئابدۇرەھمان ھەزرەت ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن تۇنگانلارنىڭ ئىمامى ھۆكۈم يۈرگۈزۈۋاتاتتى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن خوجاملار بىلەن ئابدۇرەھمان ھەزرەت ئوتتۇرىسىدا جەڭ-جىدەل بولدى. ئەسلىدىمۇ تۇنگانلار بىلەن بەزىدە ئىتتىپاق بولۇپ، بەزىدە ئىتتىپاق بولالماي تۇرىۋاتقاندى. شۇ ئەسنادا يەركەن بەگلىرىدىن نىياز بەگ دېگەن كىشى بىر نەچچە كاتتا بەگلەر نامىدىن قەشقەردىكى ياقۇپ قۇشپېگى تەكلىپ قىلىپ نامە يېزىپ ئەۋەتتى.⁽²³⁾

يەركەندە 1864 - يىلى 7 - ئاينىڭ 26 - كۈنى قوزغىلاڭ پارتلاپ، تۇنگانلار قوللايدىغان كابوللۇق غۇلام ھۈسەيىن، ئارقىسىدىن ئىننىسى ئابدۇرەھمان ھەزرەتنى رەھبەرلىك ئورنىغا چىقاردى. بىراق ئۇلار ئەمەلىي ھوقۇقنى قولغا ئالالمىدى. كۇچالىقلار يەركەنگە كەلگەندە، ئىككى تەرەپنىڭ تىرىكشىشى كۈچىيىپ قالغاندى. شۇڭا نىياز بەگ قاتارلىق ياقۇپبەگنى ئارىغا قىستۇرۇش ئۈچۈن تەكلىپ قىلغاندى. نىيازبەگنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن، 2 - ئاينىڭ ئاخىرى، 3 - ئاينىڭ باشلىرىدا ياقۇپبەگ يەركەنگە كەلگەن. 4000 دەك لەشكىرى بارمىش، دىيىلگەن ياقۇپبەگ ئاتلىق لەشكەرلەرنى ئاساس قىلغان قوشۇننى باشلاپ، جۈمە كۈنى يەركەننىڭ كونا شەھىرىگە كىرگەن، كۇچالىقلار بىلەن تۇنگانلارنىڭ بىرلەشمە قوشۇنى بىلەن بىر كۈندە جەڭ قىلغان. جەڭدە ياقۇپبەگ غەلبە قىلاي دەپ قالغاندا، كۇچالىقلار شەھىرىنىڭ دەرۋازىلىرىنى تاقاپ، ياقۇپبەگنىڭ چېكىنىش يولىنى ئۈزۈپ تاشلاپ غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەن. ياقۇپبەگ 3000 لەشكىرى ۋە مىنگەن ئېتىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، ئالتۇن دەرۋازا ئارقىلىق قېچىپ قۇتۇلغان.⁽²⁴⁾ ياقۇپبەگنى يەڭگەن كۇچالىقلار تۇنگانلار بىلەن بىرلىكتە يېڭى شەھەرگە قاپسىلىپ قالغان مانجۇرلارنى قورشاپ يوقاتقان. يەركەننى قولغا ئالغاندىن كېيىنكى ئەھۋالنى سايرامى مۇنداق خاتىرىلىگەن:

(23) «تارىخى ئەمىنىيە»، 65 - بەتتىكى «ئۆزلەت» (چىكىنىش) سۆزى گۇننار يارىڭ ساقلىغان «تارىخى ھەمدى» دە «ئىززەت» يېزىلىپ قالغان.

(24) «ئالتۇن دەرۋازا» يەركەن كونا شەھەردە خوجىلار دەۋرىدىن باشلاپلا بار بولغان غەربىي دەرۋازا بولۇپ، يېڭى شەھەرنىڭ يولىمۇ مۇشۇ دەرۋازىغا تۇتاشقان. بۇ چاغدا قوقەندىن ياقۇپبەگ بىلەن بىللە كېلىۋاتقان خوتەندىكى ھېسبىيۇللاننىڭ ئوغلى ئىبراھىم سۇدۇر قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ. ياقۇپبەگنىڭ ھەربىي مەبلەغىنى بۇلاپ خوتەنگە قېچىپ كەتكەن.

«شەھەر پەتھى بولدى. ئامباردىكى ئاشلىق ۋە ئوق-دوربار مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا چۈشتى. تەبرىك ۋە تەنتەنە ئاۋازلىرىدىن قۇلاقلار پۈتۈپ كەتتى. ناغرا-دۇمباق. سۇناي-كانايالارنىڭ شادىيانە سادالىرى پەلەككە يەتتى. ئەمما، يەنىلا تۇنگانلار بىلەن پۈتۈشەلمىدى. يەنە بىر تەرەپتىن ئابدۇرەھمان ھەزەت، يەركەندىكى باشقا ھەزەت ئىشانلار، قاغىلىقتىكى جامالىدىن خوجا قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يەركەن ھاكىمىيىتىنى ئۆز قولىغا ئېلىشنى تەمە قىلغانلىقتىن، ئۆز ئارا مۇرەسسەگە كېلەلمەي ئىتتىپاقلىشالمىدى. خوجاملار يەركەننى ئىدارە قىلىپ ئۆز قولىدا تۇتالمىدى»^(۲۵).

ئورتاق دۈشمىنى بولغان مانجۇرلارنى يوقاتقاندىن كېيىن، يەركەندىكى ھەر قايسى تەسىرى كۈچلەر قايتىدىن تىرىكشىش ھالىتىگە كىرىپ قالغان. بۇنىڭ ئىچىدە كۇچالىقلارنىڭ تەسىر كۈچى مۇستەھكەملىنىپ كاپالەتكە ئىگە بولالمىغاچقا، ئاقىۋەتتە كۇچاغا چېكىنگەن.

2 - خان ئېرىقتىكى ئۇرۇش:

1865- يىلى باھاردا ئاقسۇنىڭ ھاكىمى جامالىدىن خوجا باشچىلىقىدىكى كۇچالىقلار قايتا يەركەنگە قاراپ ئاتلانغان. بۇ چاغدا، يەركەنگە كەلگەن كۇچا قوشۇنى تەييارلىقى تولۇق بولۇپ، كۇچا، ئاقسۇ، ئۇچتۇرپاندىن جەمئى 26000 كىشىلىك زور قوشۇن ئىكەن. بۇ قوشۇننىڭ يەركەنگە يېقىنلاشقان چاغدىكى ئەھۋالى ھەققىدە سايرامى مۇنداق خاتىرىلىگەن: «يەركەننىڭ ۋالىي ئالىلىرى، ھەزەت ۋە تۇنگانلارنىڭ ئىماملىرى، ئۆلىما ۋە پازىللىرى، چوڭ-كىچىك پۇقرالىرى سوۋغا-سالاملار بىلەن ئالدىلىرىغا چىقتى. يۈزلىرىنى خوجاملارنىڭ غالىب ئۈزەڭگىلىرىگە سۈرتۈپ، قوللىرىنى دۇئاغا كۆتىرىپ، تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا ئاجىز ۋە بىچارىلىكىنى شەپى كەلتۈرۈپ، خوجام پادىشاھلارنىڭ ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن. دۆلىتىنىڭ زىيادە بولۇشىغا ئايەتلەر ئوقۇپ، باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ خىجالەتلىك تەرلىرىنى ئاققۇزۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىلگىرىدىكى قىلغان ئىشلىرىنىڭ پۇشايمىنىغا غەرق بولۇپ تۇرغان چاغدا، خوجاملار پادىشاھلارچە ئىنئام، سېخىيلارچە مەرھەمەتلىرىنى كۆرسىتىپ، ھەممىنىڭ گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلىپ، دىلكەشلىك بىلەن خۇشال-خۇرام قىلدى. ئاندىن كاتتا داغدۇغا، ھەشەمەت بىلەن يەركەن شەھرىگە كىرىپ

(25) «تارىخىي ئەمىنىيە»، 67- بەت.

1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۇچلەر

پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى»⁽²⁶⁾. يەركەنلىكلەر 1- قېتىم يۈرۈش قىلىپ كەلگەن كۇچالىقلار بىلەن ئۇرۇشقان پوزىتسىيەسىنى ئۆزگەرتىپ، تەييارلىق بىلەن كەلگەن كۇچالىقلارنى ئىززەت- ئىكرام بىلەن كۈتۈۋالغان. يەركەندىكىلەر بىلەن كۇچالىقلار قوشۇلۇپ جەمئى 72000 كىشىلىك چوڭ قوشۇن بولغان، سايرامنىڭ «خوجاملار ھۆكۈمرانلىق قىلغان ھەر قانداق دەۋردە بۇنداق قۇدرەتلىك لەشكەرنى يىغىپ يولغا چىقالمىغان، ئۇنىڭدىن كېيىنكى كۈنلەردىمۇ بۇنداق زور قوشۇننى كۆرمىدىم» دېگەن خاتىرىسىدىن ئەينى چاغدىكى قوشۇننىڭ ھەقىقەتەن زورلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدۇ.

ھىجرىيە 1282- يىلى جامادىيەل ئەۋۋەلنىڭ 2- كۈنى (1865- يىلى 10- ئاينىڭ 23- كۈنى) زور قوشۇنغا ئىگە بولغان كۇچالىقلار قەشقەرگە قاراپ ئاتلانغان.⁽²⁷⁾ كۇچالىقلارغا قارشى ياقۇپبەگ تەرەپتە ئەندجانلىق، بەدەخشانلىق ۋە قىرغىزلاردىن 2000 كىشى تەييارلانغانىدى.

جەڭدىن ئىلگىرى كۇچالىقلار ياقۇپبەگكە مۇنداق نامە ئەۋەتكەن:

«كۇچا خوجىسى راشىدىن خوجىنىڭ ۋەزىرلىرى جامالىدىن خوجا، ھامىدىن خوجا، خاتىب خوجىلىرىدىن ئەندجاندىن كەلگەن بوزرۇكخان، ياقۇپبەگ قوشىپىگە تۆۋەندىكىلەرنى ئۇقتۇرىمىز. بىز ئەدەدى بى ھىساب لەشكەر بىلەن تاشكەنتتىكى ئۇرۇشلار بىلەن غازاتقا ماڭدۇق. شۇڭا يولنى بىكار قىلىپ بىرىڭلار، ئات ئايغىدا قالماڭلار. ئىلاجى بولسا بۇزۇرۇكخان بىلەن قۇشپىگى ئۆز يۇرتىغا كەتسۇن»⁽²⁸⁾.

بۇ ۋاقىتتا روسىيە قوشۇنلىرى قوقەند خانلىقىنى ئىستېلا قىلىش ئۇرۇشى قىلىۋاتقاندى. 5- ئايدا قوقەند خانلىقىنىڭ ۋەزىرى ئالمىقۇل روس قوشۇنلىرى

(26) «تارىخى ئەمىنىيە»، 70- بەت.

(27) گۇننار يارىڭ ساقلىغان «تارىخى ھەمدى» دە سايرامنىڭ بۇ خاتىرىسى يوق بولۇپ، پىللىوت ساقلىغان «تارىخى ئەمىنىيە» دە ھىجرىيەنىڭ 1282- يىلى جەمادىيەل ئاخىرىنىڭ 28- كۈنى (10-11-1865). ئەنۋەر بايتۇر نەشرى قىلدۇرغان «تارىخى ھەمدە» دە ھىجرىيەنىڭ 1283- يىلى جامادىيەل ئەۋۋەلنىڭ 2- كۈنى (12-9-1866) دەپ خاتا يېزىلىپ قالغان. مەن مۇشۇنى ئالدىم.

(28) گۇننار يارىڭ ساقلىغان «تارىخى ئەمىنىيە» دە بۇ مەزمۇن «تارىخى ھەمدى» بىلەن ئاساسەن ياقۇپبەگنىڭ تەرجىمىھالى بولمىش 2- داستان بىلەن ئوخشاش بولۇپ، ئۇنىڭ 2- بېتىدە «ھىجرىيەنىڭ 1331- يىلى رابىيەلئەۋۋەلدە (1913- 2- 3- ئاي) مۇھەممەد ياقۇپبەگ غازىنىڭ خېتى ئۇرۇش ئىقلىمىدىن ئەكەلگەن. تالىپخانۇن موللا نىمەت ئاخۇن ئوغلى بارات ئىبىدا تاماملىنىدى. بۇ كىتاب 8- ئايدا تاماملاندى» دېگىنىگە قارىغاندا پانتسوفنىڭ نەشر قىلدۇرغان قوليازمىسى بولسا كېرەك، يەنە كېلىپ بۇ تارىخى ماتېرىيالنىڭ مەزمۇنى ئاساسەن يىڭى ئەمەس، خان ئېرىقتىكى ئۇرۇشنىڭ ئالدى-كېيىندىكى ۋاقىتنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلىشى يىڭىدىن كىتابقا قوشۇپ قويۇلغان سايرامنىڭ باشقا ئەسەرلەردە ئۇچرىمايدىغان ئاخباراتلار بار.

بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئۆلگەن. ئۇيغۇرلارغا نىسبەتەن كاپىرلار روسلارنىڭ كۈچلۈكلىكى ئېنىق بولسىمۇ كۇچالىقلار ياقۇپبەگكە قەشقەرنى بىكارلاپ بىرىش تەلپىنى ئوتتۇرغا قويغانىدى.

ئىككى تەرەپ قەشقەرنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى خانئېرىقتا تۇتۇشقان، ئۇرۇش 9 سائەتچە داۋام قىلىپ، ئاقشۈەت سان جەھەتتىن كۆپ ئاز بولغان ياقۇپبەگ غەلبە قىلغان. كۇچالىقلار يىڭىلىپ يەركەنگە كەلگەندە، يەركەنلىكلەر شەھەر دارۋازىسىنى تاقىۋالغان، ئاخىرى كۇچالىقلار ئاقسۇغا چىكىنگەن.⁽²⁹⁾

كۇچالىقلارنىڭ يىڭىلىشى ۋە ياقۇپبەگنىڭ غەلبىسى ھەققىدە كىم خۇدۇڭ ئەپەندى كۆرسىتىپ ئۆتكەندەك، ئىككى تەرەپنىڭ تەركىبىدىكى ئوخشىماسلىقلار چوڭ سەۋەپ بولغان. كۇچالىقلار دىنىي داھىيلارنى باش قىلغان ئەبجەش قوشۇن بولسا، ياقۇپبەگنىڭ لەشكەرلىرى قوقەند خانلىقىدىكى كەسپىي ھەربىيلەرنى قوماندان قىلغان ھەم تاغ-قىرلاردىكى جەڭلەردە چېنىققان قەۋملەرنى سېپىگە قوشۇۋالغان بولغاچقا ئاقشۈەتتە ئەۋزەل شارائىتقا ئىگە قەشقەر تەرەپ غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەن.

3 - ئەندجانلىقلارغا قارشى «غازات»:

خانئېرىقتىكى ئۇرۇشتىن قارىغاندا، سايرامنىڭ تارىخىي ماتېرىياللىرىدا كۆپىنچە غالىپ كەلگەن ياقۇپبەگنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ ئۇرۇش ئەھۋالىنى خاتىرىلىگەن. بۇ ئۇرۇشتىكى ھەقىقىي ئەھۋاللارنى ئىگىلىمەك تەس. بولۇپمۇ كۇچالىقلار ياقۇپبەگنىڭ ئەندجانلىقلىرىنى قانداق دەپ مەۋجۇت قىلىپ ئىگىلەش؟ ھەربىي يۈرۈش قىلىش دېگەن مەسىلىلەر ھەققىدە بىۋاسىتە جاۋابلىق ئاخباراتقا ئىرىشمەك ئوڭاي ئەمەس. ۋاستىلىق بولسىمۇ، كۇچالىقلارنىڭ ھەركىتىنى سايرامى مۇنداقچە خاتىرىلەپ قويغان: «ئۆزۈم ئاتلىنىپ بېرىپ يەركەن ۋە قەشقەرنى پەتھى قىلىپ، ياقۇپ قۇشېبىگى دېگەننى تىرىك تۇتۇپ باغلاپ. بېشىغا ئىنسان بالىسى كۆرمىگەن خارلىقلارنى سېلىپ، ئەتەۋارنى قويماي، ئىتنىڭ تۇمشۇقىدا ھەمىشە پىيادە ئېلىپ يۈرمىسەم نىزامدىن خوجىنىڭ ئوغلى بولماي قالاي» دەپ ئاچچىق، يامان سۆزلەر بىلەن قەسەم ئىچتى، ئۇنىڭ ھەممە دۆلەت ئورگانلىرى ۋە خۇشامەتچىلەر «ۋاي شۇنداق بولماي، يۇرتىدىن قېچىپ كەلگەن يالىڭاچ بۇلاڭچىنىڭ نېمە ئەتىۋارى بولسۇن، دەپ ھەددىدىن زىيادە خۇشامەت

(29) «تارىخىي ئەمىنىيە»، 69 - 75 - بەتلەرغىچە. بۇ ئۇرۇش ھەققىدە كىم خۇدۇڭنىڭ ماقالىسىگە قاراڭ.

1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۇچىلىرى

قىلىپ ئاشۇرۇۋەتتى»⁽³⁰⁾. سايرامنىڭ بۇ تەسۋىرى مازاق تەلەپپۇزىدا بولۇپ، كۇچالىقلار ياقۇببەگنى ئەندجانلىق دەپ دۈشمەن تۇتقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. يەنە يەركەندە «ئەندجانلىق دۈشمەن بىلىپ، قەشقەرگە يۈرۈش قىلىمىز دېگەن داۋراڭ پەيدا بولغان. ئابدۇللا پاناسات كۇچالىقلار يەركەنگە كەلگەن چاغدىكى ۋەزىيەتنى مۇنداق خەۋەر قىلىدۇ: «خان ئېرىقتىن خەۋەر كەلدى. كۇچا، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان. مارالبېشىدىكى لەشكەرلەر جەم بولۇپ يەركەنگە يۈرۈش قىپتۇ. تارغارچىغا كېلىپ بوپتۇ. تۇنگانلارنىڭ كاتتىلىرى يىغىلىپ، مەسلەھەتلىشىپ، قەشقەردىكى ئىككى شەھەرنى تارتىۋېلىپ، ئەندىجانلىقلارنى ئۆلتۈرۈپ قەشقەرنى پايتەخت قىلىپ، ئەندىجانغا يۈرۈش قىلىمىز دەپ قارار قىپتۇ»⁽³¹⁾. بۇنداق دۈشمەنلەرنىڭ ئىگىلىگەن ئاخباراتىنىڭمۇ تارىخىي ماتېرىيال قىلىنىش ئىشلىنىش قىممىتىنى يۇقىرى دەپ ئويلايمەن. ئەندىجانلىقلارنى ئۆلتۈرۈپ قەدەممۇ- قەدەم ئەندىجانغىچە بېسىپ بارىمىز، دېگەن بۇنداق داۋراڭ ئەينى چاغدا يەركەن ئەتراپىدىمۇ ئېقىپ يۈرگەن. شۇڭا قەشقەردىكى ئەندىجانلىقلار ئارىسىدىنمۇ بۇ خەۋەر ئاشكارلانغان. بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بولغان، بۇ چاغدا قەشقەردىكى بىر نەچچە مەشھۇر بەگلەرنىڭ يەركەنگە كېلىشى دىققىتىمىزنى تارتىدۇ. مۇغاللىق مۇقەررەبەگ، قىزىلبويلىق سىدىقبەگ (قىرغىز سىدىق بەگ ئەمەس) ۋە ئوغلى ئىسلامبەگ، ھەم يەركەندە ھەپسىدە تۇرۇۋاتقان قىزىلبويىنىڭ ھاكىمى پەرقبەگ⁽³²⁾ قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى جامالىدىن خوجىنىڭ ئۇمرالىرىدىن ئىكەن. قەشقەردىن كەلگەن بەگلەر يېڭى شەھەر قولىدىن كەتكەندىن كېيىن ياقۇببەگنى يوقىتىش پىلانىمۇ مەغلۇب بولۇپ يەركەنگە قېچىپ كەلگەن. كۇچالىقلارنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقان قەشقەرلىكلەر ئۆزىنىڭ تەسىرىنى قايتا تىكلەش ئويىدا بولغان دەپ كىشىنى تەسەۋۋۇر قىلدۇرىدۇ ھەم يۇقىرىقى داۋراڭنىڭ نېمىگە مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى ئويلىنىدۇ.

«ئۆز يۇرتىدىن قېچىپ كەلگەن كەلكۈندى ئەندىجانلىقلارنى ئۆلتۈرۈش، قەشقەرنى

(30) «تارىخىي ئەمىنىيە»، 69-بەت.

(31) ئابدۇللا پاناساتنىڭ «تارىخىي سىغەرى» دېگەن ئەسىرى 41- ۋاراق. بۇ تارىخىي ماتېرىيال ياقۇببەگنىڭ گۇماشتىسى قولىدا پارىجە يېزىلغان ئەسەر. مۇ بۇ ئەسەردىكى مەزمۇنلارنى ھامادا ماسامى ئەپەندىنىڭ ماقالىسىدىكى تەرجىمىسىدىن نەقىل ئالدىم.

(32) پەرقبەگ توڭجى خان سەلتەنەت دەۋرىنىڭ 2- يىلى قەشقەردىكى قۇتلۇقبەگ ھاكىم بىلەن جىدەللىشىپ قىلىپ يەركەندە ئون يىل قارا ئۆي (تۈرمە)دە ياتقان. يەركەندە تۇنگانلار قوزغىلاڭ كۆتەرگەندە، قارا ئۆيدىن قېچىپ چىقىپ، سىدىقبەگنىڭ قەشقەرنى مۇھاسىرە قىلىشقا قاتنىشىپ، قۇتلۇقبەگ بىلەن قايتا تۇتۇشقان. قۇتلۇقبەگ «پەرقبەگنى ئۆلتۈرسەڭ شەھەرنى بېرىمىز» دېگەندە قىرغىزلار پەرقبەگنى تۇتۇپ ئۆلتۈرمەكچى بولغان بولسىمۇ، ئاخىرى يەركەنگە يولغا سېلىۋەتكەن. تالىپ ئاخشۇننىڭ بۇ بايانى ۋەلىخاننىڭ دەۋرىدە قوقەندىگە قېچىپ بېرىپ ياقۇببەگ بىلەن قەشقەرگە كەلگەن ئەزىزبەگ جاللا، پەرقبەگ بىلەن يەركەندە تۇرمىدە ياتقانلىقى بىلەن ماس كەلمەيدۇ.

ياقۇپبەگدىن تارتىۋېلىش، ئاخىرى ئەندجانغا يۈرۈش قىلىش دېگەن داۋراڭنىڭ مەزمۇنى تۇنۇشتۇرۇپ ئۆتكەن راشىدىن خوجىنىڭ «يارلىقى» نىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكىگە ئوخشاش، ھەقىقەت ئەندجانلىق ۋە ياقۇپبەگنى دۈشمەن بىلگەن نۇقتىلاردا كاپىرلار بىلەن «زالملار» غا زەربە بېرىشنى ئويىپىكت قىلغان «يارلىق» نىڭ قىزىق يېرىنى ئۆزگەرتىۋەتكەن. يەنى بېشىدا كاپىرلارغا «غازات» قىلىشىنى چاقىرىق قىلغاندا، غازات ئويىپىكتى كاپىرلار بىلەن زالملاردىن ئەندجانلىقلارغا ئالماشقان. يەركەن بىلەن كۇچادىكى مۇسۇلمانلارنى سەپەرۋەر قىلىش بۇنداق داۋراڭ قىلىشنىڭ مەقسىدى بولمىسا كېرەك، دەپ ئويلايمەن. خانئېرىقتا كۇچالىقلارنىڭ مەغلۇب بولۇش سەۋەبى ئاساسلىقى كۇچالىقلار قوشۇنىنىڭ سانى كۆپ بولسىمۇ لېكىن، قوشۇن مۇنتىزىم تەربىيەلىنىشى يوق دېيەرلىك، ئىتتىپاقسىزلىقىدىن بولغان. ئەندجانلىقلارغا قاراتقان غازات ھەر خىل مىللەتكە تەۋە مۇسۇلمانلارنى چەكلەشتە ئاكتىپ ئامىل بولۇشتەك فۇنكسىيەلىك رولىنى ئوينىيالمىغان.

خۇلاسە

كۇچالىقلارنىڭ سىرتقا قاراتقان ھەربىي يۈرۈشى 1864- يىلى 6- ئايدا پارتلىغان كۇچا قوزغىلىڭىدىن كېيىن، قالايمىقان ۋەزىيەتنى تەرتىپكە سېلىش زۆرۈرىتى بىلەن راشىدىن خوجىنىڭ ئۈمۈدى بويىچە ئېلىپ بېرىلغان ئېنىق ھەرىكەت، بۇ ھەربىي يۈرۈش كاپىرلار ھۆكۈمرانلىقىنى ئىنكار قىلىش، كاپىرلار بىلەن زالملارنى يوقىتىشتەك دىنىي پەرز بىلەن غازات ئۈچۈن تەشۋىق قىلىپ، كۇچاننىڭ غەربىدىكى يەركەن، قەشقەر، خوتەن قاتارلىق شەھەرلەرنى قوشۇۋېلىپ، يەنە تېخى يىراقتىكى پەرغانىدىكى شەھەرلەردىمۇ تەسىرىنى يۈرگۈزۈشتەك كۈنكەپت مەقسەت ئۈچۈن «يارلىق» چىقارغان. راشىدىن خوجىنىڭ يارلىقى بىلەن كۇچالىق خوجىلار باشچىلىقىدىكى لەشكەرلەر غازات قىلىپ، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپانغىچە ھۇجۇم قىلىپ بارغان. بۇ جايلاردا كاپىرلار بىلەن «زالم» دەپ قارالغان بەگلەرنى يوقاتقان. ھەرقايسى جايلاردىكى ئاھالىلەر «ئازات قىلغۇچى» بولمىش كۇچا خوجىلىرىنى قارشى ئالغان.

كۇچا خوجىلىرى ئىسلام دىنىنىڭ ئەقىدىلىرىدىن تۇلۇق پايدىلانغان. جايلاردىكى باشقا مىللەتلەرگە تەۋە مۇسۇلمانلار بىلەن ماھىيەتلىك پەرقلەردىكى «قارشىلىشىش» ئانالىزىنى ئالماشتۇرۇپ ئىشلەتكەن. كۇچا قوزغىلىڭىدا مۇرەسسەچىلىك رولىنى ئوينىغان كۇچا خوجىلىرىنىڭ نوپۇزى، باشقا جايلاردىكى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا

1864 - 1865 - يىلدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر

مەقبۇل كۆرۈلمىگەن. قوزغىلاڭنىڭ دەسلەپكى مەزگىلدە «غازات قىلغۇچى» بولۇپ «غازات» نىڭ ماھىيىتىنى ئۆز ئەمەلىيىتىدە ئاساسەن ئەمەلگە ئاشۇرغان، كۇچا خوجىلىرى 1864 - يىلى قىشتىن باشلاپ بارغانلار يېرىدە مۇسۇلمانلارغا يېتەكچىلىك ئورنىنى تىكلەپ، ئۇلاردىكى ماھىيەتلىك پەرققە ئىگە مۇسۇلمانلار ئالدىدا «غازات» نىڭ ئۆزگەرگەن ماھىيىتىنى يۈرگۈزمەسلىككە ئامالسىز قالغان. قەشقەردىكى قىرغىز سىدىق بەگكە قارىتا ئىيتقاندىمۇ، ناھايىتى چوڭقۇر ئەنئەنىۋى قارشىلىشىش مۇناسىۋىتىدىن، كاپىرلار كونتروللىقىدىكى زالىملار بىلەن ئورتاق كۈرەش قىلىش غەربىي بولسىمۇ ئاقىۋەت مەغلۇپ بولغان. خوتەندىكى ھېبىيۇللا مۇپتى ھاجىغا قارىتا ئىيتقاندا، تۇنگانلار بىلەن ھەمدەملىك مۇناسىۋىتى بار، مانجۇرلار دەۋرىدە بەگ بولغانلار سەردار بولغان كۇچا قوشۇنىنىڭ «پەرقلق ماھىيىتى» دىن سەسكىنگەن خوتەنلىكلەرنىڭ قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىشى بىلەن مەغلۇپ بولۇپ قايتقان. ياقۇپ بەگ باشچىلىقىدىكى ئەندجانلىقلارغا قارىتا ئىيتقاندا، ئەندجانلىقلارنى ياغى بىلىپ، قەشقەرنى تارتىۋېلىشنى تەشۋىق قىلىپ مۇسۇلمان كۈچلەرنى توپلاپ، خان ئېرىقتىكى ئۇرۇشتىن ئۈمىد كۈتكەن بولسىمۇ، ئاقىۋەتتە قاتتىق يىڭىلىنىپ نادامەت چەككەن.

خان ئېرىقتىكى ئۇرۇشتىن باشقا يەنە راشىدىن خوجا كۇچاننىڭ شەرقىدىكى ھەربىي يۈرۈش قىلىۋاتقان لەشكەرلەرنى قايتۇرۇپ كەلگەن، بۇ كۇچالىقلارنىڭ شەرق - غەربكە ھەربىي يۈرۈش قىلىش ھەرىكىتىنى ئاياقلاشتۇرۇشقا باشلىغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسى سەھنىسى ۋە دەۋرى، ياقۇپ بەگنىڭ دەۋرىگە يۈزلەنگەن ■

(بۇ ماقالىدە پايدىلانغان تارىخىي ماتېرىياللارنى توپلاش ۋە پايدىلىنىشتا گۇننار يارىنىڭ ئەپەندى، ياپونىيەنىڭ پارىژدىكى باش ئەلچىخانسىدا ئىشلەيدىغان توسى سىزىكو خانىم، شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۇتۇپخانىسى، ھامادا ماسامى ئەپەندى، شىنمېن ياسوشى ئەپەندى ياردىمىنى ئىلتىپات قىلدى. بۇ يەردە چوڭقۇر تەشەككۈرۈمنى بىلدۈرمەن).

ياپونچە «ئىچكى قۇرۇقلىقتىكى ئاسىيا تارىخى ھەققىدە تەتقىقات» ژۇرنىلىنىڭ 1993 - يىلىدىكى 11 - ساندىن تەرجىمە قىلىندى.

ئىسلام دۇنياسىنىڭ مودېرنلىشىش (1) ھادىسىسى بىلەن ئىمتىھانى

ئادىل يۈسۈپ نەرجىسى

تېئولوگىيە نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا مودېرنلىشىش «يېڭى دۇنيا بەرپا قىلىش مۇساپىسى» نى كۆرسىتىدۇ. بۇ يەردە مۇنداق سوئال سوراڭغا توغرا كېلىدۇ: «يېڭى دۇنيا» دېگەندە زادى نېمە كۆزدە تۇتۇلىدۇ؟ ئالەملەرگە رەھمەت سۈپىتىدە ئەۋەتىلگەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سايسىدە ھەم دىن، ھەم ئۇنىڭ جانلىق تەدبىقى بولغان دىيانەت سۈننەت تەرىقىسىدە كامالەتكە يەتتى. بىراق ئىلاھىي دىن ئەبەدىي مۇكەممەل ئىدى، ئىنسانىي دىيانەت بولسا غەيرى مۇكەممەل ئىدى. ئىلاھىي ھېكمەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە بۇ پېنتە-پاسات ئالىمىدە بولغىنىدەك، دىن ۋە دىيانەتتىمۇ بۇزۇلۇش ياكى يېڭىلىنىش بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىن، جانابى ھەق ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ ئۈمىتىگە رەھمىتىنىڭ ئەسىرى سۈپىتىدە يۈز يىللىق بۇزۇلۇش مەزگىلىدىن كېيىن دىننى يېڭىلايدىغان ئالىم ئەۋەتىدۇ. ئالىملارنىڭ قەرەللىك مەزگىلدە كېلىشى ئاخىر زاماندا مەھدىنىڭ ۋەزىپىسىدە يۇقىرى پەللىگە چىقىدۇ. مەھدى ناقىس كوللېكتىپ دىيانەتنى تارىخنىڭ ئاخىرى تۈگۈنىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىشقا ئاشۇرغاندەك قايتىدىن كامالەتكە ئېرىشتۈرۈپ، ئادەم ئەلەيھىسسالام قوغلانغان جەننەتنى ياكى ئىسلام تارىخىنىڭ بېشىدا روياپقا چىققان سائادەت دەۋرىگە ئوخشاش زېمىندا جەننەت بەرپا قىلىدۇ.

(1) ئىنگىلىز تىلىدىكى مودېرن (Modern) دېگەن سۆز ئۇيغۇر تىلىدىكى زامانىۋى دېگەن ئۇقۇمغا توغرا كېلىدۇ. مودېرنلىشىش (Modernization) دېگەن سۆز زامانىۋىلىشىش دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ. زامانىۋىلىق ياۋروپاغا نىسبەتەن ئوتتۇرا ئەسىر جەمئىيىتىدىن ھازىرقى زامان جەمئىيىتىگە ئۆتۈش ياكى ئەنئەنىۋى جەمئىيەت تىپىدىن ھازىرقى زامان جەمئىيىتىگە ئۆتۈشتىن ئىبارەت دەۋر خاراكتېرلىك ئۆزگىرىش ئەندىزىسىنى كۆرسىتىدۇ. زامانىۋىلىشىش دەۋر جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا ياۋروپاغا نىسبەتەن 16-ئەسىردىن كېيىنكى جەمئىيەت ئۆزگىرىشلەرگە قارىتىلغان. خاراكتېر جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، زامانىۋىلىق ئەنئەنىگە قارشى يېڭىلىقنى تەشەببۇس قىلىدۇ. ئەمما، ئاسىيا ۋە ئافرىقا خەلقلەرگە نىسبەتەن زامانىۋىلىق ۋە زامانىۋىلىشىشنىڭ بىلدۈرىدىغان مەنىسى ۋە خاراكتېرى ياۋروپانىڭكىگە ئوخشىمايدۇ. چۈنكى، ئاسىيا-ئافرىقا خەلقلەرنىڭ زامانىۋىلىشىش مۇساپىسى تۆلىمۇ كېيىن باشلانغان. شەكىل جەھەتتىن ئالغاندا، ئاسىيا-ئافرىقا خەلقلەرى غەرب مودىلىدىكى زامانىۋىلىشىش شەكلىنى پۈتۈنلەي قوبۇل قىلمىغان.

يېڭى دۇنياغا بارىدىغان يول

پۈتكۈل زامانىۋى ئۇقۇملارغا ئوخشاش «مودېرن» ئۇقۇمىمۇ قارىماققا جەمئىيەتشۇناسلىق⁽²⁾ ئۇقۇمىدەك كۆرۈنۈشمۇ، ئەمەلىيەتتە تېئولوگىيەلىك⁽³⁾ ئۇقۇمدۇر. جەمئىيەتشۇناسلىق جەھەتتىن مودېرنلىشىشنى ئاددىي قىلىپ ئېيتقاندا «ماھىيەتلىك ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش» ھادىسىسى تەرىقىسىدە ئىزاھلاش مۇمكىن. بۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، تۈركىيەگە ئوخشاش يېزا-ئىگىلىك جەمئىيەتنىڭ سانائەتلىشىش مۇساپىسىگە كىرىشى ئەمەلىيەتتە مودېرنلىشىشتىن ئىبارەت ماھىيەتلىك ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مۇساپىسىگە كىرگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. مودېرنلىشىشنى ئوقۇل جەمئىيەتشۇناسلىق جەھەتتىن چۈشىنىش تولىمۇ يۈزەكى بولۇپ قالدۇ، مودېرنلىشىشنىڭ يەنە تېئولوگىيەلىك مەنىسىگە سەل قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى بۇ يەردە كاللىمىزغا كەلگەن «جەمئىيەتلەر نېمە ئۈچۈن بۇنداق بىر ماھىيەتلىك ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مۇساپىسىگە كىرىشكە مەجبۇرلاندى؟» دېگەن سوئالنىڭ جاۋابىغا تېئولوگىيەلىك نۇقتىدىن ئېرىشكىلى بولىدۇ. غەربلىك بولمىغان جەمئىيەتلەر نۇقتىسىدىن جەمئىيەتشۇناسلىق مەنىسىدىكى مودېرنلىشىش «غەربلىشىش» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. غەربلىشىش ھادىسىسى غەربلىك بولمىغان جەمئىيەتلەر ھەر جەھەتتىن ئۈستۈن ئورۇندا تۇرىدىغان غەرب ئالدىدا پۈت تىرەپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۆچ ئېلىش خاھىشىنىڭ تۈرتكىسىدە قوبۇل قىلغان يولنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئەھۋالدا غەرب دۇنياسى كىرىشكە مەجبۇر بولغان ماھىيەتلىك ئۆزگىرىش مۇساپىسىنى ئىپادىلەيدىغان مودېرنلىشىشنىڭ مەنبەسىنىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكىگە مۇناسىۋەتلىك سوئال تېئولوگىيەلىك جاۋابنى تەقەززا قىلىدۇ.

تېئولوگىيەلىك نۇقتىدىن مودېرنلىشىش «يېڭى دۇنيا قۇرۇش مۇساپىسى» نى كۆرسىتىدۇ. جورج بۇش تەرىپىدىن 1991-يىلى ئېلان قىلىنغان «يېڭى دۇنيا تەرتىپى» ئەمەلىيەتتە، ئامېرىكىنىڭ تىزگىنى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان لىبېرال⁽⁴⁾ دۇنيانىڭ پىلانى بويىچە ماڭغان سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىدىن كېيىنكى دۇنيا تەرتىپىنى كۆرسىتەتتى. بىراق بۇ ئىبارىنىڭ لاتىنچە ئەسلى *novus ordo seclorum* ، يېڭى

(2) جەمئىيەتشۇناسلىق جەمئىيەتنى، ئىنسانلارنى ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى ئىلمىي ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىپ تەتقىق قىلىدىغان ۋە يەكۈن چىقىرىدىغان ئىجتىمائىي پەننىڭ بىر تۈرى.

(3) ئىلاھىيەت، بۇ يەردە تېئولوگىيە دېگەندە خىرىستىيان دىنىنى كۆرسىتىدۇ. ئىسلام كۆزدە تۇتۇلمايدۇ.

(4) لىبېرال دېگەن بۇ ئۇقۇم ئەركىن بولۇش، چەكلىمىلەردىن قۇتۇلۇپ چىقىش دېگەن مەنىدە.

ئەمەس يېپيېڭى دۇنيا تەرتىپىنى بىلدۈرەتتى. قۇياشنىڭ ئاستىدا يېڭى نەرسىنىڭ يوقلىقى ھەممىگە مەلۇم. تەڭداشسىز يېپيېڭى دۇنيانى ياراتقۇچى پەقەت جانابى ھەقتۇر. شۇڭا ئىنسانلارنىڭ «يېپيېڭى دۇنيا تەرتىپى» بەرپا قىلىش غايىسى ئوتۇپپىدەن⁽⁵⁾ ۋە قۇرۇق خىيالىدىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس، خالاس.

تۈركچە ۋە ئۇيغۇرچىغا دۇنيا دېگەن تەرىقىدە تەرجىمە قىلىنغان ئىنگلىزچە world كەلىمىسى ئەسلىدە دەۋر ياكى چاغ دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا بۇ يەردە «يېپيېڭى چاغ ياكى دەۋر» دېيىلگەندە «جەننەت» كۆزدە تۇتۇلۇدۇ. ئىلاھىي ھېكمەتنىڭ تەقەززاسىغا ئاساسەن، چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ تاشلىغان ئادەم ئەلەيھىسسالام، ئىمتىھان ئۈچۈن سەماۋىي ۋەتىنى بولغان ئاسمان جەننىتىدىن بۇيات ئالەمگە سۈرگۈن قىلىندى. ئىنساننىڭ ئاخىرقى غايىسى بولسا ھەقىقىي ئىمتىھاندىن ئۆتۈپ، بۇيات ئالەمدىن سەماۋىي ۋەتەنگە، ئاسمان جەننىتىگە قايتىدىن ئېرىشىشتىن ئىبارەت. بىراق بۇنىڭدىن ئاۋال ئاخىر زاماندا ناقىس كوللىكتىپ دىيانەت كامالەتكە يېتىدىغان بىر يەر يۈزى جەننىتى ئىنسانلارنى كۈتمەكتە.

ئالەملەرگە رەھمەت سۈپىتىدە ئەۋەتىلگەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سايبىدە ھەم دىن، ھەم ئۇنىڭ جانلىق تەدبىقى بولغان دىيانەت بولسا سۈننەت تەرىقىسىدە كامالەتكە يەتتى. بىراق ئىلاھىي دىن ئەبەدىي مۇكەممەل ئىدى، ئىنسانىي دىيانەت بولسا غەيرى مۇكەممەلدۇر. ئىلاھىي ھېكمەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە بۇ پېتىنە-پاسات ئالىمىدە بولغىنىدەك، دىن ۋە دىيانەتتىمۇ بۇزۇلۇش ياكى يېڭىلىنىش بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىن، جانابى ھەق ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ ئۈمىتىگە رەھىمىتىنىڭ ئەسرى سۈپىتىدە يۈز يىللىق بۇزۇلۇش مەزگىلىدىن كېيىن دىننى يېڭىلايدىغان ئالىم ئەۋەتىدۇ. ئالىملارنىڭ قەرەللىك مەزگىلدە كېلىشى ئاخىر زاماندا مەھدىنىڭ ۋەزىپىسىدە يۇقىرى پەللىگە چىقىدۇ. مەھدى ناقىس كوللىكتىپ دىيانەتنى تارىخنىڭ ئاخىرى تۈگۈنىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىشقا ئاشۇرغاندەك قايتىدىن كامالەتكە ئېرىشتۈرۈپ، ئادەم ئەلەيھىسسالام قوغلانغان جەننەتنى ياكى ئىسلام تارىخىنىڭ بېشىدا روياپقا چىققان سائادەت دەۋرىگە ئوخشاش زېمىندا جەننەت بەرپا قىلىدۇ.

خىرىستىيانلىق ئېتىقادىدا ئاخىر زاماندا ئىككىنچى قېتىم كېلىدىغان مەسىھ،

(5) ئوتۇپپىيە غايىۋى جەمئىيەت چۈشەنچىسىنى كۆرسىتىدۇ. جەمئىيەتتە ئېغىر مەسىلە كۆرۈلگەن ۋاقىتتا كىشىلەر تەرىپىدىن غايىۋى ۋە خىيالىي بىر شەكىلدە ئويدۇرۇلۇپ چىقىلغان جەمئىيەت شەكلىدىن ئىبارەت.

قىيامەت قايم بولۇشتىن ئىلگىرى مىڭ يىل داۋاملىشىدىغان يەر يۈزى جەننىتى قۇرۇپ چىقىدىكەن. خىرىستىيان دۇنياسى تىئودسە⁽⁶⁾ مەسىلىسى سەۋەبىدىن تەڭرىنىڭ ماھىيىتى ئۈستىدە ئىزدىنىشكە كىرىشىپ كېتىپ دىننى تېئولوگىيەگە يەنى نوقۇل ئىدىئولوگىيەگە ئايلاندۇرۇپ قويدۇ، نەتىجىدە دىننىڭ ئۆزى يەنى ماھىيىتىدىن ئايرىلىپ قېلىپ ناھايىتى قورقۇنچ بولغان ئېتىقاد سىستېمىسى (مەشرۇئىيەت)⁽⁷⁾ كىرىزىسگە دۇچ كېلىدۇ. تارىختا بۇنىڭغا ئوخشاش بوھران ياكى كىرىزىسلار ئەۋجىگە چىققان مەزگىللەردە مەسھنى تۆت كۆز بىلەن كۈتۈش خاھىشى كۈتۈرۈلۈپ كەتكەن بولسىمۇ، ھەقىقىي مەسھنىڭ كەلمەي قويۇشى خىرىستىيان دۇنياسىنىڭ كىلاسسىك مەسھ ئېتىقادىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈشكە سەۋەب بولغانىدى. بىراق ئېتىقاد تەبىئىتىدە بولغان ئىنساندا مەسھچىلىك ئېتىقادى تەلتۈكۈس يوقالماي، سېكۇلەر⁽⁸⁾ (دەھرىيلىك) تۈسكە ئايلاندى.

سېكۇلەر ياكى سېكۇلەرلىق تېئولوگىيەنىڭ شەكىل ئۆزگەرتىشىدىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس. ئىنسانلارنىڭ بىر-بىرلىرىگە زۇلۇم قىلىش تۇيغۇسى سەۋەب بولغان مەشرۇئىيەت (يوللۇق، ھەقىقەت ۋە قانۇنلۇق) كىرىزىسنىڭ يۇقىرى پەللىگە چىقىشى سەۋەبىدىن خىرىستىيان دۇنياسىنىڭ ئاخىر زاماندا مەسھ قۇرىدىغان يېپىڭى دۇنيا تەرتىپىنى ۋە يەر يۈزى جەننىتىنى ساقلاشقا تاقىتى قالمايدۇ. بۇنىڭغا بىنائەن، خىرىستىيانلار بىرلا مەسھنىڭ فۇنكسىيەسىنى فىرانسىيە ئىنقىلابىدىكىگە ئوخشاش كولىكتىپ مەسھ ئارقىلىق ۋۇجۇدقا چىقىرىپ، كۈتۈلۈۋاتقان بۇ يېڭى دۇنيانى بەرپا قىلىشقا ئۇرۇنىدۇ. مودېرنلىق بۇ لايىھەنىڭ سېكۇلەرلىشىشىنى (دەھرىيلىشىشىنى) ئىپادە قىلىدىغان تېرمىندۇر. مودېرنلىق مەسھنىڭ ئاخىر

(6) ئىلاھىي ئادالەت مەسىلىسىنى كۆرسىتىدۇ. دىن پەلسەپەسىدە يامانلىق بىلەن مۇتلەق ياخشى بولغان تەڭرى ئۇقۇمنىڭ قانداق قىلىپ بىرپەردە بولىدىغانلىقىنى ئىزاھلاش تىرىشچانچىلىقىغا بېرىلگەن نامدۇر. باشقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، يامانلىق ئالدىدا تەڭرىنىڭ ئادالىتى ۋە ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى ياقلاشنى كۆرسىتىدۇ. تىئودسە ئۇقۇمى گىرېكچە تەڭرى (theos) ۋە ئادالەت (dike) مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان ئىككى كەلىمىنىڭ بىرلەشمىسىدىن تەشكىل قىلىنغان بولۇپ، «تەڭرىنى ياقلاش»، «تەڭرىنى ھەقىقەت كۆرسىتىش» مەنىلىرىنى بىلدۈرىدۇ.

(7) يوللۇق، ھەقىقەت، قانۇنلۇق مەنىسىنى بىلدۈرىدۇ.

(8) سېكۇلەر كەلىمىسى ئىنگلىزچە ئارقىلىق لاتىنچىدىكى «saecularis» كەلىمىسىدىن كېلىدۇ. بۇ سۆز بىۋاسىتە ھالدا بۇ دۇنيالىق ۋە ۋاقىتلىق دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. سېكۇلەرلىشىش بولۇپمۇ زامانىۋى سانائەت جەمئىيەتلىرىدە دىننى ئېتىقادلا، ئىبادەتلەر ۋە ئورگانلارنىڭ ئىجتىمائىي قىممىتىنى يوقىتىپ قويۇش مۇساپىسىنى كۆرسىتىدۇ. يەنە دۇنيانىڭ سىرلىق ۋە مۇقەددەسلىكتىن ئايرىلىپ چىقىشى، ئورگانلىق ۋە قۇرۇلمىلىق پەرقلىنىش، ئاپتونوملىشىش، ئەقلىيلىشىش، شەخسلىشىش، خۇسۇسىيلىشىش، نىسپىيلىشىش، ئۇ دۇنياغا ئەمەس بۇ دۇنياغا تەۋە بولۇش، ئىشەنمەسلىك، چېركاۋ دىندارلىقىنىڭ يىمىرىلىشى، چېركاۋسىزلىشىش، دىننىڭ ئىجتىمائىي ۋە شەخسىي سەۋەبىدە ئاجزلىشىشى، شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ ئېتىقاد چۈشەنچىسىنىڭ ئۆزگىرىپ كېتىشىمۇ كۆرسىتىدۇ.

زاماندا «ئۇيەردە ۋە كېلەچەكتە» قۇرىدىغان يېڭى دۇنيانى ئالدىغا (ھازىرقى ۋاقىتقا) يۆتكەش، ماركىنىڭ ئىپادىسى بويىچە زاماننىڭ نورمال ئېقىش سۈرئىتىنى تېزلىتىش، دەرىھال «بۇيەردە ۋە ھازىر»⁽⁹⁾ بەرپا قىلىش لايىھەسىدۇر. بۇ يەردە دەل مودېرنلىق-سېكۇلارىزم مۇناسىۋىتى تولۇق ئايدىڭلىشىدۇ، يەنى مودېرن دۇنياغا بارىدىغان يولغا سېكۇلەر ئارقىلىق يەتكىلى بولىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز. سېكۇلارىزم ئاخىرقى نىشان بولغان يېڭى دۇنيا تەرتىپىگە ئېلىپ بارىدىغان يولنى، ئاخىر زاماندىكى يەر يۈزى جەننىتىنى كۈتۈپ تۇرۇشنىڭ ئورنىغا «بۇ يەردە ۋە ھازىر» بەرپا قىلىش لايىھەسىنى كۆرسىتىدۇ.

قىسقىسى، سېكۇلارىزم زامانى توغلىتىپ قويۇشنى ياكى بىر چەتكە قايرىپ قويۇشنى كۆرسىتىدىغان ئېسكاتولوگىيەلىك⁽¹⁰⁾ چۈشەنچىدىن ھالقىپ ئۆتۈش يولى بولغان بولسىمۇ، ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇنىڭمۇ «تەتۈر يول» ئىكەنلىكى ئاشكارىلاندى. زامانىۋى ئىنساننىڭ تىراگېدىيەسى ئوتتۇرا يولنى تاپالغىچە، پالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان يوللاردا تېڭىرقاپ يۈرۈشنى داۋاملاشتۇرىدۇ. زامانىۋى ئىنسان مەسھىچىلىك ئېتىقادىنى تەبىئىي تەرەققىيات يۆنىلىشى بويىچە ياشاشنىڭ ئورنىغا زامانى يا توغلىتىپ قويۇش ياكى سۈرئىتىنى نورمالدىن تېزلىتىشكە ئۇرۇندى. تېئولوگىيەلىك مەسھىچىلىك ئېتىقادىدىكى «ئۇ يەردە ۋە كېلەچەك» چۈشەنچىسى، زاماننىڭ سۈرئىتىنى نورمالدىن تېزلىتىش ھېسابلىنىدىغان سېكۇلار مەسھىچىلىكتىكى «بۇ يەردە ۋە ھازىر» چۈشەنچىسىگە ئۆزگىرىدۇ. بۇ ئىككى چۈشەنچە ئەمەلىيەتتە ئۇ دۇنيا ھاياتىغا قارىغاندا ئەھمىيەت بېرىلىپ كەتمەيدىغان ۋە قىممەتلىك ھېسابلىنمايدىغان بۇ دۇنيا ھاياتىغا ئەھمىيەت بېرىشتەك ئېغىر خاتالىقتىن كېلىپ چىققان. ھەر ئىككى خىل ئەھۋالدا «بۇ يەردە ۋە ھازىر» بولسا «ئۇ يەردە ۋە كېلەچەك» تىن، روھتىن ۋە مۇقەددەسلىكتىن ئايرىلىپ قالىدۇ، نەتىجىدە مودېرن دەۋردە سېكۇلارىلىق، ئىلاھىي ۋە مۇقەددەسلىككە قارشى ھالدا ئىنسانىي ۋە ماددىي نەرسىلەر بىلەن ئوخشاش ياكى تەڭ ھالەتكە كېلىدۇ. مودېرنلىشىش بۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئايرىلىش، بۆلۈنۈش ۋە ئۈزۈلۈش مۇساپىلىرىنى ئىپادە قىلىدۇ. ئاسمان ۋە زېمىن، ئۆتمۈش ۋە كېلەچەك، مەۋجۇتلۇق ۋە بىلىم، ئەقىل ۋە قەلب قاتارلىقلارنىڭ بىر-بىرلىرىدىن ئايرىلىشىنى،

(9) ئىنگلىزچە: now and here.

(10) ئۇ دۇنياغا ئالاقىدار بىلىم.

ئۈزۈلۈشىنى كۆرسىتىدۇ. روسسۇغا⁽¹¹⁾ ئوخشاش پىروپىتەتان⁽¹²⁾ رومانىكلەر ناھايىتى قايغۇ ئىچىدە ماھىيىتىنى تونۇپ يەتكەن مودېرنلىقنىڭ بۇ ماھىيەتلىك ئىللىتىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ھەرىكەت قىلىپ باققاندى.

ئىسلامغا ئوخشاش ئەسلىدىكى بارلىق ساماۋى دىنلار نومولوگىيەلىك⁽¹³⁾ پىرىنسىپقا تايىنىدۇ. نومولوگىيەلىك چۈشەنچە ئىنسانىيەت نومۇس⁽¹⁴⁾ - شەرىئەتكە ئاساسەن ئىمتىھان ئېلىنىدىغان تارىخىي سەيىر دۇنيانىڭ ئەڭ ئاخىرقى مىنۇتىغىچە ئىلاھىي قانۇننىڭ ئوبيېكتى بولغان ئىنسانلارنىڭ ئىش-ھەرىكەتلىرىگە مەسئۇل بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام «بىرىنچى قولىدا كۆچەت بولۇپ قىيامەت قايىم بولىدىغان بولۇپ قالغان تەقدىرىمۇ، قىيامەت قايىم بولغىچە ئۇ كۆچەتنى تىكلەيدىغان بولسا تىكىۋەتسۇن» دېگەن ھەدىسى بۇنىڭغا تىپىك مىسال بولالايدۇ.

بۇ يەردە ئىسلامنىڭ ئىككى ئىبراھىم دىنى دۇچ كەلگەن ئاقىۋەتكە ئۇچراشتىن قانداق ساقلىنىپ قالغانلىقى ۋە ئەسلىدىكى نومولوگىيەلىك (شەرىئەتچىلىك) تەبىئىتىنى قانداق قىلىپ قوغداپ قالغانلىقى توغرىلىق سوئال پەيدا بولۇشى مۇمكىن. دىننىڭ ئەسلىدىكى نومولوگىيەلىك تەبىئىتىنى ساقلاپ قېلىشى تىئودېسە (ئىلاھىي ئادالەت) مەسلىسىنى مۇۋاپىقىيەتلىك ھەل قىلالىشىغا باغلىقتۇر. ئىمامى غەززالى ۋە ئۇنىڭ ئىزى بويىچە ماڭغان ئىسلام ئالىملىرى غەربكە سېلىشتۇرغاندا ئىسلامدا تىئودېسە مەسلىسىنى ئىلمىي ئۇسۇل بويىچە ھەق قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان. تەۋرەنمەس تەۋھىد ئەقىدىسى، شەرىئەت، كۈچلۈك ئۈمىد ۋە ۋاسىتىلىك سىياسەت (سىياسەتتىن ۋاسىتە ۋە قورال سۈپىتىدە پايدىلىنىش) چۈشەنچىسى بىلەن ئىسلام دۇنياسىدا ھاكىمىيەت مۇناسىۋەتلىرىنىڭ غەربتىكىگە ئوخشاش چېركاۋ ۋە دۆلەتكە ئوخشاش ئورگانلىشىشىغا، رادىكال زامانىۋىلىشىشقا، سېكۇلارىزىمغا ۋە ئىدىئولوگىيەلىشىشكە رۇخسەت قىلىمىدى. ئىسلام دۇنياسىدا ئابباسىيلار خەلىپىلىكى دەۋرىدە تەخمىنەن 1000-يىلىدا ئىشقا ئاشقان تۇنجى ئالەمشۇمۇللىشىش ۋە

(11) Jean-Jacques Rousseau بولسا فىرانسىيەلىك پەيلاسوف، يازغۇچى بولۇپ، 1712-يىلىدىن 1778-يىلىغىچە ياشىغان. ئۇنىڭ سىياسىي ئىدىيەسى مەرىپەتچىلىك ۋە فىرانسىيە ئىنقىلابىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتكەن.

(12) خىرىتىيانلىقنىڭ بىر مەزھىپى.

(13) ھەق-ھوقۇق، قانۇن ۋە شەرىئەت بىلىملىرىگە مۇناسىۋەتلىك

(14) قانۇن.

زامانىۋىلىشىش (زامانغا ماس) دولقۇنى غەززالغا ئوخشاش ئالىملارنىڭ تۈرتكىسىدە سۈننىي-ئەشارى سىستېمىسىغا تايانغان «ئىسلامىي دۇنيا قارىشى» دېسەكمۇ بولىدىغان ھادىسىنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن ئاخىرلاشتى.

زامانىۋى مەسھەپنىڭ ئىسلام دۇنياسىغا كېلىشى

ئىسلام زامانىۋىلىشىش (زامانغا ماس) دولقۇنىغا قارشى ھالدا ئاساسىنى پۇختىلاشتۇردى. ئىسلام ئۈمىتى ئاخىر زامان پەيغەمبىرى تەبلىغ قىلغان ئەڭ ئاخىرقى ئىلاھىي دىننىڭ ئەگۈشكۈچىلىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن «رەھمەت قىلىنغان ئۈمىت»⁽¹⁵⁾ بولدى. رەھمەت قىلىنغان بۇ ئۈمىت ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىت بولغانلىقتىن بۇرۇنقى ئۈمىتلەرگە ئوخشاش كولىكتىپ ھالدا پۈتۈنلەي ھالاك بولمايتتى، بىراق قىيامەت قايم بولغۇچە قەرەللىك مەزگىللەردە «پىتنە-پاسات»قا ئوخشاش ئېغىر سىناقلارغا دۇچ كېلەتتى. مۇسۇلمانلار ئابباسىيلار خەلىپىلىكى دەۋرىدىكى ئالەمشۇمۇللىشىش دولقۇنى (زېمىندا كېڭىيىش) تۈرتكىسىدە مەيدانغا كەلگەن زامانىۋىلىشىش سىنىقىدىن مۇۋاپىقىيەتلىك ھالدا ئۆتۈلگەندى. كەينىدىنلا كەلگەن ئەھلى سەلەپ ئۇرۇشلىرىمۇ (1095-1270) سالاھىدىنىڭ ئەپسانىۋى ھىتتىن زەپىرى نەتىجىسىدە (1198) مۇسۇلمانلارنىڭ غەلبىسى بىلەن ئاخىرلاشتى.

كېيىنكى موڭغۇل ئىستېلالىرى مۇسۇلمانلارغا نىسبەتەن يەنە بىر ئېغىر سىناق بولدى. 1258-يىلى باغدادنىڭ قولىدىن كېتىشى ئىسلام دۇنياسىدا تارىخىي بۇرۇلۇش نۇقتىسى تەشكىل قىلدۇ. ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ پايتەختى باغدادنى چېڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى ھۇلاگۇ 1258-يىلى بېسىۋالغاندىن كېيىن، ئابباسىيلار خەلىپىسى مىسىردا ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان مەملۇك سۇلتانلىقىدىن (1250-1517) پاناھلىق تىلەپ سىمۋوللۇق ھالەتكە كېلىپ قالغان خەلىپىلىكنى داۋملاشتۇردى. بۇ تەرىقىدە ئالەمشۇمۇل ئۈمىت غايىسى يوق بولغاندىن كېيىن ئوسمانلى پادىشاھى ياۋۇزنىڭ دەۋرىدە ئىسلام ئىمپېرىيەسىگە ئايلانغان ئوسمانلى، خەلىپىلىكنىڭ ئورنىغا دەسسىگەن غازات⁽¹⁶⁾ ۋەزىپىسى تۈرتكىسىدە ئىسلام دۇنياسىغا باش بولدى.

(15) ئۈمىتتى مەرھۇمە.

(16) ئىسلام دىنىنى قوغداش ياكى تارقىتىش مەقسىتىدە غەيرى مۇسۇلمانلارغا قارشى ئېلىپ بېرىلغان مۇقەددەس ئۇرۇش.

شۇنداق قىلىپ، سەلچۇقىيلار بىلەن باشلىغان «توغرا ئېتىقادقا تايانغان بىرلىك» ئۇرۇنۇشلىرى، ئەھلى-سۈننەت ۋە جامائەت سەزگۈرلۈكى ئوسمانلىدا يۇقىرى پەللىگە چىقتى. غەرب مەدەنىيىتى يۈكسەلگەن 1500-يىلدىن كېيىن ئىسلام دۇنياسى ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ باشچىلىقىدا سىياسىي جەھەتتىن مۇھىم دەۋىرگە قەدەم قويدى.

دىنىي ۋە ئىمپېرىيە جەھەتتىكى ئۈستۈنلۈك روھىي بىلەن ئوسمانلى دۆلىتى 1400-يىلدىن باشلاپ غەربتە مەرىپەت ئويغىنىش، دىنى ئىسلاھاتچىلىق، بىلىم ۋە ئاقارتىش ھەرىكىتىگە ئوخشاش باسقۇچلاردىن ئۆتكەن زور ئۆزگىرىش ۋە ئېقىملارغا جايدا ۋە ۋاقتىدا ئىنكاس قايتۇرۇلدى. ئوسمانلىنىڭ غەرب مەدەنىيىتى بىلەن ئۇچرىشىشى مەرىپەت ئويغىنىش ھەرىكىتىنى تولۇق چۈشەنگەن فاتھە سۇلتان مۇھەممەد بىلەنلا چەكلىنىپ قالدى. بۇ سەۋەبتىن ھەربىي فەتھى پىرىنسىپى بويىچە ئىش تۇتۇشنى داۋملاشتۇرغان ئوسمانلى غەربتىكى يېڭىلىقلارغا ھەربىي تېخنىكا جەھەتتىنلا ماسلىشىپ، بۇ يېڭىلىقلارنىڭ كەينىدىكى زور ئۆزگىرىشلەرنى نەزەردىن ساقىت قىلىپ قويدى. غەربتىكى بۇ ئۆزگىرىشلەرگە مۇسۇلمانلارلا ئەمەس، ئوسمانلى ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدە رول ئوينىغان رۇملارمۇ پەرۋاسز مۇئامىلە قىلدى. فەنەر رۇملىرىمۇ خىرىستىيانلىق غەرب ۋە شەرق خىرىستىيانلىقىغا پارچىلىنىپ كەتكەندىن باشلاپ، غەربتە بىلىم ساھەسىدە مەيدانغا كەلگەن ئۆزگىرىشلەرگە سوغۇق مۇئامىلە قىلدى.

شۇنىسى ئېنىقكى، بۇ پەرۋاسزلىقنىڭ ئۆتمۈشتىكى ئوخشاش ئۇزۇن مۇددەت داۋملىشىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چۈنكى غەرب دۇنياسى مەرىپەت ئويغىنىش دەۋرى بىلەن ماھىيەتلىك ئۆزگىرىش مۇساپىسىغا قەدەم قويعاندى. ئىستانبۇل فەتھى قىلىنغاندا ۋىزانتىيەدىكىگە ئوخشاش «پەرىشتىلەرنىڭ جىنسىيىتى» دېگەن تەرىقىدىكى بىھۇدە بەس-مۇنازىرىلەردىن ئاللىبۇرۇن ھالقىپ ئۆتكەن غەرب، دۇنياسى بىلەن بىرلىكتە دۇنيا قارىشىنىمۇ تۈپتىن ئۆزگەرتىشكە باشلىغاندى. مەرىپەت ئويغىنىش دەۋرى بىلەن باشلىغان ئىدىيە ئىنقىلابىدىن كېيىنلا ئىلمىي، سىياسىي ۋە سانائەت ئىنقىلابلىرى بارلىققا كەلدى، غەربلىك مودېرن ئىنسان بولسا ئىلاھنىڭ ئورنىغا ئۆزىنى قويۇپ تەبىئەت بىلەن تارىخنى بويسۇندۇرۇش

مۇساپىسىنى تېزلەشتۈردى. ئاتالمىش بىلىم⁽¹⁷⁾ ساھەسىدىكى ئىنقىلاب تەبىئەتنى بويسۇندۇرۇش تىرىشچانلىقىنىڭ مەھسۇلاتى بولغان بولسا، فىرانسىيە ئىنقىلابى تارىخى بويسۇندۇرۇش تىرىشچانلىقىنىڭ مەھسۇلاتى ئىدى، خالاس. تارىخى بويسۇندۇرۇش ياكى تىزگىنلەش ئەمەلىيەتتە، زاماننىڭ نورمال مېڭىش سۈرئىتىنى تېزلەشتۈرۈپ مەسھنىڭ ئاخىر زاماندا «ئۇ يەردە ۋە كېلەچەكتە» بەرپا قىلماقچى بولغان يەريۈزى جەننىتىنى «بۇ يەردە ۋە ھازىر» بەرپا قىلىش لايىھەسىنى ئىپادىلەيدىغان سېكۇلارىزمنىڭ تەقەززاسى ئىدى. فىرانسىيە ئىنقىلابى بۇ سېكۇلارىزىملاشقان كوللېكتىپ مەسھچىلىكنىڭ مەھسۇلاتى ئىدى. «سۇلار بۇلغانماي تۇرۇپ بېسىقمايدۇ» دېگەن ئىبارىنىڭ روھى بويىچە، فىرانسىيە ئىنقىلابى كەلتۈرۈپ چىقارغان قالايمىقانچىلىقتىن كۈتۈلۈۋاتقان يەريۈزى جەننىتى چىقىشى ئۈمىد قىلىناتتى. بىراق، يەريۈزى جەننىتى چىقماي قالدى. ئۇنىڭ ئورنىغا كىلاسسىك مەنىدىكى بىر مەسھ ئوتتۇرىغا چىقتى: ناپالىئون بوناپارت.

كوللېكتىپ مەسھ كونا تۈزۈمنى پۈتۈنلەي ئاغدۇرۇپ تاشلىغان بولسا، يېڭى تۈزۈم ۋە تەرتىپ بەرپا قىلىشنى بىر مەسھكە قالدۇرۇپ قويدى. ناپالىئون ئۆزىنى «ئىنقىلابنىڭ مەسھى» سۈپىتىدە كۆرگىنىدەك، ھېگېل قاتارلىق نۇرغۇن فىرانسۇز، نېمىس ۋە ئىنگلىز مۇتەپەككۈرلىرىمۇ ئۇنى كۈتۈلۈۋاتقان مەسھ، نىجادچى ياكى قەھرىمان سۈپىتىدە كۆرۈشكەن. ئەينى دەۋردە بۇ توغرىدا چىققان ئەسەرلەرمۇ ناپالىئوننى ھەربىي قەھرىمان سۈپىتىدە كۆرۈشتىن بەكرەك، فىرانسىيە، ياۋروپا ۋە ھەتتا پۈتكۈل دۇنيانىڭ تەقدىرىنى ئۆزگەرتىش ئوتىدا يۈرگەن ئاقارتىش ھەرىكىتىنىڭ قەھرىمانى سۈپىتىدە ئوبرازىنى سۈرەتلەپ چىققان. ئەسلىدىكى مەقسىتىدىن چەتنەپ كەتكەن ئىنقىلابنى ناپالىئون ھەقىقىي مەقسىتىگە ئېرىشتۈردى، ئىنقىلابنى ئۆتكۈنچى بىر ھەۋەسنىڭ مەھسۇلاتى سۈپىتىدە كۆرگەن ناپالىئونغا نىسبەتەن ھەقىقىي ئىنقىلاب «تارىخى پەتھ قىلىش» ئىدى.

ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە مەسھچىلىك قايتىدىن ئىشقا ئاشقان بولسا، ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە⁽¹⁸⁾ دېيىلىدىغان سىياسىي غايە سېكۇلارىزىملاشقاندى. غەرب دۇنياسى

(17) بىلىم ئىلىمىدىن پەرقلىق بىر ئوقۇم. بىلىم شەيئىلەرنىڭ قانۇنىيىتى، خاراكتېرى ھەققىدە تەجرىبىدىن ۋە سىناقىدىن ئۆتكەن ئۇچۇر بولسا، ئىلىم بارلىق پەننى ۋە دىنىي ئۇچۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

(18) Cosmopolitanism بولسا سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتىن پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئەخلاقىي پىرىنسىپ بويىچە بىرلىككە كېلىشىنى تەشەببۇس قىلىدىغان غايە.

ئىسلام دۇنياسىنىڭ مودېرنلىشىش ھادىسىسى بىلەن ئىمتىھانى

ۋېستفالىيا كېلىشىمىدىن⁽¹⁹⁾ كېيىن بوھرانغا كىرىپ قالغان دىننى مەدەنىيەتكە ئۆزگەرتكەندىن كېيىن «ھەق-باتىل دىنلار» تەرىقىسىدىكى دىن ئاساس قىلىنغان ئەنئەنىۋى ئايرىمچىلىقنى «غەربلىك-شەرقلىق مەدەنىيەتلەر» تەرىقىسىدىكى مەدەنىيەت ئاساس قىلىنغان ئايرىمچىلىققا ئۆزگەرتتى، نەتىجىدە ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايىسى بولغان ئەنئەنىۋى غەربچە خىرىستىيانلاشتۇرۇش غايىسىنىڭ ئورنىغا مەدەنىيلەشتۈرۈش (civilizing) غايىسى دەسسىدى. فرانسىيە ئىنقىلابىدىن كېيىن ناپالىئون تەرىپىدىن قوزغالغان ئىسسىق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى بولغان مەدەنىيلەشتۈرۈش ھەرىكىتىنىڭ تۇنجى نىشانى، شەرقنىڭ دۇنياغا تۇتۇشىدىغان دەرۋازىسى ھېسابلىنىدىغان مىسىر ئارقىلىق ئوسمانلى دۆلىتى باشچىلىقىدىكى ئىسلام دۇنياسى بولدى. ئەھلىسەلب ئۇرۇشلىرى يۈز بېرىپ دەل 700 يىل ئۆتكەندىن كېيىن 1798-يىلغا كەلگەندە، ناپالىئوننىڭ قومانداڭلىقىدىكى فرانسىيە ئارمىيەسى، يەرلىك خەلقنىڭ قارشىلىقىغا بەكمۇ ئۇچراپ كەتمەي ئاسانلا ئوسمانلى دۆلىتىنىڭ ۋىلايىتى بولغان مىسىرنى ئىشغال قىلدى. ئىشغالىيەت ئەسلىدە پەلەستىننىڭ بولاتتى، بىراق 1801-يىلى فرانسىيە ئارمىيەسى مىسىردىن چېكىنىپ چىقىشقا مەجبۇر بولدى. بۇنداق بولۇشىغا نە مىسىر خەلقى سەۋەب بولمىدى، نە ئوسمانلى دۆلىتى سەۋەب بولمىدى، بۇنىڭغا فرانسىيەنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى رەقىبى ئەنگىلىيە سەۋەب بولغانىدى.

ناپالىئوننىڭ 1798-يىلدىكى مىسىر يۈرۈشى ياۋروپا بىلەن پۈتكۈل دۇنيانىڭ تەقدىرىنى ئۆزگەرتىشكە مۇناسىۋەتلىك چوڭ پىلاننىڭ دەسلەپكى قەدىمىنى، غەرب بىلەن شەرق ئوتتۇرىسىدا تەسىرلىرى ھېلىھەم داۋاملىشىۋاتقان كۈچلۈك توقۇنۇش ۋە رىقابەتنىڭ مۇقەددىسىمىنى تەشكىل قىلدى. ناھايىتى قىسقا داۋاملاشقان بىراق تەسىرى تولمۇ كۈچلۈك بولغان بۇ ئىشغالىيەتنىڭ تارىخى ئەھمىيىتى تولمۇ چوڭقۇردۇر. نوپۇزلۇق شەرقشۇناس ئېدۋارد سەيىد قەيت قىلغاندەك، ناپالىئوننىڭ مىسىرنى ئىشغالىيەت قىلىشى نەتىجىسىدە كۈنىمىزدە ھېلىھەم مەدەنىيەت ۋە

(19) ھازىرقى زامان خەلقئارا مۇناسىۋەتلەرنىڭ ئاساسىي 1648-يىلى ئىمزالانغان ۋېستفالىيا تىنچلىق كېلىشىمى بىلەن سېلىندى. ۋېستفالىيا تىنچلىق كېلىشىمى «مىللىي دۆلەت ياكى زامانىۋى دۆلەتلەرنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى» پىرىنسىپىنى ئاساسلىق ھەق ۋە ھوقۇق سۈپىتىدە ئېتىراپ قىلدى. بۇ مەزگىلدىن باشلاپ، خەلقئارا مۇناسىۋەتلەردە دۆلەتلەر ئاساسلىق ئۆيۈنچى، كۈچ ياكى ئاكتىيور رولىنى ئۆتەشكە باشلىدى. كۈنىمىزدە بۇ پىرىنسىپ ھەر دۆلەتنىڭ ئۆز تېررىتورىيەسىدە ئىگىلىك ھوقۇقىغا ئىگە بولۇشى ۋە خەلقئارا جەمئىيەتنىڭ بۇ دۆلەت بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرىنى بۇ پىرىنسىپنى چىقىش قىلغان ھالدا ئورنىتىشنى كۆرسىتىدۇ. (ت).

سىياسەت چۈشەنچىلىرىمىز ۋە نۇقتىئىيەنەزەرلىرىمىزگە ھۆكۈمران قىلىۋاتقان شەرق بىلەن غەرب ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش ۋە كۈرەش مۇساپىسىنى ھەرىكەتلەندۈردى. قىسقىغىنە داۋاملاشقان بولسىمۇ ئەينى ۋاقىتتىكى سىياسىي كۈچ مۇۋازىنەتلىرىنى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋەتكەن ناپالىئون ئىشغالىيەتچى نەتىجىسىدە ھاسىل بولغان ھاكىمىيەت بوشلۇقى، مىسىردا مەھمەت ئەلى پاشانىڭ باش كۆتۈرۈشىگە شارائىت يارىتىپ بەردى. مىسىردا ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندىن كېيىن بارغانچە كۈچىيىپ ئوسمانلى دۆلىتىگە تەھدىت سالالايدىغان ئەھۋالغا كەلگەن مەھمەت ئەلى پاشا سەۋەب بولغان ئېغىر بوھران بولسا 1939-يىلدا تەنزیمات⁽²⁰⁾ پەرمانىنىڭ جاكارلىنىشى بىلەن نەتىجىلەندى. بۇ ئەمەلىيەتتە ئوسمانلى دۆلىتىگە نىسبەتەن، ئىسلام دۇنياسىنىڭ غەرب مەدەنىيىتى بىلەن يۈزلىشىش قارارىنىڭ جاكارلىنىشى ئىدى.

ئىسسىق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىدىن سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىغا

19-ئەسىردە غەربنىڭ ئىسلام دۇنياسىغا كېلىشىنىڭ بىرىنچى باسقۇچىنى تەشكىل قىلىدىغان ناپالىئوننىڭ 1798-يىلدىكى مىسىر يۈرۈشى بىلەن باشلىغان ئىسسىق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى، ئىسلام دۇنياسىنى سىياسىي-قۇرۇلمىلىق جەھەتتىن مودېرنلىشىش ھەرىكىتىگە يۈزلەندۈردى. بۇ ئەسىردە غەربنىڭ كېلىشىنىڭ ئىككىنچى باسقۇچىنىڭ تەشكىل قىلىدىغان تۈرك-ئىسلامغا زىت بولغان ئىنگىلىز كۈلتۈر⁽²¹⁾ ئۇرۇشى، سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى بولسا مۇسۇلمان زىيالىيلىرىنى ئىسلامنى قايتىدىن ئىزاھلاش ۋە چۈشەندۈرۈش ئىزدىنىشلىرى سەۋەب بولغان پىكىرى ۋە ئىدىيىۋى مودېرنلىشىشقا ئېلىپ باردى.

مەرىپەت قايتىدىن ئويغىنىش ھادىسىسى بىلەن باشلىغان ياۋروپانىڭ دىن ۋە كىملىك ئالمىشىش مۇساپىسى 19-ئەسىردە يۇقىرى پەللىگە چىقتى. ياۋروپا ئوخشاش بىر ۋاقىتتا بىر تەرەپتىن ئۆز ئىچىدە، يەنە بىر تەرەپتىن ئىسلام بىلەن تارىخىي ھېسابلىشىشتا ھەل قىلغۇچ پەيتكە يېقىنلىشىۋاتقانىدى. بۇ سەۋەبتىن

(20) ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىدە 1839-يىلى تەنزیمان پەرمانى ئېلان قىلىندۇ. تەنزیمات بۇ پەرماننىڭ ئېلان قىلىنىشى بىلەن باشلىغان زامانىۋىلىشىش ۋە يېڭىلىشىش دەۋرىنىڭ نامدۇر. لۇغەت مەنىسى «ئىسلاھات ۋە رەھبەرلىكنى تەرتىپكە سېلىش» دېگەنلىكتۇر.

(21) بۇ ئۇقۇم ھەققىدە 150 دىن ئارتۇق تەدبىر مەۋجۇت، بىراق كۆپىنچە ھاللاردا چۈشەنچە، پىكىر ۋە مەنىۋى تەرەپنى كۆرسىتىدۇ. كۈلتۈر ئىنساننىڭ مەنىۋى دۇنياسىغا خىتاب قىلىپ، ئىنساننىڭ مەنىۋى تەرەققىياتىنى كۆرسەتسە، مەدەنىيەت (غەرىپچە مەندە) جەمئىيەتكە خىتاب قىلىپ، ماددىي تەرەققىياتنى يەنى جەمئىيەت تەرەققىياتىنى كۆرسىتىدۇ.

19-ئەسىردىكى كۆلتۈر توقۇنۇشنى ئاددىي قىلىپ ئېيتساق، «خرىستىيانلىق-ئىسلام توقۇنۇشى» تەرىقىسىدە تەرىپلەش يۈزەكى ۋە خاتالىق بولاتتى. ئىسلامغا نىسبەتەن تۇتۇلغان بۇ پوزىتسىيەنى پەقەت خرىستىيانلىق-ئىچى، مۇنداقچە قىلىپ ئېيتساق، يەھۇدىي-خرىستىيانلىق كىملىكىگە تايانغان ياۋروپا-ئىچى كەسكىن ھېسابلىشىش، توقۇنۇش ۋە ساپلىشىش نۇقتىسىدىن چۈشىنىش مۇمكىن. ئىسلام دۇنياسىدا «ئىسلام مودېرنلىقى» دەپ ئاتالغان دىننى قايتىدىن ئىزاھلاش ۋە چۈشىنىش ھەرىكىتىگە ئەمەلىيەتتە، ياۋروپادىكى دىنى ئۆزگىرىش سەۋەب بولغانىدى. بۇ نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتساق، ئىسلامنى ئۆزگىرىشكە ۋە يېڭىلىنىشقا مەجبۇرلايدىغان «قايسى خرىستىيانلىق ياكى قايسى ياۋروپا» مەسىلىسى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.

19-ئەسىردە ياۋروپانىڭ قەلبى ھېسابلىنىدىغان پروتېستانت ئەنگىلىيەدە مەيدانغا كەلگەن سانائەت ئىنقىلابى بىلەن مودېرنلىشىش مۇساپىسى يۇقىرى پەللىگە يەتتى. نەتىجىدە مودېرنلىشىش تۈرتكىسىدە يۇقىرى پەللىگە يەتكەن مەشرۇئىيەت كىرىزىسى، ياۋروپا-ئىچى ۋە سىرتىدىكىلەرنى باشقىلاشتۇرۇش ياكى ياتلاش ئارقىلىق يەككە ۋە دۇنياۋى كىملىكلەرنى قايتىدىن ئىزاھلاپ سېكۇلارلىشىشنى تولۇق مەنىدە ئىشقا ئاشۇرۇش زۆرۈرىيىتى پەيدا قىلدى.

دۇنياۋى دىنلار پۈتكۈل ئىنسانلارنى ئۆزلىرىگە تەۋە قىلىش مەقسىتىدە تاشقى=ئالەمشۇمۇل، كاپىر-مۇئمىن ئايرىمىدىن ئىلگىرى ئىچكى=يەككە، توغرا=ئورتودوكس-ئازغۇن=ھېتېرودوكس ئايرىمى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئىچكى كىملىكنى ئىزاھلاشتا نەتىجە ھاسىل بولغاندىن كېيىن نۆۋەت تاشقى كىملىكنى ئىزاھلاشقا كېلىدۇ. 1453-يىلى فاتىھ سۇلتان مۇھەممەد ئىستانبۇلنى پەتھ قىلىپ، ئورتودوكس خرىستىيانلار مۇسۇلمان تۈركلەر بىلەن پۈتۈنلەشكەندىن كېيىن كاتولىك غەرب ئۆزگىلەرنى يوقىتىپ قويدى. شۇنىڭدىن كېيىن مارتىن لۇتېر ئوتتۇرىغا قويغان پروتېستانتلىق مەزھىپىنى ئۆزگە سۈپىتىدە قوبۇل قىلدى. غەربتە مودېرنلىشىش مۇساپىسىدە كۆپلىكتىن كىملىكلەر ۋە مەنبەلەر مۇ بۇ دىنىي-مەزھەپ ئايرىمىنىڭ روھىغا ئاساسەن سېكۇلارلەشتى. ئەسلىدە كاتولىكلىك بىلەن پروتېستانتلىق ئوتتۇرىسىدا تىرە شەكىللەندۈرگەن جىزۋىتىلىك مۇرتى دېسكارىتېس، مونتايگىن، ھوببېس، ئېراسمۇس، لېپىنز، ۋولتايىر، مونتسكىيو ۋە كوندوركېنتقا ئوخشاش پەيلاسوفلارنىڭ ئەسىرى بولغان ياۋروپا ئاقارتىش ھەرىكىتى تۈرتكىسىدە

خرىستىيانلىق مەدەنىيەتكە (مەدەنىيلىشىش = civilisation) ئايلاندۇرۇلدى.

فرانسىيە قاتارلىق كاتولىك ياۋروپادا دىننىڭ ئورنىغا يېڭى ۋە ئالەمشۇمۇل كىملىكنىڭ مەنبەسى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەدەنىيەت ئۇقۇمى دەسسەگەن بولسا، گېرمانىيە بىلەن ئەنگىلىيەگە ئوخشاش پروتېستانت دۆلەتلەردە كاتولىك ياۋروپادا تەرغىپ قىلىنغان مەدەنىيەتنىڭ ئورنىغا يەككە ۋە ئالەمشۇمۇل كىملىكلەرنى بىرلەشتۈرىدىغان كۈلتۈر ئۇقۇمى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. كۈلتۈر ئۇقۇمى بولۇپمۇ نېمىس دۇنيا قارىشىنىڭ ئاساسلىق ئۇقۇمى ھالىتىگە كەلدى. ئەنئەنىۋى خرىستىيانلىق- ئىچكى مەزھەب كىملىكلىرىنىڭ مەنبەسى بولغان كاتولىكلىك بىلەن پروتېستانتلىق ئوتتۇرىسىدىكى ئېتىقاد كۈرۈشى، بۇ تەرىقىدە سېكۇلارىلىشىپ مەدەنىيەت ۋە كۈلتۈر بىلەن كەينىدىكى پەلسەپەلەر بولغان فرانسىيە مەركەزلىك ئەقلىيەتچىلىك بىلەن نېمىس مەركەزلىك رومانىزم ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشقا ئايلاندى.

بىراق سېكۇلارىلىشىش مۇساپىسىدە بىر-بىرىگە زىت بۇ ئۇقۇملاردىن باشقا سىجىل ئىلگىرىلەشكە ئوخشاش ئىستىراتېگىيەلىك ئۇقۇملارمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلدى. جىزۇتلىكنىڭ كاتولىكلىك-پروتېستانتلىق ئوتتۇرىسىدىكى سىزىقنى شەكىللەندۈرگىنىدەك، ئىلگىرىلەشمۇ مەدەنىيەت بىلەن كۈلتۈر ئوتتۇرىسىدىكى سىزىقنى شەكىللەندۈردى. دېسكارتېستىن ۋولتايىرىغىچە، گۈيزوتتىن رېنانغىچە بولغان كاتولىك دۇنيادىكى جىزۇت-پروتېستانت پەيلاسوپلار تەرىپىدىن دىن ئۇقۇمى مەدەنىيەت ئۇقۇمىغا ئايلاندۇرۇلۇپ، 19-ئەسىرگە كەلگەندە مەدەنىيەت ئۇقۇمى كاتولىكلىققا ئوخشاش ئالەمشۇمۇل ئوبرازغا⁽²²⁾ ئىگە بولدى. بۇ سەۋەبتىن گېرمانىيە بىلەن ئەنگىلىيەگە ئوخشاش پروتېستانت دۆلەتلىرىنىڭ زىيالىيلىرى شەكىل ئۆزگەرتكەن كاتولىك ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە سىستېمىسىنى بىلدۈرىدىغان مەدەنىيەت ئۇقۇمىغا زىت ھالدا بىۋاسىتە كۈلتۈرنى دەسسىتىشنىڭ ئورنىغا ئۇنى تەرەققىيات يەنى سىجىل ئىلگىرىلەش ئۇقۇمى بىلەن بىرلەشتۈرۈشنى ماقۇل تېپىشتى. مەدەنىيلىشىش⁽²³⁾ قا ئوخشاش ھەم مۇساپىنى ھەمدە نىشاننى بىلدۈرگەنگە ئوخشاش ئافارتىش ھەرىكىتىنىڭ دۇنيا قارىشىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئىپادىلەيدىغان تەرەققىيات يەنى سىجىل ئىلگىرىلەش ئۇقۇمى، 18-ئەسىردە

(22) خرىستىيان ئېتىقادىدىكى ئۈچتىن تەشكىل تاپقان بىرلىك ئېتىقادى مەدەنىيەت ئۇقۇمىغا سىڭدۈرۈۋېتىلدى، مەسىلەن، ياۋروپا بايراقلىرىنىڭ ئۈچ خىل رەڭدە بولۇشى، قاتناش چىراقلىرىنىڭ ئۈچ خىل رەڭدە بولۇشى ۋە بۇنىڭغا ئوخشاش ئۈچ رەڭ ياكى ئۈچلۈكتىن تەشكىل بىرلىك نەرسىلەر مودېرن نەرسىلەر تۇرمۇشتا كۆپ ئۇچرايدۇ. بۇ تاساددىبى نەرسىلەر ئەمەس. (ت).

(23) Civilisation

كاتولىكلاردىن كېلىپ چىققان مەدەنىيەت، 19-ئەسىردە پروتېستانتلاردىن كېلىپ چىققان كۈلتۈر ئۇقۇمىنىڭ ئورنىغا دەسسىيەلەيدىغان تەرىقىدە ئىستىراتېگىيەلىك فونكسىيەگە ئىگە بولدى.

نەتىجىدە، يەھۇدىيلىك، جىزۇتلىق ۋە پروتېستانتلىق خىرىستىيان ياۋروپانىڭ سولچىل گۇرۇھلىرىنى، كاتولىك بولسا ياۋروپانىڭ ئوڭچىل گۇرۇھلىرىغا ۋەكىللىك قىلدى. 19-ئەسىردە سېكۇلارلاشقان ياۋروپادا ئەھۋال دەل ئەكسىچە بولدى. پروتېستانت-جىزۇت-يەھۇدىي سېپى كاتولىكلارغا نىسبەتەن ئۈستۈنلىككە ئېرىشتى. بۇ پروتېستانت سېپى كاتولىكلىكنى چەتكە قېقىپ ياكى ئۆزگىلەشتۈرۈپ مودېرنلەشكەن ياۋروپانىڭ ئۆزىگە، ھاكىم ياۋروپا كىملىكىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان سەۋىيەگە يەتتى. بۇنى ئاقارتىش ھەرىكىتى دۇنيا قارىشىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى بىلدۈرىدىغان تەرەققىياتقا توسالغۇ بولىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ تۇرۇپ ئىشقا ئاشۇردى، يەنى «كاتولىكلىك تەرەققىياتقا توسالغۇدۇر». پروتېستانتلىقنى تەرەققىيات بىلەن ئوخشاش مەنىگە ئېلىپ كەلگەن پروتېستانت زىيالىيلىرى ياۋروپا ئىچىدە كاتولىكلارغا، ياۋروپا سىرتىدا مۇسۇلمانلارغا قارشى ئاچقان كۈلتۈر ئۇرۇشى، ئەمەلىيەتتە «تەرەققىياتقا مۇخالپ» قارىشىغا تايىناتتى. تەرەققىياتقا مۇخالپلىقنى يەنى قارشىلىقنى بىلدۈرىدىغان قالاڭلىق (obsdurantism) ئۇقۇمىمۇ بۇ جەرياندا بازار تاپتى.

ئاخىر زاماندا بەرپا بولىدىغان يەريۈزى جەننىتىنى بىلدۈرىدىغان مودېرن دۇنياغا ئېلىپ بارىدىغان سېكۇلارلىشىش مۇساپىسى يۇقىرى پەللىگە يەتكەن 19-ئەسىردە ئىككى مەزھەپ تېئولوگىيەلىك جەھەتتىن ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىشتىن بەكرەك، راڭگېگە ئوخشاش نېمىسلار ئوتتۇرىغا قويغان تارىخىي نۇقتىئىيەنەزەردىن مەدەنىيەت غەلبىسىنى ئۆزىگە تەۋە قىلىۋېلىش ئۈچۈن تىنىمسىز رىقابەتكە كىردى. 1840، 1870 ۋە 1880-يىللار بولسا نۇرغۇن روھانىي زاتلار ۋە زىيالىيلار ئوتتۇرىسىدىكى كۈچلۈك ئىدىئولوگىيەلىك ئۇرۇشقا سەھنە بولغان مەزگىللەر ئىدى. François Guizot (1787-1874) Napoleon Roussel (1805-1878), Emile de Laveleye (1822-1892)غا ئوخشاش لىبېرال يەنى ئەركىنلىك تەشەببۇسچىسى فىرانسىيە يازغۇچىلىرى تارىخىي كۆزىتىشلەر نەتىجىسىدە كاتولىك چېركاۋىنىڭ ئەركىنلىك ۋە تەرەققىياتقا توسالغۇ ۋە مۇخالپ ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى.

ئۇلارنىڭ كۆزىتىشىچە، پروتېستان بولغان ئىنگلىز، گوللاندىيەلىك ۋە نېمىسار ئەخلاقلىق، تەرتىپلىك، تەرەققىياتپەرۋەر ۋە پاراۋان خەلق بولغان بولسا، ئىراندىيەلىكلەر، ئىتالىيەلىكلەر ۋە ئىسپانىيەلىكلەر بۇنداق ئەمەس ئىدى. ترولتسچ (Troeltsch) «پروتېستانلىق بىلەن تەرەققىيات» مۇناسىۋىتىنى سىستېمىلىق ھالەتكە كەلتۈردى. ماكس ۋېبېر (Max weber) نىڭ «پروتېستانلىق بىلەن كاپىتالىزىمنىڭ تەرەققىياتى» ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت توغرىلىق ئوتتۇرىغا قويغان مەشھۇر قاراشلىرىمۇ بۇ بەس-مۇنازىرىلەرگە قاتناشقۇچىلار ئارىسىدا بولۇپمۇ لاۋېلېيە (Laveleye) دىن ئىلھام ئالاتتى. بۇلار ئالدىدا مۇداپىئەگە ئۆتكەن كاتولىك يازغۇچىلار پروتېستان دۆلەتلەرنىڭ ئىلكىدىكى مىللىي بايلىقلارنىڭ ئۇلارنىڭ مىللىي مەنئىۋى بايلىقلىرى بىلەن ئوخشاش ئەمەسلىكىنى ئىلگىرى سۈرۈپ ئۇلارغا جان-جەھلى بىلەن قارشى چىقتى.

دىن تەرىقىسىدىكى تۈرك ئىسلامغا قارشى مەدەنىيەت تەرىقىسىدىكى ئەرەب

ئىسلامىي

پروتېستان نېمىسار بىلەن ئەنگلىيە زىيالىيلىرى 19-ئەسىردە ياۋروپادىكى سېكۇلارلىشىشنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان كۈلتۈر ئۇرۇشىدا دۆلىتىدىكى كاتولىكلەرنى «مەدەنىيەت-تەرەققىيات دۈشمىنى» بىلەن ئەيىبلەش ئارقىلىق مەغلۇپ قىلغانىدى. پروتېستان زىيالىيلار خىرىستىيانلىق-ئىچكى كۈلتۈر ئۇرۇشىدا غەلبە قىلغاندىن كېيىن خىرىستىيانلىق-تاشقى كۈلتۈر ئۇرۇشىغا كىرەتتى. دىن-ئىچكى ئۆزگىلەشتۈرۈشتىن كېيىن نۆۋەت دىن-تاشقى ئۆزگىلەشتۈرۈشكە كەلگەن بولۇپ، تەرەققىيات دۈشمىنى ئېلان قىلىنغان كاتولىكلىقنىڭ ئورنىغا ئىسلام دەستىلىدى: كاتولىكلىك/ئىسلام تەرەققىيات دۈشمىنىدۇر»⁽²⁴⁾ بۇ كۈرەشتە كاتولىكلىك Civilization = مەدەنىيلىشىشنىڭ بايراقدارى بولغان پروتېستانلىققا قارشى دىن سۈپىتىدە خىرىستىيانلىققا ۋەكىللىك قىلاتتى. بۇ ئەھۋالدا غەربنىڭ كاتولىك خىرىستىيانلىققا ئوخشاش تەرەققىياتقا توسالغۇ سۈپىتىدە كۆرىدىغان ئىسلام دېگەندە كۆزدە تۇتۇلغىنى تۈركلەر بىلەن بىر پۈتۈنلىشىپ كەتكەن «ئىسلام دىنى» دۇر.

دىن سۈپىتىدە بىلىنىدىغان «تۈرك ئىسلامى» ئەنگلىيە باشلامچىلىق قىلغان

(24) catholicism/islam is oppsed to progress.

سېكۇلار ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايىسىغا توسالغۇ پەيدا قىلاتتى. ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە سىستېمىسى يېگانە تەڭرىدىن چىققان يېگانە ھەقىقەتكە تايانغان يېگانە شەھەر=دۇنيا لايىھەسىنى ئىپادىلەيتتى. بۇ غايىنىڭ دىن مەنىۋى، ئىمپېرىيە ماددىي ئاساسىنى، مەدەنىيەت بولسا ۋاستىنى تەشكىل قىلىدۇ. 19-ئەسىردە مەيدانغا كەلگەن سانائەت ئىنقىلابى نەتىجىسىدە غەربنىڭ يېڭى ئىمپېرىيەسى ئەنگىلىيە بولدى. بىراق دىن بىلەن مەدەنىيەت ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئۆزگەردى. دىن مەدەنىيەتكە ئۆزگەرتىلگەن غەربتە، تويېنېي (toynbee) تەنقىد قىلغاندەك، ئىش ئەكسىچە بولغان بولۇپ مەدەنىيەت مەقسەتكە، دىن ۋاستىگە ئايلىنىپ قالدى. رىم بىلەن ئوسمانلى ئىمپېرىيەلىرى ئۆزلىرىنى بىر پۈتۈنلەشتۈرگەن دىنلار بولغان خىرىستىيانلىق ۋە ئىسلامغا تايانغان ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە داۋاسىنى قوبۇل قىلغانىدى. ئەنگىلىيە ئىمپېرىيەسى ئۆزىنى مەدەنىيەت بىلەن بىر پۈتۈنلەشتۈرۈش ئارقىلىق ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە سىستېمىسى بەرپا قىلىشقا تۇتۇشتى. بۇ ئەھۋال مودېرن دۇنيادا دىنغا تايانغان ئالەمشۇمۇل سىياسىي غايە داۋاسى بولغان يېگانە ئىمپېرىيە ئوسمانلىنى ئۆزگىلەشتۈرۈشنى تەقەززا قىلاتتى.

ئىلگىرى غەربنىڭ نەزىرىدە ئىسلام يېڭىلىمەس تۈركلەر بىلەن ئوخشاش ئورۇندا ئىدى. كاتولىكلىككە قارىتىلغان دۈشمەنلىكتىن مەقسەت قالاڭلىق، تۈركلۈك بىلەن ئوخشاش دەپ قارىلىدىغان ئىسلامغا قارىتىلغان دۈشمەنلىكتىن مەقسەت قەدىمگە سېلىشتۇرغاندا تېخىمۇ سەلبىي مەنىنى بىلدۈرىدىغان ياۋايىلىق ئىدى. ئاتالمىش لىبېرال ئىنگىلىز زىيالىيلەرنىڭ قارىشىچە تۈركلەر ياۋايى، تۈركلۈك بولسا ئىسلام بىلەن ئوخشاش سەۋىيەگە قويۇلغان تەقدىردە تەبىئىي ھالدا «ئىسلام تەرەققىياتقا توسالغۇدۇر» دېگەن يەكۈن چىقاتتى. ئەنگىلىيە باش مىنىستىرى ۋىليام گىلادستوننىڭ قارىشىچە، مەسىلە مۇھەممەدىزەم بولۇپ، بۇ ئىسلام بولماستىن مەلۇم بىر ئىرقنىڭ ئالاھىدىلىكى بىلەن بىرلىشىپ كەتكەن ئىسلام مەسىلىسى ئىدى.

19-ئەسىردە سېكۇلارلاشقان غەرب تەرىپىدىن مەھكۇم قىلىنغان كۆپ خوتۇنلۇق، زىناخورىنى چالما-كېسەك قىلىش، ئوغرىنىڭ قولىنى كېسىشكە ئوخشاش بۇيرۇق ۋە چەكلىمىلەردىن تەشكىل تاپقان، قۇللۇققا يول قويدىغان، ئاياللارنىڭ ھەق-ھوقۇقلىرىنى ئېتىراپ قىلمايدىغان شەرىئەت(قانۇن)غا تايانغان بىر «دىن سۈپىتىدە تۈرك ئىسلامى» ئىدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، فىرانسىيە شەرقشۇناسلىقى تەرىپىدىن تەسۋىرلەنگەن، بىلىم، پەلسەپە ۋە سەنئەت ساھەلىرىدىكى ئۇتۇقلىرى بىلەن ئوتتۇرا

دېڭىز مەدەنىيىتىنىڭ شەكىللىنىشىدە تارىخىي ۋاستىچىلىك رول ئوينىغان «مەدەنىيەت سۈپىتىدە ئەرەب ئىسلامى» ئىدى. بۇ ئىدىيە بويىچە بولغاندا، تۈركلەرنىڭ ئەسىرى فىقھ بىلەن ئوخشاش ۋە تەڭ ئورۇنغا قويۇلغان ئىسلام دىنى تەرەققىياتقا توسالغۇ بولسا، بۇنىڭغا زىت ھالدا ئەرەبلەرنىڭ ئەسىرى بىلىم، پەلسەپە ۋە سەنئەت ساھەلىرى بىلەن تەرىپلەنگەن ئىسلام مەدەنىيىتى تەرەققىياتقا تولمۇ مۇۋاپىق كېلەتتى. ئىنگلىز زىيالىرىنىڭ قارىشىچە، سىياسىي ھاكىمىيەتنى قولغا كىرگۈزگەن تۈركلەر ئەرەب مەدەنىيىتىنىڭ مەركەزلىرىنى ۋەيران قىلىپ، ھاكىمىيەتنى ئاستىدىكى ئەرەبلەرنىڭ تەرەققىياتىغا توسالغۇ بولغان. ياۋايىلىق ۋە قالاقلقتا چىڭ تۇرغان تۈركلەرنىڭ ياۋروپادا قېلىشىغا كۆز يۇمۇش خىرىستىيان ياۋروپا مەدەنىيىتىگە ھاقارەت بولۇپ، تۈركلەر ياۋروپادىن چوقۇق قوغلاپ چىقىرىلىشى شەرت ئىكەن.

1875-يىلى بوسنىيە بولۇپمۇ فرانسىيە ۋە گېرمانىيە كونسۇللىرىنىڭ سەلانىكتە مەيدانغا كەلگەن توقۇنۇشلاردا خاتا ھالدا مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈشى بىلەن نەتىجىلەنگەن 1876 ئىيۇندىكى بۇلغار ئىسيانلىرى، ياۋروپالىقلارنىڭ يوشۇرۇن ئېڭىدا ياتقان «ياۋايى تۈركلەر» ئوبرازىنىڭ قايتىدىن پەيدا بولۇشىغا سەۋەپ بولدى. ئوسمانلى ئىمپېرىيەسىنىڭ زېمىن پۈتۈنلىكىنى قوغداش سىياسەتلىرىنى يولغا قويۇپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىنى ياقلايدىغان ئەنگلىيە باش ۋەزىرى بېنجامىن دىسرائېل ئاتالماش بۇلغار قەتلىئامى توغرىلۇق تارقالغان خەۋەرلەرنىڭ گۇمانلىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. بىراق سەلەپ باش مىنىستىرى ۋىليام ئى. گىلادستونى ۋە ئۇ رەئىسى بولغان ئەركىن دېموكراتلار پارتىيەسى قوللىغۇچىلىرى بۇ ۋەقەنى سىياسەتتىن يۇلۇپ چىقىرىپ، دىنى ۋە ئىدىئولوگىيەلىك زېمىنغا يۆتكەپ، تۈركلەر بىلەن ئىسلامغا رەھىمسىزلەرچە ھۇجۇم قىلدى. ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتى ئوقۇتقۇچىسى مەشھۇر تارىخچى ئېدۋارد ئا. فرېمەن (Edward a. Freeman 1823-1892) تەرىپىدىن 1877-يىلدا ئېلان قىلىنغان ئەسىرى تۈركلەر ۋە ئىسلامغا قارىتىلغان ھۇجۇملارنىڭ ئىلمىي نەزىرىيەلىرىنى تەشكىل قىلاتتى. ئوسمانلىنىڭ مەنپەئەتگە زىت نەتىجىلەر بىلەن ئاخىرلاشقان 1893-يىل ئۇرۇشىدىن كېيىن ھاسىل قىلىنغان 1878 بېرلىن ئەھدىنامىسى ئەنگلىيەنىڭ ئەنئەنىۋى ئوسمانلى سىياسىتىنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىنىڭ بىشارىتى ئىدى.

مەسىلىگە ئومۇميۈزلۈك قارىغىنىمىزدا، كاتولىكلىككە ئوخشاش ئىسلامنى چەتكە قېقىپ ئۆزگىلەشتۈرگەنمۇ، خىرىستىيان ياۋروپانىڭ سول ئېقىمىغا ۋە سېكۇلارلاشقان

ياۋروپانىڭ ئوڭ ئېقىمغا ۋەكىللىك قىلىدىغان پروتېستانت-جىزۇت-يەھۇدىي قانۇنى ئىدى. 1883-يىلى 29-مارتتا سوربونىدا ئىسلام ۋە ئىلىم تېمىسىدا لېكسىيە بېرىپ، پروتېستانت ئىنگىلىز زىيالىلىرىنىڭ تۈركلۈك بىلەن ئىسلامنى بىر كۆرىدىغان ئىدىيەسىنى «ئىسلام تەرەقىياتقا توسالغۇدۇر» دېگەن تەرىقىدىكى شوئار ھالىتىگە ئېلىپ كېلىپ ئىسلام دۇنياسىنى قالايمىقان قىلىۋەتكەن ئەمەلىيەتتە جىزۇتلاردىن ئېرنېست رېنان (Ernest renan) ئىدى. بۇ شوئار مۇسۇلمانلارنىڭ ئىدىيەسىگە چوڭقۇر سىڭىپ كەتتى. كاتولىك مودېرنىزمغا ئوخشاش ئىسلام مودېرنىزمىمۇ شۇنداق قىلىپ «ئىسلام تەرەقىياتقا توسالغۇ ئەمەس» دېگەن زىت دىئالېكتىدىن ئايرىدە بولدى.

ئۆلىماندىن يازغۇچى ۋە ئەدىبىگە ۋەزىپە ۋە مەسئۇلىيەت يۆتكىلىشى

ئىسلامنىڭ مۇتلەق ئۈستۈنلىكىنى ياقلاپ، ئىسلامنى مۇشۇ تەرىقىدە ئۆگىتىپ كەلگەن ئۆلىمانى 19-ئەسىردە ئۈستۈنلۈككە ئېرىشكەن «كاپىر» غەرىپكە قارشى ئىسلامنى ياقلاشقا مەجبۇر بولدى، بۇ ئەھۋال تولىمۇ ئۇزۇن داۋام قىلدى. ئەپسۇسنا، شۇكى، ئۆلىمان ھەر جەھەتتىكى قابىلىيەت نۇقتىسىدىن غەربنىڭ زامانىۋى دولقۇنىغا تەييارلىقسىز دۇچ كېلىشى بۇ ئەھۋالنى تىراگېدىيەگە ئايلاندۇرۇۋېتەتتى. مەدەنىيەت جەھەتتە ۋاقىتلىق نۇسرەتكە ئېرىشىپ، بۇنىڭ مەست قىلىشى بىلەن شەرىئەت ئورنىغا پەلسەپىگە تايانغان ئالەمشۇمۇل سىياسىي لايىھەنى قوبۇل قىلغان ئابباسىيلار خەلىپىلىكى، ئۆلىمانى ئوردىدىن سىقىپ چىقىرىپ، ناھايىتى ئېچىنىشلىق بولغان مەشرۇئىيەت بوھرانىغا دۇچار بولدى. ئوسمانلى بولسا بۇ خاتالىقنى سادىر قىلماي، مەشرۇئىيەت بوھرانىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئۆلىمانى شەرىئەتنىڭ مۇئەككىلى سۈپىتىدە دۆلەتتە ۋەزىپىگە قويدى. بۇ ئۆلىمانىڭ تەقدىرىنىڭ شەرىئەتنىڭ تەقدىرىگە باغلىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى. شەرىئەتكە خىلاپ بىر ئۆزگىرىش ئۇنىڭ مەۋجۇدلۇق سەۋەبىنى خەتەرگە ئىتتىرەتتى. دېمىسمۇ ئەھۋال مۇشۇنداق بولدى. مۇقەررەر ھالدا شەرىئەتنىڭ مەنپەئەتىگە تامامەن زىت بولغان مودېرنلىشىش ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ ئۆلىمانىمۇ پاسسىپ ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويدى.

ئوسمانلىدا مودېرنلىشىش جەريانىدا دۆلەتنىڭ پادىشاھتىن مۇستەقىل ھالدا قانۇنىي سالاھىيەتكە ئېرىشىشى بىلەن قانۇننىڭ شەرىئەتتىن بېسىپ چۈشۈشى نەتىجىسىدە ئۆلىمانىڭ مەۋجۇدلۇق سەۋەبىمۇ خەتەرگە كىرىپ قالدى. 19-ئەسىردە

تەنزىمات نامى ئاستىدا مۈلۈك ۋە جامائەتنىڭ مەۋجۇدلۇقى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان غەرىپچە ئىسلاھات مۇساپىسىدا بۇ خەتەر تېخىمۇ روشەنلەشتى. شەرىئەت بىلەن بىرلىكتە ئۆلىمامۇ دۆلەتنىڭ سىرتىغا چىقىرىلىشقا باشلىدى. بۇ ئۆلىماما نىسبەتەن ئوت بىلەن ئىمتىھاندىكى ئىش بولاتتى. دەرۋەقە، ئۆلىما ئەسرلەرچە پەقەت دۆلەتنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ دۇنيانى كۆزىتىتتى، مودېرنلەشكەن بىر دۇنيادا دۆلەتنىڭ سىرتىدا نە زىيالىي، نە كەسپىي خادىم سۈپىتىدە مەجۇت بولۇپ تۇرالمىتتى. مودېرنلىشىش مۇساپىسىدە شەرىئەت بىلەن ئۆلىمانىڭ نوپۇزىدىن ئايرىلىپ قېلىشىغا ئەگىشىپ مەدرىسە مائارىپىمۇ سۈپەتتىن پۈتۈنلەي مەھرۇم قېلىپ، ئۆلىمىغا زۆرۈر تېپىلسا دۆلەتتىن مۇستەقىل ھالدا دۇنيانى ئەھمىيەتلىك قىلىدىغان ياكى مەنە بېرەلەيدىغان ئىلمىي، پىكىرى قابىلىيەت ئاتا قىشتىن ئاجىز قالدى.

مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، «ئىسلام مودېرنىزمى» يەنى «ئىسلام تەرەققىياتقا توسالغۇ ئەمەس» دېگەن قاراشتىن ئايرىپىدە بولغان ئىسلامنى قايتىدىن ئىزاھلاش ۋە چۈشەندۈرۈش مۇساپىسىنىڭ ئىككى تەرىپى بار بولۇپ، بىرى مودېرنىزم ۋە مودېرنىزمنى ئوبدان تونۇپ، ئاندىن تەنقىد قىلىش، ئىككىنچىسى بۇنىڭغا ئاساسەن دىننى چۈشىنىش ئۇسۇلى ئۈستىدە قايتىدىن ئويلىنىپ ئىزاھلاشتىن ئىبارەت. نەتىجىدە بۇ ئىككى ئىش ئارقىلىق مودېرنىزم بىلەن ئىسلامنى تولۇق چۈشەنگىلى بولاتتى. ئۆلىما يۇقىرىدا قەيت قىلىنغان سەۋەبلەر تۈپەيلى بىرىنچى ئىشتىلا ئاجىز قالدى. ئەسرلەردىن بۇيان ئېلىپ كېلىۋاتقان تەلىم-تەربىيەگە ماس ھالدا روياپقا چىقارغان ئىلىملەر بىلەن ئۆزلىرى ياشاۋاتقان كەڭ كەتكەن دۇنيا ئوتتۇرىسىدىكى مۇساپىنىڭ بارغانچە چوڭىيىپ كېتىشى، ئۇلارنى ئۆزلىرى ياشاۋاتقان دۇنيانى ئەتراپلىق چۈشەندۈرۈش، مەنە ئاتا قىلىش ۋە ئىزاھلاشتىن ئاجىز قىلدى. بۇ نۇقتىدىن، ئۆلىمانىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ دىننى چۈشىنىش ئۇسۇلىنى قايتىدىن ئىزاھلىشى، ئىسلامنىڭ ئالەمشۇمۇل غايىسىنى زامانىۋى دۇنياغا يەتكۈزۈشمۇ تولىمۇ مۇشكۈل ئىدى.

ئىلاھىي ھېكمەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە مۇسۇلمان جامائەتتە ھېچقانداق باياناتچى قالمايدۇ. بۇ ھالقىلىق پەيتتە، ئۆلىمانىڭ ۋاقىتلىق بولسىمۇ ھورۇنلۇقىغا خاتىمە بېرىپ، ئۇنىڭ بوشلۇقىنى تولدۇرىدىغان زاپاس بىلىم قوشۇنى ھەرىكەتكە ئۆتتى. بۇ ئابباسىيلار ئوردىسىدا «كالىمىيە» دېيىلىدىغان ئوردۇ بىيوكراتلىرىدىن تەشكىل تاپقان يازغۇچى - ئەدىبلەر ئىدى. يازغۇچى - ئەدىب ئوسمانلىدا فاتىھ سۇلتان مۇھەممەد دەۋرىدە قۇرۇلغان ئەندەرۇن مەكتىپىدە زامانىۋى دۇنيادا ئىنسانىي

بىلىملەر دېيىلىدىغان سېكۇلار دۇنياۋى تەلىم-تەربىيە بىلەن يېتىشتۈرۈلەتتى. بىراق، ئۇلار ئوسمانلىدا مەكتەپ بىلەن مەدرىسە ئوتتۇرىسىدا كۆۈرۈكلۈك رولى ئۆتەيدىغان تەككە⁽²⁵⁾ دە كۈچلۈك ئىسلام تەربىيەسىگە ئىگە بولاتتى. شۇڭلاشقا، قىيىنچىلىق ۋە كىرىزىس مەزگىللىرىدە ئۆلىماغا ئوخشاش ئىسلام جامائىتىنىڭ ئارزۇ-تەلەپلىرىگە بىمالال ھالدا باياناتچى ۋە ساداسى بولالايدىغان ئىلمىي سەۋىيەگە ئىگە ئىدى.

ئوسمانلى يازغۇچى-ئەدىبلىرى مۇشۇ تەرىقىدە ئىسلامىي ئىلىملەرگە ئېرىشىش بىلەن بىرگە، يەنە بىر تەرەپتىن ئالغان سېكۇلار دۇنياۋى تەلىم-تەربىيە تۈرتكىسىدە مودېرن غەرب كۈلتۈرىنىمۇ يېقىندىن تونۇيتتى. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، مودېرنىزمنى تەنقىد قىلىپ، ئىسلامنى قايتىدىن ئىزاھلاش ئۈچۈن كېرەكلىك زامانىۋى ۋە ئىسلام ئىلىملىرىدىن تولۇق خەۋەردار ئىدى. زامانىۋى دۇنيادا ۋاقىتلىق سەھنىدىن چېكىنىشكە مەجبۇر بولغان ئۆلىمادىن قالغان ئىسلامنى قايتىدىن ئىزاھلاش ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن تېڭىشلىك مەدەنىيەت سەۋىيەسىگە ئىگە بولغان يازغۇچى-ئەدىبىنىڭ ھەرىكەتكە ئۆتۈشى ئۈچۈن ئۈچىنچى ئامىل سۈپىتىدە «ۋەزىپە-ئۆتكۈزۈپ بېرىش»كە ئېھتىياج بار ئىدى.

يېڭى گۇرۇھلارنى پەيدا قىلىدىغان مودېرنلىشىشتىن كېلىپ چىققان ئىجتىمائىي-كەسپىي ئىختىلاپ، بۇ ۋەزىپە-ئۆتكۈزۈپ بېرىش ئۇچقۇنىنى يالقۇنلىتىپ، ئۇلارنى ئۆلىما ئورنىغا مۇسۇلمان جامائەتنىڭ باياناتچىلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىشقا يۈزلەندۈردى.

19-ئەسىردە ئوسمانلى دۆلىتىنىڭ تەنزیمات دېيىلىدىغان غەربچە ئىسلاھات باسقۇچىغا سۆرەپ كىرىلىشى بىلىم ساھەسىدىكى زىيالىيلاردىن تەشكىل تاپقان قۇل بىيوكراتلارغا پۇرسەت يارىتىپ بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ دەۋرى كەلگەندى. بىراق زىيالىيلار يول تېپىپ كەتكەن بۇ دەۋرىدە يېڭى ئوسمانلى گۇرۇھلىرىدىن بولغان زىيا پاشا بىلەن نامىق كەمالغا ئوخشاش زىيالىيلار مەقسەتلىرىگە يېتەلمەي، مىسىر سۇلتانى مۇستافا فازىل پاشانىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى ئارقىسىدا سىياسىي ئۆكتىچى ھەرىكىتىنى قوزغىغان. دەرۋەقە، مۇستافا فازىل پاشا مونارخىيە بىلەن ئەپلىشىپ ئۆكتىچى بولۇشتىن ۋاز كېچىش ئارقىلىق يېتىم قالدۇرغان يېڭى ئوسمانلى گۇرۇھلىرى، سىياسىي ساھەدە ئەمەس مەدەنىيەت ساھەسىدە ئۆكتىچى بولۇشقا باشلىدى.

(25) تەرىقىت مۇرىتلىرى ئىبادەت ۋە دىنى مۇراسىم قىلىدىغان ماكان، تەكىبەخانا. دەرگاھ.

زامانىۋىلاشقان دۇنيادا نامىق كەمال بىلەن سەپداشلىرى جامائەتنىڭ بايانا تەپتىلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىپ، كەسپىي سىياسىي ئۆكتىچىلىك ھەرىكىتىنى كۈلتۈر ساھەسىدە ئۆكتىچىلىك قىلىشقا بوردى.

ئادالەتكە قارشى ئەركىنلىك داۋاسى

بۇ مۇساپىدە نامىق كامالنىڭ كۆزگە كۆرىنىپ قېلىشى ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ئەمەس. غەربتىكى پروتېستىنلارغا ئوخشاش زامانىۋى ئىسلام دۇنياسىدىمۇ سۈننىيلىكنى ئاساس قىلغان نىزامغا قارشى ئىدىيە ۋە سولچىل بىر كۈلتۈر ئەندىزىسى بىلەن يېتىشىپ چىققان مودېرنىزمنىڭ باشلامچىسى جامالىدىن ئافغانغا ئوخشاش يوشۇرۇن شىئە زىيالىلار بولدى. قىزىقارلىق يېرى شۇكى، نامىق كەمالمۇ كەربالا سىمۋوللىرى بىلەن تونۇلغان شىئە سىياسىي كۈلتۈرىدىن ئۇزۇق ئالغان بەكتاشى ئائىلىسىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغانىدى. بۇ مەزلۇملۇق ۋە زۇلۇمغا قارشى تۇرۇش تۇيغۇسى ھەر ئىككى شەخسنى دەۋرنىڭ بايانا تەپتىلىسى ۋە ساداسى قىلغان بولسىمۇ، تۇتقان يوللىرى پەرقلىق ئىدى. ھەر ئىككىلىسى ئوخشاش بىر شىئە سىياسىي كۈلتۈرىگە مەنسۇپ بولسىمۇ ئىسلام چۈشەنچىلىرىنىڭ پەرقلىق بولۇشى سەۋەبىدىن نامىق كامال بىلەن ئافغانغا ئوخشاش زىيالىيلارنىڭ غەربنىڭ تەھدىتىگە تۇتقان پوزىتسىيەسىمۇ پەرقلىنەتتى.

ئافغانى ئەنئەنىۋى دىنى ئۈستۈن كىملىك بولغان «مۇسۇلمان» ئورنىغا «غەربلىك ئۆزگىلەر»گە قارشى بەرپا قىلىنىدىغان يېڭى مەدەنىيەت ئۈستۈن-كىملىك بولغان «شەرقلىق» بىلەن ئەنئەنىۋى سۈننىي ۋە شىئە كىملىكلىرىنى، شۇنداقلا ئىران جەمئىيىتىدە بىر تۈرك، ئىسلام جەمئىيىتىدە بىر شىئە سۈپىتىدە قوش يېتىملىق ۋە چەتكە قېقىلىشنى ھەل قىلىشنى نىشان قىلدى. بۇ دائىرىدە ماركسقا ئوخشاش دىننى بۇ يېڭى مەدەنىيەت مەركەزلىك ئۈستۈن كىملىك قۇرىدىغان ئىدىئولوگىيەگە ئايلاندۇرۇشنى پىلانلاپ چىقتى. نامىق كامال بولسا ئوسمانلى جەمئىيىتىدە ئىجتىمائىي جەھەتتىن ئەمەس، مەزھەپ جەھەتتىن يېتىملىق ھېس قىلاتتى.

ئۇ جامالىدىن ئافغاندىن پەرقلىق بولۇپ ئوسمانلى يازغۇچى-ئەدىبى ئىدى. نامىق كامال ئائىلىدىن شىئە سىياسىي كۈلتۈر تەربىيەسى ئالغان بولسىمۇ يازغۇچى-ئەدىب بىلەن ئۆلىمانى بىرلەشتۈرگەن تەككىگە ئوخشاش ئورتاق ماكانلاردا سۈننىي دۇنيا قارىشىنىمۇ قوبۇل قىلغان. بۇ سەۋەبتىن، ئۇ ئۆزى يېتىشكەن شىئە سىياسىي

كۈلتۈر تۈرتكىسىدە ئافغانى بىلەن بىرلىكتە غەرب مودېرنىزىمىنىڭ تەھدىتىنى تولۇق ھېس قىلىپ يەتكەن تۇرۇپ، ئافغاننىڭ ئەكسىچە مەزھەب يېتىمچىلىكىنى ئەنئەنىۋى سۈننىي كىملىكىنى تېخىمۇ قۇۋۋەتلەندۈرۈش ئارقىلىق ھالقىپ ئۆتۈپ، غەرب مەدەنىيىتىگە ئىنكاس قايتۇرۇلدى. ناھايىتى ئېغىر زۇلۇمنى ئۆز قويندا ساقلاپ ياتقان غەرب تەھدىتى نامىق كامالنىڭ ئوسمانلى سۈننىي ئىسلامغا تايانغان تارىخىي ئادالەت داۋاسىنى ئالقىشلاپ، مەزھەبكە بولغان رىشتىسىدىن ھالقىپ ئۆتەلىشىدە مۇھىم رول ئوينىغان.

غەرب تەھدىتىنى كۈلتۈر نۇقتىسىدىن ھېس قىلىپ يەتكەن ئۇنىڭغا ئوخشاش ئوسمانلى زىيالىيلارغا نىسبەتەن داۋا ئەركىنلىكتىن بەكرەك ئادالەت داۋاسى ئىدى. غەرب ئادالەتكە ئوخشاش ئىلاھىي بايلىقلار تەرىپىدىن يېتەكچىلىك قىلىنغان كۈلتۈر تارىخىي سەپەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلغانىدى. ئافغانى مەدەنىيەت ئاساس قىلىنغان ئۈستۈن كىملىكىنى ياقلايدىغان مودېرنىزىمغا يۈزلەندى. ئۇ غەرب دۇنياسى مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا زامانىۋى دۇنيانىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان بولۇپ، بۇ زامانىۋى دۇنيادا رەزىللىك مەسىلىسى ئادالەتتىن بەكرەك ئەركىنلىك/ئاسارەت كۈرىشى تۈسىگە كىردى. ئەركىنلىك ئافغانغا نىسبەتەن ئاسارەتنىڭ زىمىنى بولغان غايىگە سىمۋوللۇق قىلاتتى.

يۇقىرىقىلاردىن شۇنى چۈشىنىۋېلىشقا بولىدىكى، مۇسۇلمان زىيالىيلارنىڭ غەربنىڭ تەھدىتىگە قارشى مەدەنىيەتنى تەسەۋۋۇر قىلىش ئۇسۇللىرى، بىر-بىرلىرىگە مۇناسىۋەتلىك كىملىك چۈشەنچىلىرى بىلەن ئۆزىگە خاس كۈلتۈر ئىسلام چۈشەنچىلىرى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن. غەرب بىلەن شەرقنىڭ تەسىرى-ئىنكاس تەرىقىسىدە بىر-بىرلىرىنى چەتكە قېقىپ ئۆزگىلەشتۈرۈشى شەرقشۇناسلىققا قارشى شەرقشۇناسلىق تەرىقىسىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. 19-ئەسىردە مۇسۇلمان زىيالىيلارنىڭ ئىسلامنى قايتىدىن ئىزاھلاش شەكلى، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ غەرب مەدەنىيىتىنى چۈشىنىش تەرىپىگە، بۇ ئەھۋال بولسا غەرب مەدەنىيىتىنىڭ تەھدىتىنى چۈشىنىش شەكلىگە، بۇ ئەھۋال ئۆزلىرى تەۋە بولغان جەمئىيەتلەرنىڭ تارىخىي تەجرىبىلىرى بىلەن بەرپا قىلغان ئىسلام چۈشەنچىلىرىگە ئاساسەن ئۆزگەردى.

ئوسمانلى زىيالىيلرى غەرب مەدەنىيىتىگە ئىلاھىي ئادالەتتىن ئوزۇق ئېلىپ، ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان ئىسلام تۈزۈمىنى ماددىي جەھەتتىن ئۆزگەرتكىنىگە قارىماي،

مەنبۇ جەھەتتىكى چىرىكىلىشىش، دەپ قارىغان بولسا، مىسىرلىق زىيالىيلار دەل ئەكسىچە مىسلىي كۆرۈلمىگەن ماددىي مەدەنىيەت سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلىشتى. ئوسمانلى زىيالىيلىرى غەرب مەدەنىيىتىنىڭ بىلىم، تېخنىكا ۋە سانائەت جەھەتتىكى غايەت زور تەرەققىياتلىرىنى ئادىل ھاكىمىيەتنىڭ ۋە مەشرۇئىيەتنىڭ مەھسۇلى سۈپىتىدە كۆرگەن بولسا، مىسىرلىق زىيالىيلار ياۋروپانىڭ ئىجتىمائىي تەرتىپ بەرپا قىلىشتىكى مۇۋاپىقىيىتىنى ئەقلىيەتكە تايانغان ماددىي مەدەنىيەتنىڭ مەھسۇلى سۈپىتىدە كۆرۈشتى. ئوسمانلى ۋە مىسىرلىق زىيالىيلارنىڭ غەرب مەدەنىيىتىنى «مەشرۇئىيەت ۋە ئەقلىيەت» دېگەن ئۇقۇملار بىلەن ئىزاھلىشى، غەربتىكىگە ئوخشاشلا شەرق دۇنياسىدىمۇ پەرقلىق مودېرنلىق تۈرلىرىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا زېمىن تەييارلاپ بەردى.

ئىسلاھ چاقىرىقىدىن دېيىزىمگە⁽²⁶⁾

مودېرنىزمنى «يېڭى دۇنيا قۇرۇش غايىسى»، ئىدىئولوگىيەنى بولسا «بۇ غايىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا يارايدىغان لايىھە» دەپ چۈشەنسەك، ئوسمانلى بىلەن مىسىرلىق مۇتەپەككۇرلار ۋە زىيالىيلار ئوتتۇرىسىدا مۇنداق روشەن پەرق كۆرۈلىدۇ: پاسسىپ/ ئاكتىپ مودېرنىزم» بىلەن «دىسكۆرسىق⁽²⁷⁾ / پارادىگماتىك⁽²⁸⁾ مودېرنىزم» ۋە بۇنىڭ مەنىسى بولغان «يۇمشاق/ قاتتىق ئىدىئولوگىيە» بىلەن «سوتسىئولوگىيە / ئىدىئولوگىيە» ئايرىملىرىدۇر. بۇ دۇنيا ھاياتىدا ئىش-ھەرىكەتلىرىنى ئەھمىيەتلىك قىلىش ۋە مەلۇم مەنىگە قىلىش ئۈچۈن بىر دىنغا ئىشىنىشكە مەجبۇر بولغان ئىنسان، ناھايىتى تېز تەرەققىي قىلىۋاتقان دۇنيادا ئۆزى ئىشىنىدىغان دىننىڭ ھەقىقىي ۋە ئىناۋەتلىكى ئۈستىدە گۇمانلار ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ سوئاللار سورالغاندا تەبىئىي ھالدا دىننى مۇداپىئە قىلىشقا ئېھتىياج ھېس قىلىدۇ.

بىراق مەشرۇئىيەت (ئىناۋەتلىك، يوللۇق ۋە قانۇنلۇق) بوھرانىڭ بارغانچە ئېغىرلىشىشى نەتىجىسىدە مۇداپىئە تېخىمۇ قىيىنلىشىپ كېتىدۇ. «ھازىرلىق

(26) دېيىزىم دىنى ئىلىملىرىگە ۋاستىسىز ھالدا نوقۇل ئەقىل ئارقىلىق ئېرىشكىلى بولۇشى پىرىنسىپ قىلغان، بۇ سەۋەبتىن ۋەھىي ۋە ئىلھامغا تايانغان پۈتكۈل دىنلەرنى رەت قىلغان بىر خۇدالىق ئېتىقادىدۇر.

(27) لوگىكىلىق تەپەككۈر ئارقىلىق يەكۈن چىقىرىش، بىر تەكلىپ-پىكىر ئارقىلىق ئىككىنچى بىر تەكلىپ پىكىرگە لوگىكىلىق ئۇسۇل بىلەن ئىلگىرىلەپ، پارچىلار ۋە بۆلەكلەردىن پۈتۈنلۈككە بولغان ئويلاش ئۇسۇلىدۇر.

(28) مەلۇم بىر ساھەدىكى ئاكادېمىكلار، ئىلىم ئەھلىلىرى قوبۇل قىلغان ئورتاق ئىدىيە ۋە قىممەت قاراشلىرىدۇر. مودېل، ئۆلگە دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. ئىدىيە، ھېس-تۇيغۇ ۋە چۈشەنچىلەرگە يېتەكچىلىك قىلىدىغان ئىش-ھەرىكەت قېلىپلىرىنى بېكىتىدىغان خەرىتىدۇر.

مودېرنىزم» مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان بۇ ئاپولوگىيەلىك⁽²⁹⁾ ھادىسىنىڭ ئورنىغا بىر مەزگىلدىن كېيىن، دىننىڭ ئەنئەنىۋى زىيالىيلىرىنىڭ تەنقىدلىرى دەسسىدى. بۇ «پاسسىپ مودېرنىزم» دەپمۇ ئاتىلىدىغان بۇ تەنقىدلىش ھەرىكىتى ئەمەلىيەتتە «ئاكتىپ مودېرنىزم» دەپ ئاتىلىدىغان قايتىدىن ئېتىقاد قىلىشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان ئىدىيەنىڭ بەرپا بولۇشىغا زېمىن تەييارلاپ بەردى. قىسقىسى، مۇھەممەد ئابدۇھغا ئوخشاش مۇتەپەككۇرلاردا كۆرۈلگىنىدەك پاسسىپ مودېرنىزم سۈننىي ئىسلام چۈشەنچىسىدىن يىراقلىشىشنى كۆرسىتىپ بەرسە، ھىندىستانلىق سەيپىد ئەھمەتخاندا كۆرۈلگىنىدەك، ئاكتىپ مودېرنىزم بولسا، يېڭى ۋە سېكۇلار بىر چۈشەنچىگە ئۆتۈشنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ھەر ئىككىلىسى غەربتىكىگە ئوخشاش، دىننىڭ ئۆزىگە چېقىلغان «كەم ياكى تولۇق سېكۇلارىزم» ھېسابلىغانلىقتىن، چۈشەنچە مودېرنىزم دائىرىسىگە كىرىدۇ.

بۇنىڭ ئەكسىچە، نامىق كامالغا ئوخشاش ئوسمانلى زىيالىيلىرىدا كۆرۈلگەن تارقاق مودېرنىزم ئەنئەنىنىڭ ئۆزىگە ۋە ماھىيىتىگە چېقىلماستىن ئىسلاھ قىلىشنى كۆرسىتەتتى. ئوسمانلىمۇ تەكىتلەپ كەلگەندەك، مەشرۇئىيەت (ھەقلىق، قانۇنلۇق ۋە يوللۇق) بولۇشنىڭ مەنبەسى بولغان ئىلاھىي قانۇن ھەر قانداق ماھىيەتلىك ئۆزگىرىشلەردىن ساقلىنىپ قالاتتى، بىراق ئىنسانلار دۇنياسى بولسا ئۆزگىرىشلەرنىڭ تەسىرىدىن خالىي ئەمەس ئىدى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ئوسمانلى جامائىتىنى خاتىرجەم ۋە خوشال قىلىپ كەلگەن فىقھىنى تۇيۇقسىزلا بەھاجەت قىلىپ كۆرسەتكەن نەرسە بولسا بۇ دۇنيانىڭ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ غەربنىڭ تەسىرى ئاستىدا تېز سۈرئەتتە ئۆزگىرىپ بېرىشى ئىدى.

بۇنداق ئەھۋالدا ئەسلىدە قىلىشقا تېگىشلىك بولغان ئىش مودېرنىزمنى ئاساس قىلىپ فىقھىنىڭ ئىشقا يارايدىغان ياكى يارمايدىغانلىقى ئۈستىدە باش قاتۇرۇشنىڭ ئورنىغا، دەل مودېرنىزمنىڭ ماھىيىتى ئۈستىدە باش قاتۇرۇش ئىدى. نامىق كامال ئىسلام ئالىمى بولمىغانلىقتىن، مەيلى يۈزەكى بولسۇن ياكى چوڭقۇر بولسۇن ئىجتىھاد ئارقىلىق شەرىئەتنى قايتا ئىزاھلاشنىڭ ھاجىتى يوقلىقىنى تەكىتلەيتتى. ئۇ مەسىلىگە ئاددىيلا قاراپ، خەلق بىلەن ئۆلىما قاتلىمىنى مودېرنىزم بىلەن ئىسلام پىرىنسىپلىرىنى نەزەردىن ساقىت قىلغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈپ

(29) خىرىستىيانلىقنى ياقلايدىغان ۋە ئىنجىلنى ئىسپاتلاشنى مەقسەت قىلغان تېئولوگىيەنىڭ بىر تارمىقىدۇر.

تەنقىد قىلاتتى. قىسقىسى، ئوسمانلى زىيالىرىنىڭ قارىشىچە، مەسىلە دىندا ئەمەس، بەلكى مۇسۇلمانلارنىڭ دىننى چۈشىنىش ۋە دىن بويىچە ياشاش ئۇسۇللىرىدا ئىدى. شۇنداقلا، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەخلاقى ۋە زېھنى جەھەتتىكى ئاجىزلىقلىرى ئىدى. شۇڭلاشقا، ئۇلارنىڭ مۇشۇ تەرىقىدە «ئىسلام مودېرنىزمى» دېيىلگەن ئىسلام چۈشەنچىسىنى قايتىدىن ئىزاھلاش تىرىشچانلىقلىرى، كىلاسسىك مۇجەددىتلەر قىلغاندەك «ئىسلاھ» دېيىلىدىغان ئەخلاقىي ئىسلاھات چاقىرىقىغا دۇچ كەلدى. ئەنئەنىنى تەنقىدلەش دولقۇنى مودېرنىزمىنى تەنقىدلەش دولقۇنىغا ئايلاندى، ئەنئەنىنىڭ مودېرنىزمىدىن ئۈستۈنلىكى تەكىتلەندى. مىسىرلىق مودېرنىزمى ياقلىغۇچىلار ئەنئەنىنى كۈچەپ تەنقىدلىدى. بىرىنچىسىدە، ئەنئەنىنىڭ ئەخلاقىي جەھەتتىن تەنقىد قىلىنىشى ئەمەلىيەتتە ئەنئەنگە كۈچ قوشتى، ئىككىنچىسىدە، ئەنئەنىنىڭ مودېرنىزم ۋە بىلىش نەزىرىيەسى⁽³⁰⁾ جەھەتتىن تەنقىد قىلىنىشى دېيىزمنىڭ كېلىپ چىقىشىغا زېمىن تەييارلىدى. ھىندىستاندىكى بىراخمانلاردا كۆرۈلگەندەك، پەيغەمبەرلىكنى بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا رەت قىلىشنى كۆرسىتىدىغان دېيىزم، تەبىئىي دىن دەپمۇ ئاتىلىدۇ. پەلسەپە نۇقتىسىدىن پەرق بولسىمۇ، ئىلاھىي دىنلار نۇقتىسىدىن دېيىزم بىلەن ئاتېزىم ئوتتۇرىسىدا پەرق يوقتۇر. دەرۋەقە، ئىلاھنىڭ پەيغەمبەرلىك ۋاسىتىسى بىلەن كەلگەن مۇتلەق ھاكىمىيەتنى ئېتىراپ قىلماي، تەڭرىنىڭ پەيغەمبەرسىز قۇرۇق مەۋجۇدلۇقىنى قوبۇل قىلىشنىڭ ئەمەلىيەتتە ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق.

تەبىئىي دىن ياكى دېيىزم قەدىمقى گىربىتسىيەدىكىگە ئوخشاش پەيغەمبەر ۋاسىتىسى بىلەن دىن ۋەھىي قىلىنمايدىغان، ئىسلامىي تېرمىن نۇقتىسىدىن ئېيتساق فترەت (پەيغەمبەرسىز ئۆتكەن چاغلار)غا خاس ئىدى. بۇ سەۋەبتىن، يەھۇدىيلىق، خىرىستىيانلىق ۋە ئىسلامغا ئوخشاش ۋەھىي قىلىنغان دىنلارنىڭ زىيالىيلىرى تەرىپىدىن دېيىزمىنى رسالەت دەۋرىگە ماسلاشتۇرۇش ناھايىتى تەس ئىدى. جامالىددىن ئافغانىدىن ئىلھام ئالغان مۇھەممەد ئابدۇھ، ئىككى يول ۋاسىتىسى بىلەن رسالەت دەۋرىنى (ۋەھىي دەۋرى) ئەقىلنىڭ رەھبەرلىكىدىكى تەبىئىي دىنغا رۇخسەت قىلىدىغان فترەت (پەيغەمبەرسىز ئۆتكەن دەۋرى)دەك تەسەۋۋۇر قىلدى.

(30) ئېپىستېمولوگىيە دەپمۇ ئاتىلىدۇ، بىلىشنىڭ مەنبەسى، ماھىيىتى، توغرىلىقى ۋە پاسىللىرىنى تەتقىق قىلىدىغان، بىلىشكە ئالاقىدار مەسىلىلەر ئۈستىدە ئىزدىنىدىغان پەلسەپە تارمىقىدۇر.

ئىككى يول دېگەندە، بىرىنچىسى تېپىم⁽³¹⁾، ئىككىنچىسى ئەقىلنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى (ئەقلى مەرىفەتۇللاھ) كۆرسىتىدۇ. بۇ يەردە كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغايدىغان ۋە ئىبرەتلىك بولغان نۇقتا، «ئەقلى مەرىفەتۇللاھ»غا ئوخشاش ئەنئەنىۋى ماتۇرىدى ئەقىدىسى دېيىمغا ئوخشاش رول ئوينىشى ئىدى.

ئابدۇھ، ماتۇرىدىلەر ئوتتۇرىغا قويغاندەك ئىلاھىي ۋەھىي ئۈزۈلۈپ قالغان فەترەت دەۋرلىرىدە ۋاجىبۇل ۋۇجۇد بولغان ئاللاھ ۋە كامال سۈپەتلىرىنى ئەقىل ۋاستىسى بىلەن بىلگىلى بولىدىغانلىقى قارىشىدىن ھەرىكەت قىلدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، فەترەت دەۋرلىرىدە پەيلاسوپلارنىڭ ئەقلىي كۈچى بىلەن ئاللاھنى بىلىشكە قانداق قۇربى يەتسە، رىسالەت دەۋرلىرىدەمۇ ئوخشاشلا قۇربى يېتىدۇ، بۇ ئەھۋال ئۇلارغا تەبىئىي ھالدا دىن نامىغا قانۇن تۈزۈش سالاھىيىتى ئاتا قىلىدۇ. بۇنىڭدىن، ئاللاھنى ئەقىل يولى بىلەن بىلىش پىرىنسىپىنىڭ ئىنساننى قەيەرگە ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. مەرىپەت ۋە تائەت ئاساسلىرىدىن تەشكىل تاپقان دىننىڭ ئىبادەت تەرىپى ئايرىلماس بىر پۈتۈندۇر. بۇلار ئىچىدە بىرىنچىسى ئۈچۈن نوقۇل ئەقىلنىڭ كۇپايە قىلىدىغانلىقى قوبۇل قىلىنغان تەقدىردە، تەبىئىي ھالدا ئىككىنچىسىدەمۇ كۇپايە بولىدىغانلىقى، نەتىجىدە ئىنساننىڭ ۋەھىي قىلىنغان بىر دىن بولماي تۇرۇپمۇ ئۆز يولىنى مۇستەقىل تاپالايدىغانلىقى يەكۈنى چىقىدۇ. ئەشئارىيە بۇ يېڭىچە دىن چۈشەنچىسى ھېسابلىنىدىغان دېيىزمنىڭ خەتەرلىكىنى تونۇپ يېتىپ، شەرىئەت مەركەزلىك دىن چۈشەنچىسى ئاساسىدا ھەم ئاللاھنى بىلىش ھەمدە دىنغا بويسۇنۇش مەجبۇرىيىتىنىڭ پەيغەمبەرلىككە ئىشىنىش ياكى ئەگىشىش بىلەن ھاسىل بولىدىغانلىقىنى تەكىتلىدى. نەتىجىدە ئىمامى غەززالىغا ئوخشاش ئالىملارنىڭ تۆھپىسى بىلەن، تىئودوسى مەسىلىسى سەۋەب بولىدىغان دىننىڭ (ئىسلام) تېئولوگىيەلىشىشى ياكى ئىدىئولوگىيەلىشىشىگە ئەبەدىي توسالغۇ بولدى.

مۇھەممەد ئابدۇھقا ئوخشاش ئىسلام مودېرنىزمچىلىرى مۇشۇ تەرىقىدە دىننى ياقلاش نامىغا ئەقىلنىڭ ئۈستۈنلىكىنى كۆككە كۆتۈرۈپ سېكۇلارىزمغا زېمىن ھازىرلىدى. ئۇلار قارىماققا، ئىسلامدا سېكۇلارىزمغا قارشى كۈچلۈك سەپ

(31) تېپىم ياكى تەڭرىچىلىك ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، بىر تەڭرىنىڭ بارلىقىنى قوبۇل قىلىشنى ئاساس قىلىدۇ. كونكرېت قىلىپ ئېيتقاندا، تەڭرىنىڭ ماھىيىتى ۋە كائىنات بىلەن تەڭرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئىزاھلاپ بېرىدىغان، كائىناتنى يارىتىش ۋە ئىدار قىلىشتىن مەسئۇل بولغان تەڭرى تەسەۋۋۇر بولغان، بۇ تەڭرىنىڭ ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن ئىنسانلارغا دىن ۋە ئەقىدىنى ياقلايدىغان ئىدىيەدۇر. بۇنىڭغا قارىشىچە، تەڭرى دۇنيا ۋە ئىنسانلار بىلەن داۋاملىق مۇناسىۋەت ئىچىدە بولىدۇ.

شەكىللەندۈرۈشنى نىشان قىلىشىمۇ، بۇ يوشۇرۇن دېيىزم ئارقىلىق ھەقىقەتەن سېكۇلارىزم بىمالال ئۆتەلەيدىغان كۆۋرۈك سېلىپ بەردى. بۇ سەۋەبتىن ھازىرقى ئەرب دۇنياسىدىكى ئاتېست ۋە سېكۇلارىست زىيالىيلارنىڭ ئابدۇھىنى ھەرىكەت قىلىش نۇقتىسى سۈپىتىدە كۆرۈشى ھەرگىزمۇ تاساددىپى ئەمەس. ئابدۇھىغا نىسبەت قىلىنغان مودېرنىزم، ئەنئەنىۋى چۈشەنچە سىستېمىسىدىن ئايرىلىپ چىقىش ھېسابلىنىدىغان پاسسىپ مودېرنىزمنى كۆرسىتىدۇ.

ئافغانى بىلەن ئابدۇھىغا ئوخشاش مۇتەپەككۇرلار ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ ياۋروپادىكى ئاقارتىش ھەرىكىتىنىڭ مۇتەپەككۇرلىرىغا ئوخشاش، بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا «دىن ۋاسىتىمۇ ياكى مەقسەتمۇ، ئۇ بىزنى ئېلىپ ماڭامدۇ ياكى بىز ئۇنى ئەبەدىي ئېلىپ ماڭامدۇ؟» دېگەندەك سەزگۈر سوئاللارنى سورايدۇ. ئابدۇھىغا بېرىپ قالىدۇ. ئابدۇھىنىڭ قارىشىچە، ئىسلامدا ھايات دىنغا باشلامچىلىق قىلىدۇ، دىن ئۆزى ئۈچۈن ئەمەس ئىنسان ۋە ھايات ئۈچۈن باردۇر. ئىسلام چۈشنىڭ تارىختا نېمە ئۈچۈن ئىشقا ئاشمىغانلىقى توغرىسىدىكى سوئال، ئاخىرقى ھېسابتا ئۇلارنى دەل چۈشتە خاتالىق بار ياكى ئەمەسلىكىدىن گۇمان قىلىدىغان پەللىگە ئاپرىپ قويدى. غەربتە كاتولىك مەزھىپىدە كۆرۈلگەندەك خىرىستىيانلىقتىن ئۈمىدنىڭ يوقلىقى قارىشى باش كۆتۈرگەن بولسا، ئافغانى بىلەن ئابدۇھىغا ئوخشاش مۇتەپەككۇرلارنىڭ، سۈننىي ئىسلام ھادىسىسىدە ئىسلامنىڭ ئەركىن بىر تارىخى كۈچ بولۇشقا مۇۋاپىق ئەمەسلىكىدەك يەكۈننى چىقىرىشقا سەۋەب بولدى. چاتاق يېرى، بۇ ئەركىنلىك ئىزدىنىش تىرىشچانلىقلىرى غەربتە بولغىنىدەك، ئاخىرى ھېسابتا ئۇلارنىمۇ سېكۇلارىزىمغا يۈزلەندۈردى.

سېكۇلارىزىمنىڭ قويندا ياتقان فاشىزىم

يېقىنقى زاماندا غەربتە قۇرۇلغان مىللىي دۆلەتلەر ئەمەلىيەتتە ئىلاھنىڭ زېمىنىدىكى مۇتلەق ھاكىمىيەتكە قارشى بارلىققا كەلگەندى. مىللىي دۆلەتلەر قانۇنىي ئاساسىنى ئىلاھىي قانۇنلاردىن خالىي تۇتتى. بىراق بىر ماشىنا سۈپىتىدە لايىھەلەنگەن بۇ مىللىي دۆلەتلەر داڭلىق جەمئىيەتشۇناس ماكس ۋېبېرنىڭ «تۆمۈر قەپەس» ئىبارىسىدە ئىزاھلىغاندەك، ئىنسانلار ئۈستىدە رەھىمسىز ھاكىمىيەت قۇرۇشتى. ئىتالىيە بىلەن گېرمانىيەدە مەيدانغا كەلگەن فاشىزىم ئەمەلىيەتتە ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنىڭ خوجايىنى بولۇش ئۈمىدى بىلەن باشلىغان مودېرنلىشىشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەللىسىگە سىمۋول

بولاتتى. كانتنىڭ «بۇرچ ئەخلاقى»غا تايانغان مۇستەقىللىق لايىھەسى ۋە «ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنىڭ خوجايىنى» بولۇش غايىسى 1922-يىلى ۋە 1933-يىلى سۇغا چىلاشتى. مودېرنىزم بىلەن زوراۋانلىق ۋە فاشىزىم ئوتتۇرىسىدىكى بۇ مۇناسىۋەتنى كۈنىمىزدە ئارىپت، ئادورنو، فوكولت ۋە باۋمەنگە ئوخشاش پەيلاسوپلار ئوخشىمىغان نۇقتىنى زەرلەردىن ئوتتۇرىغا قويۇشقان. مەشھۇر ئىنگلىز شائىر ت.س. ئېللىوت «ئەگەر تەڭرىنىڭ بولمىسا گېتلىر ياكى ستالىنغا تازىم قىلسەن» دېيىش ئارقىلىق قۇلغا قۇللۇق قىلىشنى سىستېمىلاشتۇرغان فاشىزىمنى تەنقىد قىلغانىدى.

بۇ ھەقىقەتنى تۇنجى قېتىم نامىق كامال بىلەن زىياگۈكئالپقا ئوخشاش مۇسۇلمان زىيالىيلار تونۇپ يەتتى. نامىق كامال تەزىمات مۇساپىسىدە غەرب مەنبەلىك قانۇن-پىرىنسىپلار بىلەن كەلگەن سېكۇلارىزمنىڭ ماھىيىتىدە فاشىزىمنىڭ بارلىقىنى پەرق ئېتىدۇ. نامىق كامال ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا قەلەمگە ئالغان «قانۇننىڭ ھېكمىتى» ناملىق ئەسىرىدە ئەقىل ۋە ھېس-ئۇيغۇغا ئوخشاش ئىنسانىي ئامىللارنىڭ قانۇننىڭ كېلىش مەنبەسىنى يورىتىپ بېرىشتە ئاجىزلىق قىلىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئىنسان پەقەتلا ياراتقۇچىسى بېكىتكەن ئەبەدىي قانۇنغا ئەگەشكەندە ئاندىن ھەقىقىي ئەركىنلىككە ئېرىشەتتى. ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىسى زىيالى گۈكئالپ بولسا تېخىمۇ روشەن ھالدا ئەركىنلىكنى «ئاللاھتىن باشقىسىغا قۇل بولماسلىق، ئاللاھتىن باشقىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىماسلىق» دەپ تەرىپلىدى.

غەرب ئالدىدا ئەركىنلىك ئەندىشىسى ھېس قىلغان ئابدۇھ ۋە مىسىرلىق زىيالىيلار ئەنئەنىۋى تەقدىر ئەقىدىسىنى ئىنكار قىلىپ ئىنسانىي ھۆر ئىرادىنى تەكىتلەشتى. لېكىن ئوسمانلى زىيالىلىرى غەربتىن كەلگەن سېكۇلارىزمنىڭ ماھىيىتىدە فاشىزىمنىڭ ياتىدىغانلىقىنى، نوپۇل ئىنساننىڭ ئەقلىگە تايانغان تۈزۈمنىڭ قۇلغا قۇللۇقنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋېتىدىغانلىقىنى پەرق ئېتىپ، ئىلاھىي ئىرادىگە مۇتلەق تەسلىم بولۇش ئارقىلىق ھەقىقىي ئەركىنلىككە ئېرىشكىلى بولىدىغانلىقىنى تەكىتلەشتى.

ئىسلام دۇنياسىدا غەربتىكىدەك ئورگانىك سېكۇلارىلىشىش ھادىسىسى مەيدانغا كەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، تۈركىيەدە بولغىنىدەك، غەربچە ئورگان خاراكتېرىدىكى «لايىك»لىق تۈسنى ئالغان مېخانىكىلىق سېكۇلارىلىشىش مۇمكىن بولدى. تۈركىيەدە پەقەت شەرىئەت بىكار قىلىندى، بۇ مېخانىكىلىق سېكۇلارىلىشىش ھېسابلىناتتى. ■

- ◀ ئابدۇۋەلى ئايۇپ: ئابدۇخالق ئۇيغۇر تەتقىقاتىدىكى يەڭگىلىكلەر
- ◀ مۇھەممەد ئەلى قاپار: مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان جەمئىيەتنىڭ تۈزۈلمىسى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى
- ◀ سۇ گاۋارا چۈن: 1864 - 1865 - يىلىدىكى كۇچا خوجىلىرىنىڭ «غازىتى» ۋە باشقا تەسىرى كۈچلەر
- ◀ پروفېسسور دوكتور بەدرى گەنجەر: ئىسلام دۇنياسىنىڭ مودېرنلىشىش ھادىسىسى بىلەن ئىمتىھانى